

อ่านเมื่อวันที่..... 18 กย. 2568

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ค. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อส. ๘๑/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อส. ๔๓/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

สงขลาฟอรั่ม โดยนางพรรณนิภา โสติพิพันธุ์ ที่ ๑
ชมรม Beach for life โดยนายอภิศักดิ์ ทศน์ ที่ ๒
กลุ่ม Crescent Moon lawyers โดยนางสาวอลิสสา บินดุส๊ะ ที่ ๓
กลุ่มประมงพื้นบ้านชุมชนเก่าแสง โดยนายสมพล ดีเยาะ ที่ ๔
นางพรรณนิภา โสติพิพันธุ์ ที่ ๕
นายอภิศักดิ์ ทศน์ ที่ ๖
นางสาวอลิสสา บินดุส๊ะ ที่ ๗
นายสมพล ดีเยาะ ที่ ๘

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ที่ ๑
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา ที่ ๒
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ที่ ๓
กรมเจ้าท่า ที่ ๔
เทศบาลนครสงขลา ที่ ๕

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย และจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

สำเนาถูกต้อง

จุฬารัตน์

(นางสาวจุฬาลักษณ์ สอนานนท์)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

/ผู้ฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ส. ๒/๒๕๕๘

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้ยื่นฟ้องในฐานะตัวแทนกลุ่มประชาคมและในฐานะส่วนตัว สรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะในการทำงานร่วมกันกับชุมชนและเยาวชนเพื่อทำงานในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดสงขลา จึงเป็นการรวมกลุ่มเพื่อปกป้อง อนุรักษ์ คุ้มครอง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาต่าง ๆ ที่รวมตัวกันจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบหาดทรายและการพังทลายของหาดสมิหลา และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของพลเมืองเยาวชนสงขลา ในการอนุรักษ์หาดสมิหลาอย่างยั่งยืน ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เป็นกลุ่มเยาวชนที่ศึกษากฎหมายอยู่ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่รวมตัวกันจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหาดทราย จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อใช้คุ้มครองปกป้องชายหาดในจังหวัดสงขลา และทำงานร่วมกับกลุ่มเยาวชนอื่น ๆ พลเมืองสงขลา และชุมชนในจังหวัดสงขลา และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ จัดตั้งขึ้นโดยการรวมตัวกันของชาวประมงพื้นบ้านที่อาศัยอยู่บริเวณชุมชนเก่าแก่ง เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำงานร่วมกันในการทำประมงพื้นบ้านและปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ในท้องทะเลสำหรับเป็นแหล่งอาหารและแหล่งอาชีพของชาวประมง ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นผู้อำนวยการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๑๓๑/๘๔ หมู่ที่ ๔ ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เป็นผู้ประสานงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๗/๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลชะแล อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ เป็นผู้ประสานงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๕๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลพะวง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา และผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นรองประธานของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๒๐๑/๑๒ ถนนเก่าแสน ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเห็นว่า หาดสมิหลาซึ่งมีความยาวประมาณ ๗.๘ กิโลเมตร โดยเริ่มตั้งแต่หาดเก่าแก่งถึงแหลมสนอ่อน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองสงขลา เพราะมีทัศนียภาพริมหาดที่งดงาม มีต้นสนทะเลตลอดแนวชายหาด ประชาชนจึงใช้ประโยชน์จากชายหาดในกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดทั้งปี ซึ่งบริเวณที่พิพาท

ในคดีนี้...

ในคดีนี้ แม้จะเรียกว่าหาดขลาคัทศน์แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของหาดสมิหลา โดยเป็นชายหาดช่วงที่ติดกับเก้าเส้ง ในแต่ละปีหาดสมิหลาซึ่งรวมถึงหาดขลาคัทศน์จะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม และอาจมีพายุจรในช่วงเปลี่ยนฤดูกาลในปลายเดือนตุลาคมและเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม ซึ่งจะทำให้ชายหาดมีการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ นอกจากนั้น กิจกรรมของมนุษย์ก็ได้ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของชายหาดด้วยเช่นเดียวกัน โดยผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้เสนอพยานหลักฐานต่าง ๆ มาพร้อมกับคำฟ้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการพังทลายของชายหาดสมิหลา รวมทั้ง ความพยายามของหน่วยงานทางปกครองในการปกป้องชายหาดที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ จนถึงปัจจุบัน โดยผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเห็นว่าความพยายามของหน่วยงานทางปกครองที่ต่อเนื่อง มาโดยลำดับยังไม่สามารถปกป้องชายหาดที่พิพาทได้ ขาดการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ บนหลักวิชาแบบเป็นระบบ และขาดการคำนึงว่า ผลกระทบที่ตามมาอาจทำให้เกิดการรบกวน ระบบสมดุลและการปรับตัวของชายหาดตามกระบวนการธรรมชาติ

ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้เสนอข้อมูลด้วยว่า เยาวชนสงขลาในสถานศึกษา ๘ แห่ง ได้แก่ ๑. โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา ๒. โรงเรียนวรนารีเฉลิม ๓. โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดหัวป้อมนอก) ๔. โรงเรียนแจ้งวิทยา ๕. โรงเรียนวชิราวุธ ๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย ๗. มหาวิทยาลัยทักษิณ และ ๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รวมทั้ง ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนสงขลา เขต ๙ ได้ร่วมกันศึกษาสถานการณ์การพังทลายของ หาดสมิหลา และเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของเยาวชนสงขลาภายในสถาบันการศึกษาของตนเอง จนในที่สุดได้มีการจัดทำร่างธรรมนูญเยาวชนอนุรักษ์หาดสมิหลาอย่างยั่งยืน ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๗ และตัวแทนจากสภาพลเมืองเยาวชนสงขลา กับนายกเทศมนตรีนครสงขลาได้ลงนามใน บันทึกข้อตกลง (MOU) ว่าด้วยการรับรองและร่วมมือในการขับเคลื่อนธรรมนูญเยาวชนอนุรักษ์ หาดสมิหลาอย่างยั่งยืน ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยทั้งสองฝ่ายได้ ตกลงความร่วมมือที่จะรับรองร่างธรรมนูญเยาวชนอนุรักษ์หาดสมิหลาอย่างยั่งยืนดังกล่าว และ ส่งเสริมสนับสนุนในการดำเนินการ การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสภา พลเมืองเยาวชนสงขลา ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ และเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคณะวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็น ผู้มีส่วนได้เสียในโครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกัน การกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ถนนขลาคัทศน์ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ ซึ่งจากเอกสารประกอบการประชุม ครั้งที่ ๓ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเสนอมา พร้อมกับคำฟ้องสรุปความได้ว่า ในการประชุมครั้งที่ ๒ คณะที่ปรึกษาโครงการได้เสนอรูปแบบ แนวทางเลือกการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ถนนขลาคัทศน์

/ไว้ ๗ ทางเลือก...

ไว้ ๗ ทางเลือก คือ ๑. ปล่องไว้ไม่ต้องทำอะไร (ไม่รื้อโครงสร้างเดิม) ๒. เสริมทรายชายหาด ๓. เสริมทรายชายหาดและก่อสร้างหัวหาดเทียม ๔. ก่อสร้างสันดอนทรายไต้หน้าและเสริมทรายชายหาด ๕. ก่อสร้างสันดอนทรายไต้หน้า เสริมทรายชายหาด และก่อสร้างหัวหาดเทียม ๖. ก่อสร้างโดมปะการังเทียมและเสริมทรายชายหาด และ ๗. ก่อสร้างโดมปะการังเทียม เสริมทรายชายหาด และก่อสร้างหัวหาดเทียม แต่จากการตอบแบบสอบถามมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนร้อยละ ๑๓ ที่ไม่เลือกรูปแบบทางเลือกทั้ง ๗ ทางเลือก โดยเสนอรูปแบบใหม่เป็นทางเลือกที่ ๘ คือ การเติมทรายชายหาดโดยไม่มีโครงสร้างแข็ง และให้เอาโครงสร้างเก่าออกทั้งหมด และในขณะเดียวกัน ความเห็นจำนวนร้อยละ ๕๘ เห็นว่าทางเลือกที่ ๒ คือ การเสริมทรายชายหาด ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมต่ำสุด ซึ่งโดยสรุป ผู้เข้าร่วมประชุมครั้งที่ ๒ มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ควรต้องมีการดำเนินการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา - ถนนชลทัศน์ ด้วยวิธีการเสริมทรายชายหาด โดยรื้อโครงสร้างเดิมออกโดยมีข้อคิดเห็นและรายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมทรายที่แตกต่างกัน แต่เห็นว่าการเสริมทรายชายหาดส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับทางเลือกอื่น ต่อมาเมื่อคณะทำงานแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดสงขลา ได้ประชุมร่วมกับนักวิชาการประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชน เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา เป็นประธานในการประชุม คณะที่ปรึกษาโครงการได้เสนอผลการศึกษา จากการปรับโมเดลของรูปแบบทางเลือกที่ ๘ คือ การเติมทรายชายหาด ๕๐ เมตร และรื้อโครงสร้างเดิมออกทั้งหมด และได้เสนอรูปแบบทางเลือกที่ ๙ ต่อที่ประชุมเพิ่มเติม คือ การใช้รูปแบบเดียวกับรูปแบบทางเลือกที่ ๘ แต่เพิ่มการป้องกันการกัดเซาะบริเวณชุมชนเก่าเสี่ยง ซึ่งที่ประชุมได้เลือกรูปแบบทางเลือกที่ ๘ คือ ให้รื้อโครงสร้างเดิมออกแล้วเสริมทรายชายหาด โดยให้เริ่มดำเนินการเสริมทรายชายหาดภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี หากโครงสร้างเดิมยังไม่สามารถเอาออกได้ ก็ให้ถมทรายทับโครงสร้างเดิมไปก่อน แล้วระบุว่าเป็นพื้นที่หรือบริเวณที่ต้องพึงกระทำในอนาคต อย่างไรก็ตาม ก็ได้รวบรวมและบันทึกข้อกังวลที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการในรูปแบบทางเลือกที่ ๘ เอาไว้ ซึ่งสรุปได้ว่า การรื้อโครงสร้างเดิมที่เป็นเขื่อนหินบริเวณหน้าชุมชนเก่าเสี่ยงอาจทำให้เกิดการกัดเซาะอย่างรุนแรง จนสร้างความเสียหายให้กับชุมชนเก่าเสี่ยง และชาวชุมชนเก่าเสี่ยงน่าจะคัดค้านหรือประท้วงไม่ยอมให้ทำการรื้อถอน และในเวลาต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สข ๐๐๑๓.๒/ว๑๐๓๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะผู้แทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย ครั้งที่ ๓ ในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียเป็นครั้งสุดท้าย และได้นำเสนอผลการศึกษาในทางเลือกที่ปรับเปลี่ยนไปจากทางเลือกที่ ๘ ซึ่งถูกเสนอในเวทีรับฟังความคิดเห็น ครั้งที่ ๒

/บางส่วน...

บางส่วน ซึ่งก็คือการรื้อถอนโครงสร้างป้องกันชายฝั่งทะเลริมหาดสมิหลา ยกเว้นกำแพงหิน หน้าชุมชนเก่าแสง และเติมทรายชายฝั่ง ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลการศึกษา ดังกล่าว และในการประชุมได้มีการเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงสร้าง ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ถนนชลทัศน์ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลาด้วย ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาจ้างกับบริษัท เอ็มเอส ๑๐๑ จำกัด โดยมีผู้อำนวยการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงนามเป็นพยาน จำนวน ๒ ฉบับ คือ สัญญาเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และสัญญาเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นสัญญาจ้างผู้รับจ้างเพื่อทำงาน ในโครงการปรับปรุงการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยสัญญาฉบับแรก มีวงเงินค่าจ้าง จำนวน ๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท จากงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อป้องกันการ กัดเซาะชายหาด โดยวิธีการขุดลอกทรายเพื่อนำไปเติมทรายชายหาดไม่น้อยกว่า ๕๖,๐๑๕ ลูกบาศก์เมตร พร้อมกับการหล่อและวางโครงสร้างกำแพงกันคลื่น จำนวน ๒๕๖ แห่ง โดยมีกำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ ส่วนสัญญาฉบับที่สอง มีวงเงินค่าจ้าง จำนวน ๙,๙๗๐,๐๐๐ บาท จากงบพัฒนามูลุมจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายหาด โดยวิธีการเดียวกัน โดยต้องขุดลอกทรายได้ไม่น้อยกว่า ๘๗,๓๕๕ ลูกบาศก์เมตร (ที่ถูก คือ ๘๖,๓๕๕ ลูกบาศก์เมตร) พร้อมกับการหล่อและวางโครงสร้างกำแพงกันคลื่น จำนวน ๒๘๘ แห่ง โดยมีกำหนดแล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดแสดงสำเนาภาพถ่ายและชี้แจงประกอบว่า โครงสร้างกำแพงกันคลื่น ตามโครงการในทั้งสองสัญญามีลักษณะเป็นแท่งคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๑ x ๐.๔ x ๓ เมตร จำนวน ๑๖ แห่ง ต่อหนึ่งแนว ซึ่งจะวางเรียงซ้อนไว้ด้านบนของแท่งคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๑ x ๐.๕ x ๓ เมตร จำนวน ๑๖ แห่ง ต่อหนึ่งแนวเช่นกัน และยึดติดกันด้วยเดือยเหล็ก โดยจะวางเป็นแนวตั้งฉากกับชายฝั่ง สำหรับการเสริมทรายชายหาดนั้น จะมีการถมทราย เพื่อเพิ่มความกว้างชายหาดออกไปอีกประมาณ ๓๐ ถึง ๕๐ เมตร แล้วแต่ละหน้าตัด โดยถม ยื่นออกไปในทะเลและปรับความลาดชันด้านนอกที่ปะทะกับคลื่นไม่ให้ตั้งฉากกันมากนัก และจะนำแท่งคอนกรีตข้างต้นฝังลงในทรายที่เติมและทรายเดิมของชายหาด โดยการขุดทราย ออกจำนวนหนึ่ง เมื่อฝังแล้วจึงเติมทรายทับกลับลงไป สำหรับทรายที่จะนำมาถมนั้นจะได้จาก การขุดทรายที่นอกฝั่ง ระยะประมาณ ๓๕๐ เมตร แต่เมื่อสังเกตด้วยสายตาพบว่าเรือขุดทราย จอดอยู่ที่ระยะห่างจากฝั่งประมาณ ๑๐๐ เมตร เท่านั้น ซึ่งทรายที่ขุดได้และนำมาถมก็มีลักษณะ

/แตกต่าง...

แตกต่างจากทรายเดิมบนชายหาดมาก โดยผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้พบว่ามีภาวนำเรือมาตูดทรายในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ จากนั้นได้พบว่ามีภาวนำป้ายประชาสัมพันธ์โครงการมาติดตั้งบริเวณหน้าพื้นที่ดำเนินการ จำนวน ๒ ป้าย ซึ่งป้ายดังกล่าวมีการระบุถึงชื่อโครงการ งบประมาณ ลักษณะงานก่อสร้าง ผู้รับจ้างเลขที่สัญญา ระยะเวลาดำเนินการ วงเงินทำสัญญา และผู้ควบคุมงาน และในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้แทนของผู้ฟ้องคดีทั้งแปดพบว่าทรายที่ถูกตูดมาใช้มีตะกอนเล็กกว่าทรายชายหาดเดิมมาก และมีลักษณะเป็นโคลนปนทรายสีดำออกเทา และต่อมาในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้มีโครงเหล็กสำหรับการหล่อแท่งคอนกรีตเสริมเหล็กวางอยู่บนพื้นที่ดำเนินการ จากนั้นในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้มีการนำแท่งคอนกรีตเสริมเหล็กที่หล่อเสร็จแล้ววางลงในชายหาด สภาพลเมืองยาวชนสงขลา โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ จึงร่วมกับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรดังกล่าวด้วย ยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้ระงับโครงการดังกล่าวไว้ก่อน โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลจากงานวิจัยและการลงพื้นที่ภาคสนามพบว่าการสร้างโครงสร้างเข้ริมหาดสมิหลานั้น ส่งผลกระทบต่อหาดสมิหลาอย่างรุนแรง และการเติมทรายที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้น ไม่ได้ทำการศึกษาวิจัยแต่อย่างใด พร้อมทั้งขอให้มีการศึกษาวิจัยผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนก่อนที่จะดำเนินโครงการนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๔๒๒/๒๑๕๗ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในฐานะตัวแทนสภาพลเมืองสงขลา แจ้งให้ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ทส ๐๔๒๒/๒๑๕๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สรุปความได้ว่า สภาพลเมืองยาวชนสงขลาได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่าโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเติมทรายชายหาดและหล่อแท่งคอนกรีตวางลงไปทะเล ซึ่งตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นั้น ได้กำหนดให้การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล ลำดับที่ ๒๕ ได้แก่ รอดักทราย เชือกกันทรายและคลื่นรอบังคับกระแสน้ำ ทุกขนาด และแนวเชือกกันคลื่นนอกฝั่งทะเลทุกขนาดให้เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจงต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่าโครงการดังกล่าวซึ่งประกอบด้วย ๒ โครงการย่อย เป็นการเติมทรายชายหาดและวางหินใหญ่บรรจุกล่องเกเบียนยื่นไปในชายหาด จึงแตกต่างจากข้อร้องเรียนของสภาพลเมืองยาวชนสงขลา และผลการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในโครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งถ้าเป็นการดำเนินโครงการตามที่ผู้ร้องเรียนเสนอมาจะต้องมีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก่อนดำเนินโครงการ

/ดังนั้น...

๑. ดังนั้น จึงมีความสับสนทางข้อมูลของทั้งสองฝ่าย อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในโครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง บริเวณหาดสมิหลา ถนนชลทัศน์ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ได้แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ๗ แนวทางเลือก และผลรวมคะแนนของทุกปัจจัยการพิจารณาของแต่ละแนวทางเลือกนั้น ทางเลือกที่มีคะแนนความเหมาะสมมากที่สุดก็คือ ทางเลือกที่ ๒ คือ การเสริมทรายชายหาด ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงแหล่งและชนิดของทรายที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงขอให้จังหวัดสงขลาพิจารณารายละเอียดการดำเนินงานโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลทัศน์ ให้ชัดเจน และไม่ให้เกิดความสับสนกับผู้ร้องเรียนและเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

สภาพลเมืองเยาวชนสงขลา โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอให้ระงับและตรวจสอบโครงการดังกล่าว ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันกับที่ได้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓.๐๘/ต.๓๓๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้วเป็นคำร้องที่ ๔๑๑/๒๕๕๘ ซึ่งในขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการเพื่อรับเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และหากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติเป็นอย่างไร จะแจ้งผลการดำเนินการให้ทราบต่อไป ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม The World Beach Day งานแลเล แลหาด ครั้งที่ ๕ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องหาดทรายและการพังทลายของหาดสมิหลา เพื่อนำเสนอผลการดำเนินงาน เพื่ออนุรักษ์หาดสมิหลา ข้อเท็จจริงทางวิชาการเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดจากการดำเนินโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากนั้นสภาพลเมืองเยาวชนสงขลา โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ขอให้ชี้แจงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีส่วนร่วมในโครงการนี้อย่างไร และได้รายงานผลการศึกษาโครงการศึกษาและการตรวจสอบการเติมทรายชายหาดสมิหลาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่ อย่างไร พร้อมทั้งขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบความเสียหาย และดำเนินการฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอให้ชะลอโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวไว้ชั่วคราว อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินโครงการอย่างเร่งรีบและรวบรัด โดยไม่รับฟังคำทักท้วงจากภาคประชาสังคม และผู้ฟ้องคดีทั้งแปดจึงได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

/โดยสาระสำคัญ...

โดยสาระสำคัญในคำฟ้องสรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินโครงการที่พิพาท โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งในเชิงกระบวนการและในเชิงเนื้อหา

โดยในเชิงกระบวนการนั้น เห็นว่า

๑. มีความบกพร่องในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน และไม่มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจโครงการ ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖ ที่กำหนดให้บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของทางราชการ มาตรา ๕๗ ที่กำหนดให้บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลของทางราชการก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว และมาตรา ๘๗ ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ได้กำหนดรับรองสิทธิดังกล่าวที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยไว้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนชายฝั่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการ การปลูก การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ปฏิบัติตามแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เคยเผยแพร่ข้อมูลและความรู้ รวมถึงการเปิดเผยข้อมูล ไม่มีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง และไม่สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาหาดสมิหลา - ชลาทัศน์

นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ต้องทำหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ปรากฏว่าป้ายที่ติดประกาศประชาสัมพันธ์โครงการจำนวน ๒ ป้าย ไม่ได้ระบุรายละเอียดการดำเนินงานทั้งหมด โดยทั้ง ๒ ป้าย ระบุเลขที่สัญญาเดียวกัน แต่บประมาณต่างกัน และระบุรายละเอียดเพียงการเติมทรายแต่ไม่ระบุการวางโครงสร้างคันดักตะกอนซึ่งมีลักษณะเป็นแท่งคอนกรีตเสริมเหล็ก จึงเป็นการจงใจให้ข้อมูลเพียงบางส่วน เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดต่อสาธารณชน เป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและสิทธิชุมชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. ไม่มีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามกฎหมาย ซึ่งกำหนดเงื่อนไข ๓ ประการ ดังนี้ ๑. ต้องมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

/และรายงาน...

และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) เพื่อให้ทราบว่าโครงการดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่ไม่ปรากฏว่ามีการจัดทำรายงานดังกล่าวและผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการสิ่งแวดล้อม (คชก.) ๒. ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียสำหรับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินโครงการแต่ไม่มีการดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด ๓. ต้องให้องค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม และตัวแทนนักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบว่า โครงการดังกล่าวไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ปรากฏว่าโครงการดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการสิ่งแวดล้อม (คชก.) การดำเนินโครงการดังกล่าวจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ ที่กำหนดให้บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้บุคคลมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐ และชุมชนในการอนุรักษ์เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย วรรคสอง กำหนดให้จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อนดำเนินโครงการที่อาจมีผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ วรรคสาม กำหนดให้สิทธิชุมชนที่จะฟ้องหน่วยงานราชการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัตินี้

๓. มิได้ขออนุญาตหรือขออนุมัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ลงบนชายหาดหรือในทะเลมิได้ขออนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ การดูตทรายและการถมทรายลงไปทะเลไม่มีการขออนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำโดยปราศจากอำนาจและไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้

นอกจากนี้ การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ลงบนชายหาดซึ่งเป็นที่สาธารณประโยชน์ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ที่ดิน จะต้องมีการร้องขอเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ไม่ว่าจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาหรือพระราชบัญญัติ อีกทั้ง พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่ไม่ปรากฏว่ามีการขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เพื่อเข้าใช้พื้นที่ดำเนินโครงการแต่อย่างใด

/ส่วนในเชิง...

ส่วนในเชิงเนื้อหานั้น เห็นว่า

๑. โครงการนี้ไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ในการป้องกันการกัดเซาะชายหาดได้ และวิธีการดำเนินการตามโครงการมีความไม่เหมาะสมกับการแก้ปัญหาของหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมปรารถนา ฤทธิ์พริ้ง อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นนักวิชาการด้านวิศวกรรมชายฝั่งที่ศึกษาวิจัยปัญหาการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ มาอย่างต่อเนื่องได้ให้ข้อสังเกตว่า เนื่องจากโครงการนี้เลือกใช้การถมทรายร่วมกับการวางแท่งคอนกรีตเพื่อดักทรายไม่ให้เคลื่อนที่ ซึ่งในทางวิศวกรรมชายฝั่ง เรียกโครงสร้างนี้ว่า รอดักทรายหรือคันดักตะกอน กรณีนี้มีการถมทรายทับด้านหลังของโครงสร้างแท่งคอนกรีตที่ยื่นยาวตั้งฉากกับชายฝั่ง และเนื่องจากแนวปลายสุดของโครงสร้างนี้อยู่ในระยะน้ำท่วมถึง ดังนั้น คลื่นและกระแสน้ำจะวิ่งเข้ามาปะทะโครงสร้างนี้และพัดพาเอาทรายที่ทับถมอยู่ออกไปนอกชายฝั่ง เมื่อผ่านพ้นไประยะหนึ่งโครงสร้างรอดักทรายในรูปแบบแท่งคอนกรีตเสริมเหล็กนี้ก็จะไม่มีทรายทับถมจากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่ามาตรการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เลือกมาใช้เป็นมาตรการที่ยังมีปัญหาในทางวิชาการและไม่ก่อให้เกิดผลตามความต้องการป้องกันการกัดเซาะชายหาด แต่อาจมีผลในทางตรงกันข้ามกล่าวคือ ทำให้ปัญหาการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การใช้ทรายต้องเลือกให้เหมาะสมกับลักษณะของชายหาดเดิมและถูกต้องตามหลักวิชาการ กล่าวคือควรมีขนาดละเอียดของเม็ดทรายใกล้เคียงกับทรายธรรมชาติบนหาดเดิม กรณีของหาดสมิหลาจากการสำรวจเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ พบว่าตะกอนที่นำมาเติมมีขนาดเล็กกว่าตะกอนบนหาดเดิมมาก และส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นโคลนปนทรายสีเทาออกดำ ตะกอนขนาดเล็กเหล่านี้จะถูกพัดพาออกไปโดยง่าย ส่วนการใช้โครงสร้างคันดักตะกอนซึ่งมีหลายลักษณะทั้งรูปตัว I ตัว T และตัว Y สำหรับหาดชลาทัศน์กองหินสามกองที่อยู่ทางทิศเหนือของชุมชนเก้าเส้งจัดอยู่ในโครงสร้างประเภทรูปตัว T โดยหลังจากที่โครงสร้างนี้แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ชายหาดทางทิศเหนือติดกับรอดักทรายที่กล่าวถึงนี้ก็ถูกกัดเซาะทันทีเป็นระยะทางยาว ชายหาดจะมีการพังทลายเป็นโดมิโนเรื่อยไปเป็นระยะทางยาวประมาณ ๒ กิโลเมตร หากโครงการนี้ใช้โครงสร้างดักตะกอนดังกล่าว จะส่งผลให้ชายหาดทางทิศเหนือของคันดักตะกอนตัวสุดท้ายเกิดการกัดเซาะอย่างรุนแรงเหมือนเช่นในอดีต ดังนั้นการวางกำแพงคอนกรีตริมหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ตามโครงการนี้จะเป็นตัวเร่ง ทำให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และเป็นตัวกีดขวางสมดุลการเคลื่อนที่ของตะกอนทรายริมหาดสมิหลา การเลือกใช้มาตรการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการตัดสินใจโดยขาดความรอบคอบและใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๗๒. ขัดแย้งกับ...

๒. ขัดแย้งกับการศึกษาวิจัยและความต้องการของประชาชนและชุมชนท้องถิ่น เมืองสงขลา เนื่องจากเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ร่วมกับนักวิชาการจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทำการศึกษาประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและชุมชนชาวสงขลา เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ แล้ว ปรากฏว่า ที่ประชุมมีมติว่า ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดต่อการฟื้นฟูหาดสมิหลาคือการรื้อถอนโครงสร้างแข็ง ที่มีอยู่เดิมยกเว้นกำแพงกันคลื่นหน้าชุมชนเก่าเสี่ยง แล้วทำการเติมทรายชายหาด โดยวิธีการ เติมทรายนั้นให้ใช้ทรายจากแหลมสนอ่อน แต่ปรากฏว่าโครงการนี้ไม่ได้ดำเนินการในทางบูรณาการ แผนงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ศึกษา

นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การดำเนินการตามโครงการป้องกันการกัดเซาะ ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ดังกล่าว มีลักษณะเป็นการสร้างโครงสร้างแข็งยื่นลงไปทะเล ในลักษณะตักตักกับชายฝั่ง ซึ่งในทางวิศวกรรมชายฝั่งเรียกโครงสร้างนี้ว่า รอดักทราย จึงเข้าข่าย เป็นโครงการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวง ทหารยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงดังกล่าวแต่อย่างใด จึงถือว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย เนื่องจากมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมาย กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น และเป็นการละเลยต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการตรวจสอบ ปกป้อง ป้องกัน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและชุมชน เพราะผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวตรวจสอบ และสั่งการให้ยุติการก่อสร้างตามโครงการดังกล่าวไปก่อน เนื่องจากมีการดำเนินการ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินโครงการจะก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่งและต่อชุมชนและประชาชน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า มิได้ดำเนินการยุติโครงการแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นการกระทำ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีให้ดำเนินโครงการทั้งหมด

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างตามโครงการ ดังกล่าว และปรับสภาพพื้นที่ให้คืนสู่สภาพเดิม โดยงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า

/๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดี...

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันจัดทำโครงการ โดยให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ (ที่ถูกคือ ผู้ฟ้องคดีทั้งแปด) และให้เป็นไปตามหลักวิชาการที่ถูกต้องตามมาตรฐานสากล

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการแจ้งข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลอย่างเหมาะสมและจริงจัง และจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการแก้ไข ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลาทั้งหมดในจังหวัดสงขลา

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่ชายฝั่งหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเนื่องมาจากการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างตามคำขอข้อ ๒ โดยใช้งบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าในวงเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้ตัวแทนของผู้ฟ้องคดี และตัวแทนของประชาชนเป็นกรรมการในการบริหารจัดการกองทุน และให้กำหนดรายละเอียด ของวิธีการบริหารจัดการกองทุนว่าจะต้องมีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย

ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดยื่นคำร้องพร้อมการยื่นฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนด มาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยสั่งระงับ การก่อสร้างโครงการตามฟ้องไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งยกคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ ชั่วคราวก่อนการพิพากษา

ในระหว่างการทำนาระบวนพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ได้ยื่นคำขอลอนคำฟ้องโดยให้เหตุผลว่าเหตุเดือดร้อนเสียหายได้หมดสิ้นไปแล้ว ซึ่งศาลได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ถอนคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ พื้นที่พิพาทมีสภาพเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน ตามประมวลกฎหมาย แห่งแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ (๒) สภาพเดิมเป็นที่ชายตลิ่งมีป่าสน มีพื้นที่ชายหาดระยะห่าง จากถนนชลาทัศน์ประมาณ ๒๐๐ เมตร และมีหาดทรายเป็นแนวยาวไปตามชายหาดชลาทัศน์ - แหลมสมิหลา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๕ เกิดพายุโซนร้อนแฮเรียตพัดถล่มแหลมตะลุมพุก อำเภอบางปะกง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลให้ชายฝั่งสงขลาได้รับความเสียหายบางส่วน ต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๗ พายุหนักซัดเรือ Genar - II สัญชาติปานามา เข้ามาเกยตื้น ทางด้านเหนือชุมชนเก่าแสง ไม่สามารถเคลื่อนย้ายเรือดังกล่าวลงทะเลได้ ทำให้พื้นที่ ด้านทิศเหนือของซากเรือเกิดการกัดเซาะ เนื่องจากลำเรือไปขวางทิศทางของตะกอนชายฝั่ง ต่อมา เมื่อมีการรื้อถอนเรือ Genar - II ออกไป ปัญหาการกัดเซาะชายหาดชลาทัศน์ก็ไม่ได้สิ้นสุด ยังมีการกัดเซาะชายหาดชลาทัศน์ตลอดมา ยิ่งในช่วงหน้ามรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดเข้าสู่ฝั่ง

/ทำให้เกิด...

ทำให้เกิดคลื่นขนาดใหญ่ลมแรง ยิ่งทำให้การกัดเซาะชายหาดชลาลัยที่มีความรุนแรงยิ่งขึ้น ชายหาดชลาลัยถูกกัดเซาะชายฝั่ง ต้องสูญเสียชายฝั่งลึกเข้ามาประมาณ ๑๕๐ เมตร ทำให้ป่าสนที่เคยเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจถูกทำลายเกือบหมดและถูกทำลาย รุกล้ำเกือบถึงถนนชลาลัย ซึ่งเป็นถนนสายสำคัญที่ใช้สัญจรไปยังศูนย์ราชการจังหวัดสงขลา และเป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงามคู่มือเมืองสงขลามาช้านาน เมื่อมีการกัดเซาะชายหาดชลาลัย อย่างต่อเนื่องและรุนแรง การแก้ไขปัญหาก็มีการกัดเซาะชายหาดชลาลัยบริเวณที่พิพาท ที่ผ่านมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เทศบาลนครสงขลาทำการก่อสร้างรูดักทรายรูปตัวที (T - Groin) จำนวน ๓ ตัว ทางด้านเหนือของสถานีสูบน้ำเสีย สามารถป้องกันการกัดเซาะ ชายหาดในส่วนที่ก่อสร้างได้เป็นอย่างดี หากไม่ทำการก่อสร้างรูดักทรายเป็นดั่งกล่าวจะทำให้ สถานีสูบน้ำเสียของเทศบาลนครสงขลาถูกคลื่นซัดได้รับความเสียหายจนใช้การไม่ได้ ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เทศบาลนครสงขลาได้ก่อสร้างกำแพงกันคลื่นแบบหินทิ้ง บริเวณด้านเหนือ ของการก่อสร้างรูดักทรายรูปตัวที (T - Groin) ทำให้ป้องกันการกัดเซาะตลิ่งในพื้นที่ ก่อสร้างได้ผลดี ก่อให้เกิดพื้นที่หาดทรายหลังแนวรูดักทราย ประชาชนบริเวณนั้นใช้เป็น ที่จอดเรือ ซ่อมเรือ และเป็นสถานที่ในการจัดงานในบางโอกาส เป็นสถานที่สำหรับเด็ก และเยาวชนใช้ออกกำลังกาย ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เทศบาลนครสงขลาได้ทำการ ก่อสร้างกำแพงกันคลื่นแบบตาข่ายทอหุ้มหินเพิ่มเติมเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายหาดเพิ่มขึ้น และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ดำเนินการ วางกระสอบทรายกันคลื่นบริเวณหาดชลาลัย ความยาว ๑,๐๕๐ เมตร ขนานตามแนว ชายหาด เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายหาดชลาลัย แต่การกัดเซาะชายหาดก็ยังถูกกัดเซาะ มาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เมื่อคลื่นยังกัดเซาะชายหาดชลาลัยมาอย่างต่อเนื่อง นายอำเภอเมืองสงขลาผู้มีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครอง ท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งได้กำหนดให้นายอำเภอมีหน้าที่ร่วมกับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันและสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อื่นอันอยู่ในเขต อำเภอบน เมื่อ นายอำเภอเมืองสงขลาพิจารณาเห็นว่า ชายหาดชลาลัยที่ชายตลิ่งอันเป็นที่ดิน สาธารณสมบัติของแผ่นดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ (๒) คือ ที่ดิน ชายตลิ่งที่ประชาชนใช้ร่วมกัน เกิดความเสียหายจากการกัดเซาะของน้ำทะเลอย่างรุนแรงทุกปี จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ไม่ให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง นายอำเภอเมืองสงขลาจึงได้รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)

/พ.ศ. ๒๕๕๐...

พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๒/๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๗ เพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหาการกัดเซาะตลิ่งบริเวณที่พิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเห็นว่า ชายหาดชลทัศน์มีความเสียหายอย่างรุนแรงจริง จึงได้สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำโครงการ ป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ แบ่งออกเป็น ๒ โครงการย่อย ดังนี้ ๑. โครงการปรับปรุง การกัดเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ งบกลางรายการ เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ดันยวรรธนะ) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จำนวนเงิน ๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง ๕๐๐ เมตร เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ ดังนี้ การดำเนินการ (๑) ดำเนินการ เสริมทรายชายหาด (๒) ฝังแท่งคอนกรีตรูปตัว I ขนาด ๐.๕ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร และขนาด ๐.๔ x ๑.๐ x ๓.๐ เมตร วางซ้อนกันลงบนชายหาดยื่นลงไปยาว ๔๘ เมตร ระยะห่างระหว่างแถว แถวละ ๖๐ เมตร จำนวน ๘ แถว รวมจำนวนแท่งคอนกรีต ๒๕๖ แท่ง ๒. โครงการป้องกันการ กัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ งบลงทุนที่ดินและสิ่งก่อสร้าง กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จำนวนเงิน ๙,๙๗๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง ๑,๑๐๐ เมตร เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ การดำเนินการ (๑) ดำเนินการเสริมทรายชายหาด (๒) ฝังแท่งคอนกรีตรูปตัว I ขนาด ๐.๕ x ๑.๐ x ๓.๐ เมตร และขนาด ๐.๕ x ๑.๐ x ๓.๐ เมตร วางซ้อนกันลงบนชายหาดยื่นลงไปยาว ๔๘ เมตร ระยะห่าง ระหว่างแถว แถวละ ๑๓๗ เมตร จำนวน ๙ แถว รวมจำนวนแท่งคอนกรีต ๒๘๘ แท่ง ในการ ดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เชิญหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ประชาชน ประกอบด้วย นักวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชภัฏสงขลา กลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โยธาธิการและผังเมือง จังหวัดสงขลา ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๔ สงขลา ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ ๔ สงขลา สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดสงขลา เพื่อรับฟังความคิดเห็นกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมกับชายหาด สำหรับการท่องเที่ยว และการทำการแก้ไขปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม หลังจากนั้น เมื่อได้ดำเนินการตามโครงการ โดยการนำเรือดูดทรายในทะเลเพื่อนำทรายมาเติมชายหาด ปรากฏว่าปริมาณทรายมีน้อย และคุณสมบัติของทรายไม่เหมาะสมกับการเติมทราย กล่าวคือ เป็นทรายขี้เป็ด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/จึงได้ปรึกษา...

จึงได้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญภาคประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินการจากคูตทรายในทะเลเป็นการย้ายทรายมาจากแหล่งอื่นแทน และมีการวางแท่งคอนกรีตไม่มีการตอกเสาเข็มแต่ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงโครงการ ดังนี้ โครงการที่ ๑ วางแท่งคอนกรีตชั่วคราว จำนวน ๓๐ แท่ง รูปตัว T คสล. สูง ๑.๒๐ เมตร ฐานกว้าง ๑.๐๐ เมตรต่อแท่ง งานเติมทรายชายหาด จำนวน ๑๐๑,๓๐๕ ลูกบาศก์เมตร การดำเนินการ (๑) ดำเนินการเติมทราย (๒) ฝังแท่งคอนกรีต รูปตัว T ขนาด ๐.๔ x ๑.๒ เมตร วางทุกระยะ ๑๐๐ เมตร ยาวแท่งละ ๓๐ เมตร จำนวน ๖ แท่ง ลงบนชายหาดยื่นลงไปยาว ๑๘ เมตร จำนวนคอนกรีต ๓๐ แท่ง โครงการที่ ๒ ยกเลิกงานวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด ให้ดำเนินการเติมทรายไม่น้อยกว่า ๘๖,๓๕๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปดฟ้องคดีต่อศาลปกครองสงขลา และขอบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา ตุลาการเจ้าของสำนวนได้ดำเนินการระงับข้อพิพาททางเลือกว่าด้วยวิธีการไกล่เกลี่ย (Mediation) ระหว่างคู่กรณี โดยให้คู่กรณีเสนอทางออกเพื่อระงับข้อพิพาทของแต่ละฝ่ายด้วยตนเอง โดยศาลทำหน้าที่เป็นคนกลางและควบคุมดูแล มิให้ข้อตกลงที่จะเกิดขึ้นเป็นข้อตกลงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขัดแย้งกับประโยชน์สาธารณะอันเป็นการสมยอม โดยไม่เหมาะสม การดำเนินการระงับข้อพิพาททางเลือกดังกล่าวยุติลงโดยทั้งสองฝ่ายไม่อาจตกลงกันได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอทางออกโดยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบรายละเอียดของการดำเนินการโครงการทั้ง ๒ โครงการ เป็นการเติมทรายชายหาดอย่างเดียว รวมระยะทาง ๒,๓๕๐ เมตร ดังนี้ โครงการที่ ๑ ยกเลิกงานวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด ให้ดำเนินการเติมทรายชายหาดระยะทาง ๖๐๐ เมตร การดำเนินการ (๑) ให้ขุดเปิดหน้าทรายจากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๗๐,๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร (๒) ให้ปรับพื้นที่ดินสภาพจากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๓,๕๑๕ ลูกบาศก์เมตร (๓) เติมทรายชายหาด จำนวน ๗๐,๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร จาก กม. ๐ + ๐๐๐ - ๐ + ๖๐๐ เมตร โครงการที่ ๒ ยกเลิกงานวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด ให้ดำเนินการเติมทรายระยะทาง ๑,๗๕๐ เมตร การดำเนินการ (๑) งานขุดเปิดหน้าทราย จากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๘๔,๘๕๐ ลูกบาศก์เมตร จาก กม. ๐ + ๖๐๐ - ๒ + ๓๕๐ เมตร (๒) งานปรับพื้นที่ ดินสภาพจากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๘,๔๘๕ ลูกบาศก์เมตร (๓) งานเติมทรายชายหาดชลประทาน จำนวน ๘๔,๘๕๐ ลูกบาศก์เมตร (๔) งานเติมทรายชายหาดชลประทานปิดหัว จำนวน ๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีความบกพร่องในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน และไม่มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจโครงการ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เชิญหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ประกอบด้วย นักวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

/มหาวิทยาลัย...

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสงขลา ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๔ สงขลา ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ ๔ สงขลา สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา รวมถึงประชาชนในพื้นที่เพื่อรับฟังความคิดเห็น กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมกับชายหาดสำหรับการท่องเที่ยว และทำการแก้ไขปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม นอกจากนี้ ในการดำเนินการตามโครงการได้มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์รายละเอียดของโครงการ งบประมาณ หน่วยงานดำเนินการ ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของสัญญา เพื่อให้ประชาชนทั่วไปและผู้สนใจได้รับทราบ โดยการติดตั้งป้ายบริเวณที่ตั้งโครงการ และยังให้บริการข้อมูลทางโทรศัพท์ โดยเฉพาะผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอทราบข้อมูลทางโทรศัพท์จากผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา โดยตรง เพื่อขอรายละเอียดข้อมูลโครงการฯ สัญญาจ้าง ซึ่งสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา ได้ดำเนินการถ่ายสำเนารายละเอียดโครงการและสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นอกจากนั้น ยังมี ดร. สมปรารถนา ฤทธิ์พริ้ง อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้มีการประสานงานทางโทรศัพท์เพื่อขอรายละเอียดเพิ่มเติม ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลาได้แจ้งให้ ดร. สมปรารถนา ฤทธิ์พริ้ง ทราบว่าได้ถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ประกอบกับผู้ขอเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน จะเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับฟังความคิดเห็นทั้งนักวิชาการประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ข้อมูลอย่างเพียงพอแก่ผู้ที่สนใจแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ดำเนินการให้ถูกต้องในการขออนุญาตหรืออนุมัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ก่อนการดำเนินโครงการ นั้น การอนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แบ่งการอนุญาตเป็น ๒ ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ ๑ การขออนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แบ่งออกเป็น ๑. กรณีก่อสร้างอยู่บนชายหาดจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ขั้นตอน วิธีการอนุญาตเป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุญาตการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

/๒. กรณีก่อสร้าง...

๒. กรณีก่อสร้างอยู่เหนือชายหาดต้องขออนุญาตจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่ดูแลพื้นที่ สาธารณชนนั้น ๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ในการดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่อย่างใด ส่วนที่ ๒ การขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ กำหนดให้เจ้าท่ามีหน้าที่ดูแลรักษาและขุดลอกร่องน้ำ ทางเรือเดิน แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ และทะเลภายในน่านน้ำไทย ห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอก แกะไข หรือทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบอำนาจ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๙๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย โดยอาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาตขุดลอก ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ รายละเอียดตามคำสั่ง กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๙๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ สำหรับการ ดำเนินการตามโครงการฯ เป็นการเติมทรายให้ชายหาดกลับคืนสู่สภาพเดิม การดำเนินการ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ในการดูแลปกป้องชายหาดอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ไม่ให้ได้รับความเสียหาย อย่างร้ายแรง มิได้ดำเนินการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปในทะเล แต่เป็นการเติมทราย เพื่อรักษาชายหาดให้กลับสู่สภาพเดิม จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องขออนุญาตแต่อย่างใด และ หากอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ต้องขออนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็ได้มอบอำนาจ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้มียอำนาจในการพิจารณาอนุญาตตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำ และพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการอยู่แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถดำเนินการขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ตามพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินการตามโครงการไม่ได้ดำเนินการศึกษา ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด นั้น กรณีโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา นั้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำและสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ตั้งแต่เขาเก้าเส้งไปทางทิศเหนือถึงโรงแรมบีพีสมิหลา บีช แอนด์รีสอร์ท ไปจนถึงแหลมสมิหลา

/บริเวณ...

บริเวณประติมากรรมนางเงือกบนโขดหิน คิดเป็นระยะทางตามแนวชายฝั่งยาวประมาณ ๕ กิโลเมตร งบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยทำการศึกษาสาเหตุและสภาพปัญหา สาเหตุการขาดความสมดุลของทรายชายหาด สาเหตุด้านชุมชน สาเหตุด้านการบริหาร การจัดการ รวมถึงปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณพื้นที่โครงการในอนาคต ในการกำหนด แนวทางการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง นั้น สถาบันวิจัยฯ ได้กำหนดให้สอดคล้องกับสาเหตุหลัก ของการเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่โครงการ และคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของ พื้นที่ชายฝั่ง วิถีความเป็นอยู่ของชุมชน ความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ ตลอดจนผลกระทบ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายหลัง จากที่มีโครงการโดยให้มีผลกระทบข้างเคียงน้อยที่สุด ซึ่งจากการ ลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการครั้งที่ ๑ สถาบันวิจัยฯ ได้รวบรวมข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม ที่ได้ร่วมกันเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะบริเวณชายหาดไว้หลายแนวทาง โดยสถาบันวิจัยฯ ได้คัดเลือกแนวทางการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่โครงการตามที่มี ความเป็นไปได้ทางวิชาการและเหมาะสมกับพื้นที่ รวมแล้วได้แนวทาง ๗ ทางเลือก ดังนี้ ทางเลือกที่ ๑ ปล่อยให้ไม่ทำอะไร (ไม่รื้อโครงสร้างเดิม) ทางเลือกที่ ๒ เสริมทรายชายหาด ทางเลือกที่ ๓ เสริมทรายชายหาดและก่อสร้างหัวหาดเทียม ทางเลือกที่ ๔ ก่อสร้างสันดอนทรายได้นำ และเสริมทรายชายหาด ทางเลือกที่ ๕ ก่อสร้างสันดอนทรายได้นำ เสริมทรายชายหาด และก่อสร้างหัวหาดเทียม ทางเลือกที่ ๖ ก่อสร้างโดมปะการังเทียมและเสริมทรายชายหาด ทางเลือกที่ ๗ ก่อสร้างโดมปะการังเทียม เสริมทรายชายหาด และก่อสร้างหัวหาดเทียม ผลการรวมคะแนนพบว่าทางเลือกที่มีประชาชนเลือกมากที่สุด คือ ทางเลือกที่ ๒ เสริมทรายชายหาด และทางเลือกที่มีผู้เลือกน้อยที่สุด คือ ปล่อยให้ไม่ทำอะไรเลย การที่ ผู้เสนอความเห็นทางเลือกที่ ๒ โดยการเสริมทรายชายหาด มีคะแนนความเหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากเป็นการป้องกันการกัดเซาะชายหาดได้ค่อนข้างดี ค่าก่อสร้างน้อย ไม่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรม ทางน้ำและทางเดินเรือ ไม่มีสิ่งบดบังทัศนียภาพที่สวยงามของชายหาด ต่อมา คณะผู้วิจัยได้ทำ การประชาสัมพันธ์โครงการ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ปรากฏว่า แนวทางเลือกที่ ๗ การก่อสร้างโดมปะการังเทียม เสริมทรายชายหาดและก่อสร้างหัวหาดเทียม ได้รับการพิจารณา ถูกเลือกมากที่สุด แต่ได้คะแนนเพียงร้อยละ ๒๙ จากแบบสอบถามทั้งหมด ๑๘๐ ชุด ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ไม่สามารถสรุปรูปแบบที่ต้องการได้ตรงกัน ต่อมา สถาบันวิจัยฯ ได้ร่วมกับคณะทำงานแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดสงขลา และ ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งนักวิชาการ ประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชน ได้ประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้ข้อสรุปที่ประชุมว่า รูปแบบทางเลือกป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณ หาดสมิหลา คือ รื้อโครงสร้างเดิมออกแล้วเสริมทรายชายหาด ทั้งนี้ ในการปฏิบัติควรเริ่ม ดำเนินการเสริมทรายชายหาดภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี หากโครงสร้างใดยังไม่สามารถ

/เอาออกได้...

เอาออกได้ก็ถมทรายทับโครงสร้างเดิมไปก่อน แล้วระบุเป็นพื้นที่หรือบริเวณที่ต้องพึงกระทำ ในอนาคต คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดรูปแบบแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สถาบันวิจัยฯ ได้เสนอ องค์ประกอบของโครงการ ดังนี้ ๑. งานขุดย้ายทรายชายหาดในทะเลบริเวณแหลมสนอ่อน เพื่อนำไป เสริมทรายชายหาดสมิหลา ๒. งานเติมทรายชายหาดสมิหลา ปริมาณ ๖๔๘,๔๐๐ ลูกบาศก์เมตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ผลการศึกษาของสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำ และสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังกล่าวข้างต้น เป็นการศึกษา พื้นที่ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ พื้นที่พิพาทจึงเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ที่ผู้วิจัยทำการศึกษา ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในเมื่อพื้นที่พิพาทได้มีการทำการศึกษามูลค่าสิ่งแวดล้อม (EIA) โดยสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำและสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่จำเป็นต้องทำการศึกษามูลค่าสิ่งแวดล้อม (EIA) ใหม่ เพราะได้ระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนแล้ว ผลการวิจัยก็เป็นที่ยอมรับ ของทุกภาคส่วน เพราะเป็นสถาบันวิจัยที่มีชื่อเสียง ผลงานเป็นที่ยอมรับ พื้นที่ดำเนินการ ก็เป็นพื้นที่เดียวกันที่ได้ทำการศึกษามูลค่าสิ่งแวดล้อม (EIA) มาแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและรวดเร็วในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ก่อนที่จะถึงหน้ามรสุม ซึ่งจะมีการกัดเซาะชายหาดอย่างรุนแรง หากปล่อยทิ้งไว้จะทำให้ถนนชลาทัศน์ได้รับความเสียหาย ประกอบกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการก่อสร้างโครงสร้างแข็งแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงสามารถนำผลการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ในครั้งนี้มาใช้ดำเนินการได้โดยไม่ต้อง ทำการศึกษามูลค่าสิ่งแวดล้อม (EIA) ให้ซ้ำซ้อนสิ้นเปลืองงบประมาณแต่อย่างใด ประกอบกับ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของ โครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ กำหนดให้ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ ให้จัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลำดับ ๒๕ การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้าง บริเวณหรือในทะเล ๒๕.๑ รอดักทราย เชือกกันทรายและคลื่น รอบังคับกระแสน้ำ ทุกขนาด และ ๒๕.๒ แนวเขื่อนกันคลื่นนอกฝั่งทะเล ทุกขนาด ที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์

/ผลกระทบ...

ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ย่อมแสดงว่าการก่อสร้างตามประกาศดังกล่าวจะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ในกรณีนี้ไม่ได้เป็นการก่อสร้างตามประกาศดังกล่าว แต่เป็นเพียงการเติมทรายเพื่อให้ทรายหาดกลับสู่สภาพเดิม จึงไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่มีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามกฎหมาย นั้น กรณีนี้เป็นการดำเนินการเติมทรายให้ทรายหาดกลับคืนสภาพเดิมไม่ได้มีการก่อสร้างที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด และการดำเนินการตามโครงการโดยการเติมทรายดำเนินการเพียงระยะเวลาสั้น ๆ มีการฉีบน้ำและดำเนินการในช่วงเวลาที่ไม่มีผู้มาท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่พิพาท จึงไม่ได้ทำอันตรายต่อสุขภาพแต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่มีการดำเนินการขออนุญาตก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างบนชายหาดชลาลัยนั้น นั้น โครงการทั้ง ๒ โครงการ เป็นการเติมทรายชายหาดอย่างเดียวยาวระยะทาง ๒,๓๕๐ เมตร ดังนี้ โครงการที่ ๑ ยกเลิกงานวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด ให้ดำเนินการเติมทรายชายหาด ระยะทาง ๖๐๐ เมตร การดำเนินการ (๑) ให้ขุดเปิดหน้าทราย จากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๗๐,๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร (๒) ให้ปรับพื้นที่ - คืบสภาพ จากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๓,๕๑๕ ลูกบาศก์เมตร (๓) เติมทรายชายหาด จำนวน ๗๐,๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร จาก กม. ๐ + ๐๐๐ - ๐ + ๖๐๐ เมตร โครงการที่ ๒ ยกเลิกงานวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด ให้ดำเนินการเติมทรายระยะทาง ๑,๗๕๐ เมตร การดำเนินการ ๑. งานขุดเปิดหน้าทรายจากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๘๔,๘๕๐ ลูกบาศก์เมตร จาก กม. ๐ + ๐๐๐ - ๒ + ๓๕๐ เมตร ๒. งานปรับพื้นที่ - คืบสภาพจากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๘,๔๘๕ ลูกบาศก์เมตร ๓. งานเติมทรายชายหาดชลาลัย จำนวน ๘๔,๘๕๐ ลูกบาศก์เมตร (๔) งานเติมทรายชายหาดชลาลัย ปิดหัว จำนวน ๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร การดำเนินการตามโครงการทั้งสองโครงการ ไม่ได้ทำการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่จะต้องดำเนินการขออนุญาตแต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินการตามโครงการนี้ไม่อาจบรรลุ ซึ่งวัตถุประสงค์ในการป้องกันการกัดเซาะชายหาด นั้น ปัจจุบันแนวชายฝั่งทะเลทั่วประเทศประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ระยะทางประมาณ ๘๓๐ กิโลเมตร แยกเป็นแนวชายฝั่งทะเล ด้านอ่าวไทยที่ประสบปัญหาการกัดเซาะ ระยะทางประมาณ ๗๓๐ เมตร แยกเป็นกัดเซาะปานกลาง ๕๐๒ กิโลเมตร และกัดเซาะรุนแรง ๒๒๘ กิโลเมตร การกัดเซาะชายฝั่งทะเลในอนาคตมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาวะโลกร้อนทำให้ระดับน้ำทะเลเพิ่มขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องป้องกันและรักษาพื้นที่ชายฝั่งที่เหลือนอยู่ การแก้ไขฟื้นฟูชายฝั่งทะเลที่ประสบปัญหาการกัดเซาะและพังทลาย การสงวน การอนุรักษ์ และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดแนวชายฝั่งทะเล พร้อมกับเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ต่อคุณค่าด้านการท่องเที่ยว

/ตามธรรมชาติ...

ตามธรรมชาติ รวมทั้งสร้างกลไกการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา การกักเซาะชายฝั่งทะเลอย่างเป็นระบบในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการพัฒนาแนวชายฝั่งทะเลให้สมบูรณ์อย่างยั่งยืน ในอดีตที่ผ่านมาได้มีหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมเจ้าท่า กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทางหลวง กรมทรัพยากรธรณี กรมชลประทาน กรมประมง องค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และบริษัทเอกชน ได้ร่วมกันสร้างโครงสร้างป้องกันกักเซาะชายฝั่งในจังหวัดสงขลา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นพื้นที่ประสบปัญหาการกักเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง ในการป้องกัน การกักเซาะชายฝั่ง มีวิธีการดำเนินการหลายวิธี เช่น กำแพงกันคลื่น เชือกกันคลื่นนอกชายฝั่ง เชือกหินทั้งกำแพงปากแม่น้ำ เชือกตักตะกอน เชือกไม้ไผ่กันคลื่น เข็มคอนกรีตสลายพลัง คลื่นสักรอกทราย และโครงสร้างอื่น ๆ แต่ละวิธีก็มีข้อดีและข้อด้อย อยู่ที่จะนำวิธีป้องกันแบบใด เหมาะสมกับพื้นที่ใด สำหรับการป้องกันกักเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ใช้วิธีเดิมทราย จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมกับพื้นที่และเกิดประโยชน์สูงสุดแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า วิธีการดำเนินการตามโครงการมีความไม่เหมาะสมกับ การแก้ปัญหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ นั้น รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัย เรื่อง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการนำที่ดินที่ถูกน้ำทะเลกัดเซาะกลับมาใช้ประโยชน์ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ศึกษาวิจัยประกอบการพิจารณาทางกฎหมาย คณะผู้วิจัยได้ รวบรวมวิธีปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาดที่ดินที่ถูกน้ำกัดเซาะพบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีแก้ปัญหาดด้วยการ สร้างสิ่งก่อสร้างทางวิศวกรรมเป็นหลัก แต่การเติมทรายให้ชายหาดซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งของ มาตรการแบบอ่อน เป็นมาตรการที่มีข้อดีสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาดการกักเซาะและ สามารถรักษาสภาพธรรมชาติของชายหาดให้เหมาะสมกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว แม้จะมีข้อเสีย ต้องเติมทรายอยู่เสมอก็ตาม แต่คุ้มค่ากับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา ทำรายได้ จากการที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อย่างมากและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ของชาวสงขลาด้วย วิธีการดำเนินการเติมทรายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการจึงเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เหมาะสมกับหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นอย่างยิ่ง

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินโครงการดังกล่าวขัดแย้งกับการศึกษาวิจัย และความต้องการของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นเมืองสงขลา นั้น การศึกษาวิจัยตามโครงการ ขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ กรณีการใช้ประโยชน์หาดทรายและการอนุรักษ์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ พิมพ์เผยแพร่ นั้น การศึกษาพบว่าโครงสร้างแข็ง ทำให้เกิดการกักเซาะชายหาดบริเวณอื่น แต่การดำเนินการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการโดยการเติมทรายเพื่อป้องกันการกักเซาะชายหาด จำนวน ๑๕๕,๑๕๐ ลูกบาศก์เมตร

/ซึ่งเป็น...

ซึ่งเป็นวิธีการที่ผลการศึกษาวิจัยทุกฉบับ มีความเห็นว่าเป็นการป้องกันและแก้ไขการกัดเซาะที่บริเวณธรรมชาติน้อยที่สุด และรักษาสภาพความเป็นธรรมชาติของชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ได้อย่างดียิ่ง สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่แล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินโครงการที่พิพาทก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีและเป็นผลกระทบต่อนิติสัมพันธ์ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิตามกฎหมายก็จริง แต่การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการให้เกิดความเสียหาย หรือเกิดความเดือดร้อนต่อผู้ฟ้องคดีหรือประชาชนแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้รู้สำนึกในหน้าที่ทำการปกป้องรักษาพื้นแผ่นดินไม่ให้เกิดการทำลายและจะต้องทำประโยชน์ให้แก่จังหวัดสงขลา ทดแทนบุญคุณแผ่นดิน เมื่อมีปัญหาหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเป็นสัญลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาถูกกัดเซาะอย่างรุนแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ดำเนินการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ตามหลักวิชาการที่ได้รับดมความคิดทั้งนักวิชาการ ผู้มีประสบการณ์ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ ฯลฯ ร่วมกันคิดจัดการแก้ไขปัญหการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ โดยการเติมทรายเพื่อป้องกันไม่ให้หาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ถูกทำลายมากกว่าเดิม และในขณะเดียวกันก็เพิ่มพื้นที่ชายหาด ให้มีความกว้าง ความยาว มีความเหมาะสม สวยงาม เหมาะสมต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสงขลาสืบไป

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินการตามฟ้องจะก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมระยะยาวต่อทรัพยากรชายฝั่ง นั้น จากเอกสารทางวิชาการ การฟ้องคดีในข้ออื่น และคำพิพากษา เอกสารวิชาการที่มีการศึกษาวิจัย การเก็บตัวอย่างการดำเนินการของโครงการต่าง ๆ ที่ผ่านมา การสอบถามความคิดเห็นต่างก็ให้ความเห็นว่า การเติมทรายเป็นวิธีการที่สามารถป้องกันการกัดเซาะชายหาดได้ดี สามารถรักษาสภาพธรรมชาติของชายหาดให้มีสภาพคงเดิม ไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมระยะยาวต่อทรัพยากรชายฝั่งแต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างตามโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ออกจากหาดสมิหลาบริเวณหาดชลาทัศน์ทั้งหมดและให้ปรับสภาพพื้นที่ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม โดยงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๕ นั้น ในการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ดำเนินการโดยหลายหน่วยงาน เช่น เทศบาลนครสงขลา กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมเจ้าท่า ฯลฯ ซึ่งทุกหน่วยงานจะต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการและเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจจะยกเลิกโครงการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการโดยงบประมาณของทางราชการแต่อย่างใด

/กรณีที่...

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าจัดตั้งกองทุนเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพื้นที่ชายฝั่งหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ วงเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมด้วย นั้น วิธีการงบประมาณของทางราชการจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ความเห็นของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง หากเห็นพ้องกันก็จัดทำแผนการพัฒนาของงบประมาณไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ เมื่อได้รับงบประมาณแล้วก็ต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบของทางราชการ ไม่อาจที่จะนำงบประมาณมาจัดทำเป็นกองทุนตามที่ผู้ฟ้องคดีมีความเห็นได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามภารกิจบทบาทแห่งอำนาจหน้าที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแล้ว กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยกองบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่ง ได้ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังได้เสนอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดในทุกจังหวัดที่มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลรวมถึงจังหวัดสงขลาด้วย โดยดำเนินการคัดเลือกผู้แทนภาคประชาชน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ หรือเป็นที่ยอมรับด้านการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้านระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยว หรือด้านการประมง ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการเสนอชื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าวลงนามในคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่ ดังนี้ (๑) จัดทำและเสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ (๒) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่ป่าชายเลนบริเวณหนึ่งบริเวณใดในจังหวัดเป็นพื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์ ตามมาตรา ๑๘ หรือออกกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ตามมาตรา ๒๐ (๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการพิจารณาให้ความเห็นชอบพื้นที่ที่จะใช้มาตรการในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง (๔) ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐในระดับจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง เพื่อให้มีการดำเนินการหรือปฏิบัติการที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจังหวัด (๕) ดำเนินการร่วมกับภาคประชาชน ชุมชนชายฝั่ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปลูก การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในจังหวัด

/ (๖) เสนอความเห็น...

(๖) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรืออธิบดีเพื่อพิจารณาดำเนินการ ตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่ปรากฏว่าทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งภายในบริเวณจังหวัดได้รับความเสียหาย หรือจำเป็นต้องได้รับการปลูก การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ หรือการฟื้นฟู (๗) เสนอรายงาน การดำเนินการของคณะกรรมการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัด และสถานการณ์ ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการกีดเซาะชายฝั่งของจังหวัดต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังได้ดำเนินโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา การกีดเซาะชายฝั่งรายจังหวัด ๒๓ จังหวัด ซึ่งได้มีการประชุมการมีส่วนร่วมของประชาชน เมื่อวันที่วันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุมเฟื่องฟ้า ๑ โรงแรมหาดแก้วรีสอร์ท อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (๑) เพื่อประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่ศึกษาได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา การกีดเซาะชายฝั่งรายจังหวัด ๒๓ จังหวัด (๒) เพื่อชี้แจงและรวบรวมข้อมูลรวมถึง ประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการฯ (๓) เพื่อรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ซึ่งประกอบไปด้วยภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การแก้ไขปัญหาการกีดเซาะชายฝั่งรายจังหวัด ๒๓ จังหวัด (๔) เพื่อให้ยุทธศาสตร์การแก้ไข ปัญหาการกีดเซาะชายฝั่งรายจังหวัด ๒๓ จังหวัดเป็นยุทธศาสตร์ฯ ที่เกิดจากกระบวนการ มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง รวมทั้งได้ดำเนินโครงการเสริมสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพ กลุ่มเป้าหมายในการป้องกันและแก้ไขปัญหการกีดเซาะชายฝั่งทะเล ๒๓ จังหวัด เพื่อแบ่งปัน ประสบการณ์ กรณีศึกษาที่น่าสนใจ อีกทั้ง ร่วมกันวิเคราะห์แนวโน้ม สถานการณ์ ปัญหา และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ รวมถึงสร้างความร่วมมือ ตลอดจนหาข้อสรุปในการป้องกัน และแก้ไขปัญหการกีดเซาะชายฝั่งในพื้นที่

กรณีของคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่งหนังสือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ที่ ทส ๐๔๒๒/๒๑๕๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอให้พิจารณาตรวจสอบรายละเอียด โครงการป้องกันการกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อโปรดพิจารณา ตรวจสอบรายละเอียดโครงการป้องกันการกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ให้ดำเนินไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการดำเนินงานให้ชัดเจนไม่ให้เกิดความสับสน กับผู้ร้องเรียน และเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังได้ส่งสำเนาหนังสือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ที่ ทส ๐๔๒๒/๒๑๕๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอให้พิจารณาตรวจสอบรายละเอียดโครงการป้องกันการกีดเซาะ ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ไปถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้แทนสภาพลเมืองยาวชนสงขลา ผู้ร้องเรียน

/เพื่อให้ทราบ...

เพื่อให้ทราบข้อมูลอีกด้วย นอกจากนั้น จากการประสานกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา ทราบว่าทางจังหวัดสงขลาได้มีการแก้ไขสัญญาโครงการฯ แล้ว และจะดำเนินการโดยไม่มีสิ่งก่อสร้าง กล่าวคือ จะดำเนินการถมทรายชายหาดเพียงอย่างเดียว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีฐานะเป็นกรม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี เป็นกรมเจ้าท่า พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ กล่าวคือ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎหมายว่าด้วยเรือไทยกฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกัน กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชยนาวี กฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีอธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ในฐานะเป็น “เจ้าท่า” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ โดยในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ อธิบดีกรมเจ้าท่าได้มีคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ มอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค และผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา เป็น “เจ้าท่า” ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาต และออกใบอนุญาตการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว และในการอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินอธิบดีกรมเจ้าท่า มีอำนาจตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ให้เจ้าท่ามีหน้าที่ดูแล รักษาและขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินแม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ และทะเลภายในน่านน้ำไทย ซึ่งในการอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตไว้ ประกอบด้วย ระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ขุดลอกเพื่อดูแลและรักษาสภาพลำน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ ระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ อนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินบริเวณหน้าท่าเทียบเรือ พ.ศ. ๒๕๕๖ ระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ขุดลอกเพื่อประกอบการอนุญาตให้ดูทรายตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

/พ.ศ. ๒๕๕๖...

พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขุดลอกเพื่อดูแลรักษาทางน้ำที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมเจ้าท่า ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๓

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องในการขออนุญาตหรืออนุมัติตามกฎหมาย ซึ่งในส่วนการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ไม่มีการขออนุญาตขุดลอกทรายและถมทรายลงในทะเล และไม่มีการขออนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยวิธีการขุดลอกทรายในทะเลเพื่อมาเติมทรายบนชายหาด และก่อสร้างคันดักตะกอนทรายลงในชายหาดและทะเลภายในน่านน้ำไทย อยู่ในขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจาก “เจ้าท่า” ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด การดำเนินโครงการในครั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินโครงการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับมอบอำนาจตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ มีอำนาจพิจารณาและอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเฉพาะสิ่งปลูกสร้างตามประเภทที่กำหนด และได้รับมอบอำนาจตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๙๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ มีอำนาจอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง และเพื่อการรักษาสภาพแนวลำน้ำที่อยู่ในเขตอำนาจ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะพิจารณาอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ตลอดจนดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไปกับการดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในการคุ้มครองและป้องกันประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับความเสียหายตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจโดยครบถ้วนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมิได้ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดกล่าวหาแต่อย่างใด ในการนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขอถือเอาหนังสือสำนักงาน

/เจ้าท่าภูมิภาค...

เจ้าท่าภูมิภาคสาขาสงขลา ที่ คค ๐๓๑๐.๒/สข. ๖๒๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่สำนักงาน
เจ้าท่าภูมิภาคสาขาสงขลาได้ชี้แจงไว้แล้วเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้การว่า เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้มีการประชุม
หัวหน้าส่วนราชการฯ ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กล่าวในระเบียบ
วาระที่ ๖ เรื่อง การเติมทรายตามโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ว่า
เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ จะเติมทรายตั้งแต่เก้าเส้งถึงหน้าสนามกีฬาติณสูลานนท์ลงในทะเล
๕๐ เมตร และจะทำการหล่อแท่งคอนกรีตฝังใต้ทรายไว้เพื่อไม่ให้ทรายเคลื่อนที่ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้อนุมัติโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา
เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยการเติมทรายชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เทศบาลนครสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยเติมทรายให้ได้ความยาวระยะทางตามแนวชายหาด
๑,๒๐๐ ลูกบาศก์เมตร สูงเฉลี่ย ๑ เมตร กว้าง ๑๒๐ เมตร คิดเป็นปริมาณทรายจำนวน
๑๔๔,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ขุดและวางหินใหญ่บรรจุกล่องเกเบียน ยื่นไปในชายหาด
ปริมาณรวม ๔๒๐ ลูกบาศก์เมตร เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน ต่อมา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ว่าจ้าง
บริษัท เอ็มเอส ๑๐๑ จำกัด ผู้รับจ้าง ตกลงรับจ้างทำงานโครงการปรับปรุงป้องกันการกัดเซาะ
ชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
โดยขุดลอกทรายและหล่อโครงสร้างกำแพงกันคลื่นและวางกำแพงกันคลื่น รวม ๒ สัญญา
ตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และสัญญาจ้าง
เลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘

กรณีที่ถูกฟ้องคดีอ้างว่า โครงการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา -
ชลาทัศน์ ในเขตเทศบาลนครสงขลา จะต้องขออนุญาตก่อสร้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก่อน นั้น
การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ในเขตเทศบาลนครสงขลา
เป็นโครงการเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ซึ่งตามสัญญาจ้างกระทำ
โดยใช้วิธีเติมทราย ๑,๒๐๐ ลูกบาศก์เมตร สูงเฉลี่ย ๑.๕๐ เมตร กว้าง ๑๐๐ เมตร และมีงานขุด
และวางหินใหญ่บรรจุกล่อง Polymeric Gabion ขนาด ๑.๐๐ เมตร x ๑.๐๐ เมตร x ๒.๐๐ เมตร
ยื่นลงไปในทะเล มิได้เป็นการก่อสร้างที่จะต้องขออนุญาตในการก่อสร้าง ตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เนื่องจากการก่อสร้างโดยการเติมทรายและการวางกล่อง
Polymeric Gabion ขนาดดังกล่าว นั้น มิได้เข้าข่ายคำว่าอาคารตามความหมายของ
พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดบทนิยามของคำว่า
“อาคาร” ให้หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและสิ่งที่สร้างขึ้น
อย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง (๑) อัฒจันทร์หรือสิ่ง

/สร้างขึ้น...

สร้างขึ้นอย่างอื่นเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนของประชาชน (๒) เชื้อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือ
ท่อระบายน้ำ อุโมงค์ คานเรือ ทำน้ำ ทำจอดเรือ ร้ว กำแพง หรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อหรือ
ใกล้เคียงกับที่สาธารณะหรือสิ่งทีสร้างขึ้นให้บุคคลทั่วไปใช้สอย (๓) ป้ายหรือสิ่งทีสร้างขึ้น
สำหรับติดหรือตั้งป้าย (๔) ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร
หรือมีน้ำหนักรวมทั้งโครงการเกินสิบกิโลกรัม (๕) ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะ
ซึ่งเมื่อวัดในทางราบแล้ว ระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน
และมีขนาดหรือมีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง (๔) พื้นที่หรือสิ่งทีสร้างขึ้น
เพื่อใช้เป็นที่พักจอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารที่กำหนดตามมาตรา ๘ (๕)
(๕) สิ่งทีสร้างขึ้นอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงส่วนต่าง ๆ
ของอาคารด้วย เมื่อโครงการดังกล่าวเป็นการก่อสร้างที่ไม่เข้าข่ายเป็นสิ่งที่ก่อสร้างตาม
พระราชบัญญัติดังกล่าว จึงไม่ต้องขออนุญาตก่อสร้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และในกรณีอื่น
ถึงแม้จะเป็นการก่อสร้างอาคารตามพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ตาม หากส่วนราชการเป็น
ผู้ก่อสร้างอาคารที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ จะได้รับการยกเว้นตามกฎหมาย
ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑
ซึ่งกำหนดว่า ให้อาคารดังต่อไปนี้ ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔ (๑) อาคารของกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้
ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ การดำเนินการตามโครงการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง
หาดสมิหลา - ชลาทัศน์ จึงไม่ต้องขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินการตามโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาด
สมิหลา - ชลาทัศน์ ในเขตเทศบาลนครสงขลาจะต้องขออนุญาตให้ดำเนินการเกี่ยวกับ
ที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกับชายหาด นั้น อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในการดูแลคุ้มครองที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นเพียงการมอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕
มีหน้าที่ดูแลรักษาสภาพและความสะอาดเรียบร้อยบริเวณที่สาธารณประโยชน์ในที่ดินอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยมิให้ผู้ใดนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตนได้ แต่สำหรับการทำโครงการ
ป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นการดำเนินโครงการของหน่วยงานอื่นของรัฐ
เพื่อประโยชน์สาธารณะเพื่อให้ชายหาดชลาทัศน์ได้รับการป้องกันตามสมควร กรณีจึงเป็น
การคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เมื่อโครงการดังกล่าวเป็นโครงการเพื่อประโยชน์สาธารณะ
จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีส่วนช่วยคุ้มครองชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ซึ่งเป็นสถานที่
ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสงขลา มิให้ได้รับความเสียหายจากการกัดเซาะของคลื่นอย่างรุนแรง

/ในฤดูมรสุม...

ในอุดมมรสุม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงมิได้ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่อันจะเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปด และผู้ฟ้องคดีทั้งแปดก็มีผู้ใช้เสียหายจากการดำเนินการตามโครงการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งดังกล่าวแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ เป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าโครงการที่พิพาทเฉพาะส่วนที่มีการใช้โครงสร้างแบบแข็งมีการดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม การดำเนินโครงการเฉพาะในส่วนที่ว่านี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่ศาลรับคำฟ้องในคดีนี้ไว้พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งต่อศาลว่าได้แก้ไขรายละเอียดของโครงการโดยยกเลิกงานหล่อและฝังโครงสร้างแบบแข็งที่ยังเหลืออยู่ทั้งหมด จนทำให้การดำเนินโครงการตามโครงการทั้งสองโครงการเป็นการขุดและขนทรายจากแหลมสนอ่อนมาถมในบริเวณที่จัดทำโครงการแต่เพียงอย่างเดียว เมื่อเป็นเช่นนั้นโครงการที่พิพาทจึงถูกปรับเปลี่ยนสาระของการดำเนินการจนไม่อยู่ในบังคับให้ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอีกต่อไป ดังนั้น โครงการที่พิพาทในปัจจุบันจึงกลายเป็นโครงการที่ไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ศาลจึงไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวในกรณีนี้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่อย่างใด นอกจากนี้ โครงการที่พิพาทมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต หรือส่วนได้เสียเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น โครงการที่พิพาทจึงเป็นโครงการของรัฐ ตามข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ดังนั้น ก่อนเริ่มดำเนินการโครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จึงต้องจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่พิพาทให้ประชาชนทราบและจะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีด้วยกันก็ได้ ตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเดียวกัน อย่างไรก็ตาม โครงการที่พิพาทนี้แม้จะมีการนำทรายมาถมบริเวณชายหาด แต่ก็ทำได้มีลักษณะเป็นการถมทะเลนอกแนวเขตชายฝั่งเดิมที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ ไร่ ขึ้นไป อันเข้าหลักเกณฑ์เป็นโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงตามที่กำหนดไว้ในลำดับที่ ๑ ของเอกสารแนบท้ายประกาศ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการ

/หรือกิจการ...

หรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่อย่างใดไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และข้อ ๕ วรรคสอง ของระเบียบ สำนักงานนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่จะต้อง จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีก่อนเริ่มดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คงมีเพียงหน้าที่ที่ต้องจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ โครงการตามข้อ ๗ ของระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีดังกล่าวกำหนดไว้เพียงเท่านั้น ส่วนจะรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนด้วยหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีเดียวกัน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีดุลพินิจที่จะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น แม้ก่อนเริ่มดำเนินโครงการจะมีการจัดการประชุมที่มี แต่เฉพาะผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีได้มีประชาชนเข้าร่วมเลย หรือมีแต่ก็เป็นเพียง จำนวนน้อย หรือประชาชนที่เข้าร่วมไม่อาจถือเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มได้อย่างครบถ้วน การประชุมดังกล่าวจึงไม่อาจถือเป็นการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน แต่การที่มีได้มี การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนสำหรับโครงการที่พิพาทก็หาได้เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีฉบับนี้แต่อย่างใดไม่ สำหรับในส่วน การเผยแพร่ข้อมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ต้องจัดให้มีการเผยแพร่ แก่ประชาชน ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีฉบับเดียวกัน นั้น เป็นดุลพินิจ ของหน่วยงานของรัฐที่จะเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวแก่ประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการเผยแพร่ข้อมูล เกี่ยวกับโครงการที่พิพาท โดยจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน ๒ ป้าย ติดตั้งไว้ในบริเวณ หน้าโครงการ และระบุถึงชื่อโครงการ งบประมาณ หน่วยงานดำเนินการ ลักษณะงานก่อสร้าง ผู้รับจ้าง เลขที่สัญญา ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของสัญญา วงเงินทำสัญญา และผู้ควบคุมงาน เพื่อให้ประชาชนทั่วไปและผู้สนใจได้รับทราบ ส่วนการเผยแพร่ข้อมูลประการอื่นนั้น ข้อเท็จจริง ปรากฏว่า เมื่อมีประชาชนร้องขอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะให้บริการข้อมูล ที่ถูกร้องขอด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งการให้ข้อมูลทางโทรศัพท์และการส่งมอบสำเนาเอกสารที่แสดง ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการที่พิพาท ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนอกจากจะเป็นข้อมูลที่ต้องเผยแพร่ ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีข้างต้นแล้ว ในขณะเดียวกันยังเป็นส่วนหนึ่ง

/ของข้อมูล...

ของข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นแผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของปีที่กำลังดำเนินการ ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกด้วย ดังนั้น จึงต้องถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เผยแพร่ ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่พิพาทแก่ประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสมควรแล้ว สำหรับ ประเด็นที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๙๖ หรือไม่ นั้น เมื่อโครงการที่พิพาทจะต้องมีการดูทรายนอกชายฝั่งและจัดทำโครงการ ลงบนชายหาด จึงต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าท่า ซึ่งได้แก่ อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ดำเนินการขออนุญาตจากเจ้าท่า และแม้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบอำนาจในการอนุญาตที่อาจเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินโครงการนี้ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ว่าราชการจังหวัดไว้บางประการ ได้แก่ คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๑๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ซึ่งมอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุญาตการก่อสร้างโครงการลงบนชายหาด และ คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๘๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ ซึ่งมอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุญาตให้ชุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือก็ตาม แต่อธิบดี ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็มีได้มอบอำนาจในการอนุญาตให้ดูทรายนอกชายฝั่งตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้อย่างชัดแจ้ง ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงหาได้มีอำนาจในฐานะเจ้าท่าที่จะพิจารณาอนุญาตสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการที่พิพาท ได้อย่างครบถ้วนครอบคลุมได้ทั้งโครงการแต่อย่างใด และเมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า โครงการ ที่พิพาท แม้จะเป็นกิจกรรมทางปกครองที่จำเป็นต้องกระทำ แต่มิได้มีความฉุกเฉินเร่งด่วน เพราะเป็นกรณีที่สามารถคาดหมายได้ โครงการดังกล่าวจึงไม่ใช่กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ที่หาก ปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้ อันเข้าข่ายยกเว้นที่จะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจที่จะทำการพิจารณาทางปกครอง เพื่อออกคำสั่งอนุญาตให้แก่ตนเองได้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ยื่นคำขออนุญาตสำหรับโครงการที่พิพาทต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อให้ เจ้าท่าหรือผู้อื่นที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าท่าพิจารณาอนุญาต แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับถือว่า เมื่อตนได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้เป็นเจ้าท่าแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องขออนุญาต และได้ดำเนินโครงการที่พิพาทเสมือนหนึ่งว่าได้รับอนุญาตแล้วโดยปริยาย การกระทำดังกล่าว

/จึงเป็นการ...

จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติด้วยเช่นกัน

ประเด็นที่สาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ เห็นว่า กรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินโครงการภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดนำคดีมาฟ้องต่อศาล โดยเปลี่ยนมาใช้วิธีการถมทรายเพียงอย่างเดียว ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลทางวิชาการที่ปรากฏในสำนวนคดี ประกอบกับความเห็นของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายที่ต่างก็ยอมรับกันว่าวิธีการดังกล่าวเป็นมาตรการที่ส่งผลกระทบต่อชายหาดที่พิพาทและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด จึงทำให้ไม่มีข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำเป็นต้องใช้อำนาจตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าวอีกต่อไป เมื่อเป็นเช่นนี้ แม้เดิมอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่ศาลก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าบังคับให้อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องออกคำสั่งระงับการดำเนินโครงการไว้ชั่วคราว ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ตาม ส่วนอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนชายฝั่งและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ การปลูก การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น มาตรา ๑๖ วรรคสอง ได้กำหนดให้เป็นดุลพินิจของอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะพิจารณาให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเพิกผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเวลาก่อนที่จะมีการนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลไม่นาน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการมาก่อนแล้ว อันได้แก่ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการบริหารจัดการ บำรุงรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อีกทั้ง ยังแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดในทุกจังหวัดที่มีพื้นที่ชายฝั่งทะเล ซึ่งรวมถึงจังหวัดสงขลาด้วย โดยคัดเลือกผู้แทนภาคประชาชน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์หรือเป็นที่ยอมรับด้านการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลมีการดำเนินโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งรายจังหวัด ๒๓ จังหวัด โดยมีภาคประชาชนเข้าร่วมประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และได้ดำเนินการโครงการเสริมสร้างความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มเป้าหมายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะ

/ชายฝั่งทะเล...

ชายฝั่งทะเล ๒๓ จังหวัด แล้ว จึงเห็นว่าที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีการดำเนินการต่าง ๆ ตามควรแก่กรณี และการดำเนินการทั้งหลายดังกล่าวมีความสอดคล้องกับเรื่องที่ถูกกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามที่มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นกำหนดไว้ ดังนั้น แม้จะยังไม่มีข้อเท็จจริงปรากฏต่อศาลว่า ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีการดำเนินการอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นก็ตาม แต่ยังไม่อาจรับฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

สำหรับกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๘๘/๒๕๔๖ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเกี่ยวกับการให้ขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง และเพื่อการรักษาสภาพแนวลำน้ำที่อยู่ในเขตอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาและอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เฉพาะสิ่งปลูกสร้างตามประเภทที่กำหนด โดยไม่ได้มอบอำนาจการอนุญาตให้ดูดยทรายนอกชายฝั่งไว้ด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินโครงการที่พิพาทซึ่งมีการดูดยทรายนอกชายฝั่งในการดำเนินการขึ้นแรกโดยไม่ได้ขออนุญาตผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อให้เจ้าท่าหรือผู้อื่นที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าท่าพิจารณาอนุญาตโดยถือเอาว่าเมื่อคนได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้เป็นเจ้าท่าแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องขออนุญาตและได้ดำเนินโครงการที่พิพาทเสมือนหนึ่งว่าได้รับอนุญาตแล้วโดยปริยาย ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการใช้อำนาจที่ได้รับมอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ในกรณีเช่นนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมีหน้าที่ที่จะกำกับและแนะนำการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจออกคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และให้หยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน รวมทั้งเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรง ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยจะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยประการหนึ่งประการใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ข้างต้น ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองแสดงข้อเท็จจริงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิได้ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมดูแลเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจที่ได้รับมอบให้ถูกต้อง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็มิได้แสดงข้อเท็จจริงให้ศาลเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในกรณีดังกล่าวอย่างไร เพียงแต่อ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

/พระพุทศ์กราช...

พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้แก่ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๔ และผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสงขลา โดยให้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวในพื้นที่จังหวัดสงขลาไว้แล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่าการกระทำเพียงเท่านี้ ถือเป็นการควบคุมการกำกับดูแลการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วโดยที่มิได้เสนอข้อเท็จจริงใดที่แสดงให้ศาลเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวอาจมีโอกาสหรือวิธีการใช้อำนาจควบคุมกำกับเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการใช้อำนาจตามที่ได้รับมอบจากอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ถูกต้องได้อย่างไร ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่อ้างว่าตนมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่มาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้ต้องปฏิบัติ จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ใช้พื้นที่บางส่วนของชายหาดที่พิพาทเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันการกัดเซาะชายหาดการเข้าใช้ชายหาดที่พิพาทดังกล่าวจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาดที่พิพาทด้วยเช่นกัน และมีได้เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากสาธารณสมบัติแผ่นดินที่พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นประการอื่น จึงหาใช้กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะต้องใช้อำนาจในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาดที่พิพาท ตามนัยมาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ได้อย่างใดไม่ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ประเด็นที่สี่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีนี้หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้เสนอข้อมูลทางวิชาการ ประกอบกับความเห็นของนักวิชาการ โดยแสดงให้เห็นถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการที่พิพาทในกรณีที่มีการใช้รอดักทราย และแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏต่อมาภายหลังว่า โครงการที่พิพาทได้ถูกปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินการให้เป็นการถมทรายเพียงอย่างเดียว ผู้ฟ้องคดีก็ยังได้เสนอข้อมูลต่อศาล โดยแสดงให้เห็นถึงความบกพร่องไม่สอดคล้องกับแนวคิดทางวิชาการและมาตรฐานในทางเทคนิค ทั้งในเรื่องของการดูดทราย คุณภาพและขนาดของเม็ดทราย การขนย้ายทราย และวิธีการถมทราย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้โต้แย้งข้อมูลดังกล่าวโดยหยิบยกข้อมูลทางวิชาการและความเห็นของนักวิชาการมาสนับสนุนวิธีการดำเนินการของตนด้วยเช่นกัน ซึ่งโดยปกติทั่วไปแล้วย่อมเป็นอำนาจของศาลที่จะแสวงหาข้อเท็จจริง ทั้งจากเอกสารหลักฐานและจากพยานผู้เชี่ยวชาญของศาล เพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการดำเนินโครงการที่พิพาทอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือไม่ แต่เนื่องจากกรณีของคดีนี้ แม้จะยังไม่มีข้อเท็จจริง

/ที่เป็น...

ที่เป็นข้อยืนยันทางวิทยาศาสตร์ปรากฏต่อศาลว่า โครงการที่พิพาทได้ดำเนินการโดยคำนึงถึงองค์ความรู้ของระบบหาดในพื้นที่ทั้งระบบแล้วหรือไม่ แต่วิธีการถมทรายเพียงอย่างเดียวตามที่ได้ปรับเปลี่ยนนี้เป็นวิธีการเดียวกันกับที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยสถาบันวิจัยฯ ได้ทำการศึกษาไว้แล้วว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหการกัดเซาะของหาดทรายที่พิพาท เพราะจะเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในบริเวณดังกล่าวน้อยที่สุด โดยมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไว้ด้วยแล้ว อีกทั้งทรายที่นำมาใช้ในการถมตามโครงการที่พิพาทก็ได้นำมาจากบริเวณแหลมสนอ่อนอันเป็นทรายที่มีหลักฐานทางวิชาการแสดงให้เห็นว่าได้เป็นทรายที่ถูกคลื่นลมพัดพาไปจากหาดที่พิพาทโดยกระบวนการตามธรรมชาติ การใช้ทรายจากแหล่งดังกล่าว เพื่อให้มวลทรายดังกล่าวรองรับการกัดเซาะของคลื่นลมในฤดูมรสุม จึงเป็นการนำทรายกลับคืนมายังบริเวณเดิม ซึ่งวิธีการนี้ นอกจากจะมีหลักฐานทางวิชาการยืนยันว่าสามารถแก้ไขปัญหการกัดเซาะสำหรับชายหาดที่พิพาทได้อย่างยั่งยืนแล้ว คู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างก็ให้การยอมรับวิธีการดังกล่าว กรณีจึงต้องถือว่าวิธีการดังกล่าวเป็นมาตรการที่เหมาะสม และจากข้อเท็จจริงทางวิชาการตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยสถาบันวิจัยฯ ได้ทำการศึกษาวิจัยนั้น แม้จะปรากฏทางเลือกต่าง ๆ อีกหลายประการ แต่จากผลสรุปของการศึกษาในขณะนี้ ก็ยังไม่มีมาตรการอื่นใดที่ดีหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการถมทรายเพียงอย่างเดียว จึงมีความจำเป็นที่ต้องเลือกใช้วิธีการนี้ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่า ทั้งการดำเนินการโครงการที่พิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลตรวจสอบการดำเนินการโครงการที่พิพาทนั้น ทั้งสองฝ่ายต่างก็มุ่งประสงค์ที่จะปกป้องคุ้มครองชายหาดที่พิพาทด้วยกันทุกฝ่าย ดังนั้น เมื่อชั่งน้ำหนักเปรียบเทียบระหว่างประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ปล่อยให้โครงการดำเนินการต่อไปกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการที่พิพาทที่อาจไม่สอดคล้องกับแนวคิดทางวิชาการและมาตรฐานในทางเทคนิคในเรื่องต่าง ๆ ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้เสนอต่อศาล หากให้โครงการที่พิพาทดำเนินต่อไปจะเป็นประโยชน์แก่การปกป้องชายหาดที่พิพาทมากกว่าความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น กรณีจึงต้องถือว่า โครงการที่พิพาทไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปดแต่อย่างใด ดังนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วในประเด็นที่สาม แต่ก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปดด้วยเช่นกัน และศาลไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีในส่วนที่ขอให้กำหนดค่าบังคับสำหรับแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิดแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการตามโครงการ

/ที่พิพาท...

ที่พิพาท ทั้งในส่วนที่ได้ดำเนินการแล้วและในส่วนที่ยังมิได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการตามที่มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ สำหรับการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๗ อุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นบางส่วนจึงได้อุทธรณ์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ในการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ หรือไม่

๑) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า หาดสมิหลามีความยาว ๗.๘ กิโลเมตร โดยเริ่มตั้งแต่หาดเก้าเส้งไปจนถึงแหลมสนอ่อนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสงขลา มีต้นสนตลอดแนวชายหาด ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากชายหาดในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดทั้งปี ดังนั้น ชายหาดย่อมเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินและมีการใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งข้อเท็จจริงรับกันว่าในแต่ละปี ชายหาดที่พิพาทจะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม และบางปีอาจมีพายุจรในช่วงเปลี่ยนฤดูกาลในเดือนตุลาคม และในช่วงเดือน กุมภาพันธ์และเดือนมีนาคม ปัญหาการกัดเซาะชายหาดครั้งสำคัญเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ เรือ Genar - II สัญชาติปานามา ถูกพายุพัดมาเกยตื้น ภายหลักรือซากเรือออกไปก็ทำให้เกิด ปัญหาการกัดเซาะทำให้หน่วยงานราชการได้ดำเนินการแก้ไขปัญหามา เช่น การสร้างรอตักทราย รูปตัวทีกำแพงกันคลื่นแบบหินทิ้ง กำแพงกันคลื่นแบบตาข่ายท่อหุ้มหิน และวางกระสอบทราย กันคลื่น ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้น แท้จริงแล้ว ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ พายุได้พัดเรือ Genar - II สัญชาติปานามา เข้ามาเกยตื้นที่ด้านเหนือชุมชนเก้าเส้ง เป็นสาเหตุที่ทำให้พื้นที่ชายหาด ด้านทิศเหนือของซากเรือก็เกิดการกัดเซาะอยู่ในขณะนั้น เนื่องจากลำเรือไปขวางทิศทาง ของตะกอนและทรายชายฝั่งในขณะที่ทางทิศใต้เกิดเกิดการทับถมของตะกอนทราย หลังจากที่ได้มีการนำซากเรือ Genar - II ออกไปก็พบว่า การกัดเซาะได้หยุดลงและธรรมชาติ ได้ฟื้นฟูหาดทรายตรงส่วนนี้กลับมาได้แล้ว ไม่ใช่มิมีปัญหาการกัดเซาะต่อเนื่องจนมีการดำเนิน โครงการอื่น ๆ ที่อ้างว่ามีการกัดเซาะแต่อย่างใด แต่ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ก่อสร้างสถานีสูบน้ำเสียบนพื้นที่หน้าเก้าเส้งและสถานีดังกล่าว เมื่อน้ำมารสุมน้ำชักท่วมถึง ทำให้ภายหลังได้เกิดปัญหาการกัดเซาะอย่างรุนแรง เพราะในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เกิดพายุพัดขึ้นมาถึง สถานีสูบน้ำ ทำให้หาดหน้าสถานีสูบน้ำหายไป เนื่องจากสถานีสูบน้ำกลายเป็นโครงสร้างแข็ง ที่อยู่บนชายหาดยื่นออกมาจากชายฝั่งทะเล ส่งผลให้ถนนทางด้านเหนือของโรงสูบน้ำเกิดปัญหา

/การกัดเซาะ...

การกัดเซาะอย่างรุนแรง ประกอบการแก้ไขปัญหาด่าง ๆ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่มีมาอย่างต่อเนื่อง ดังที่ปรากฏรับข้อเท็จจริงไว้ โดยพยายามจะแก้ไขปัญหามารัดเซาะชายหาดทางด้านทิศเหนือ ที่มีเรื่อยมา ทำให้เกิดโครงการมากมายที่ไม่ได้ผ่านการดำเนินการศึกษา ประเมิน แก้ไข ให้ถูกต้อง ตามหลักวิชาการของหน่วยงานรัฐ และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงทำให้การป้องกัน หาดชลาลัย - สมิหลา ไม่ประสบความสำเร็จ และไม่มีประสิทธิภาพมากพอที่จะแก้ไข ปัญหามารัดเซาะชายหาดได้อย่างแท้จริง ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้ไขในส่วนนี้ว่า ความเสียหายของชายหาดที่เพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากหลังนำเรือ Genar - II ออกไปจาก บริเวณชายหาดแต่เป็นเพราะการดำเนินโครงการมากมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหามารัดเซาะของชายหาดดังกล่าว

๒) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาในประเด็นที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ว่าจ้าง สถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำและสถาบันวิจัยสภาพแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาและออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะ ตั้งแต่เขาเก้าเส้งไปถึงแหลมสมิหลา นางเงือก ระยะทาง ๕ กิโลเมตร โดยทำการศึกษาสาเหตุการขาดความสมดุลของหาดทราย ชุมชน การบริหารจัดการ รวมถึงปัญหามารัดเซาะชายฝั่ง โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ ของพื้นที่ชายฝั่ง วิถีความเป็นอยู่ของชุมชน ความคิดเห็นของชุมชน ตลอดจนผลกระทบ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งสถาบันวิจัยฯ ได้ทำการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการทั้งหมด ๓ ครั้ง ซึ่งมีความเห็นไปในทำนองเดียวกัน ดังนี้ ๑. ผลของการประชุมร่วม เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ สรุปได้ว่า ที่ประชุมได้เลือกรูปแบบทางเลือกที่ ๘ คือ ให้รื้อโครงสร้างเดิมออกแล้ว ระบุว่าเป็นพื้นที่หรือบริเวณที่ต้องพึงกระทำอนาคต แต่ก็ได้รวบรวมและบันทึกข้อกังวลที่อาจ เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในรูปแบบทางเลือกที่ ๘ สรุปได้ว่า การรื้อโครงสร้างเดิมที่เป็นเขื่อนหิน บริเวณหน้าชุมชนเก้าเส้งออกอาจทำให้เกิดการกัดเซาะอย่างรุนแรง จนสร้างความเสียหาย ให้กับชุมชนเก้าเส้ง ซึ่งในการประชุมมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ๒. ผลของการประชุมประชาสัมพันธ์โครงการ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้มีการเสนอให้มีการยกเว้นกำแพงหินหน้าชุมชนเก้าเส้ง การประชุม ประชาสัมพันธ์เป็นการเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียเป็นครั้งสุดท้าย และมีการ เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณ หาดสมิหลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือด่วน ที่ สข ๐๐๑๓.๒/ว ๑๐๓๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เชิญผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าร่วมประชุมด้วย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย ก่อนดำเนินโครงการของตน จึงเป็นการดำเนินการตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหามารัดเซาะชายหาดทรายที่พิพาทเป็นไป

/ตามมาตรา ๖๗...

ตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับ มาตรา ๔ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น การดำเนินการ ดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจถือได้ว่าเป็นกระบวนการจัดรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อนดำเนินโครงการไม่อาจถือเป็นหลักการมีส่วนร่วม ของประชาชนไม่ เมื่อโครงการดังกล่าวได้จัดประชาสัมพันธ์ในการประชุมขึ้นเพียงแต่กลุ่มของ ฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้นที่ได้รับเชิญเข้าไปรับฟัง ซึ่งยังไม่ครอบคลุมถึงผู้ได้รับผลกระทบจาก ความเสียหายจากการดำเนินโครงการรายอื่น ๆ ที่มีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและเข้าไป มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายหาดทรายที่พิพาท ตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ อีกทั้ง ไม่ได้มีการชี้แจง งบประมาณในการดำเนินโครงการอย่างชัดเจนในแต่ละส่วน เพียงแต่แจ้งงบประมาณโดยรวม ที่ใช้ในทั้งสองโครงการ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ในโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เท่านั้น และเมื่อได้มีการสิ้นสุด ของโครงการด้วยการยกเลิกสัญญา งบประมาณที่เหลือจากการดำเนินทั้งสองโครงการ ดังกล่าวก็ไม่สามารถทราบได้ว่าหายไปได้อย่างไร หรือนำกลับไปดำเนินการเพื่อใช้ในส่วนงานอื่น หรือไม่ เพราะไม่ได้มีการดำเนินโครงการในรูปแบบเดิมและงบประมาณเดิม การดำเนินโครงการ จึงไม่มีความโปร่งใส ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดกระบวนการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อนดำเนินโครงการของตนที่ศาลปกครองชั้นต้น พิจารณานั้นจึงไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุด พิจารณาว่า การกระทำความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้ดำเนินการ ให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการอย่างถูกต้อง โปร่งใส ขอให้มีการดำเนินตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ให้ชอบด้วยกฎหมายด้วย

๓) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาในประเด็นที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามนัยข้อ ๑๕ (๑) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๔ ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้จัดทำโครงการป้องกันการ กัดเซาะชายฝั่งหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ แบ่งออกเป็น ๒ โครงการย่อย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ร่วมทำสัญญาจ้าง บริษัท เอ็มเอส ๑๐๑ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยโครงการที่ ๑ ใช้งบประมาณจากงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และโครงการที่ ๒ ใช้งบประมาณจากงบพัฒนากลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยวิธีการขุดลอกทรายเพื่อนำไปเติมทรายชายหาดพร้อมกับการหล่อและวาง โครงสร้างกำแพง กำหนดเสร็จ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายละเอียดของโครงการหลายครั้ง จนมีการ เติมทรายเพียงอย่างเดียว นั้น แต่เดิมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะ ชายฝั่งหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ โดยโครงการที่ ๑ ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ งบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวนเงิน ๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง ๕๐๐ เมตร กำหนดให้ แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ โดยการดำเนินการได้มีการฝังแท่นคอนกรีตรูปตัวที่ ๐.๕ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร และ ๐.๔ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร วางซ้อนกันลงบนชายหาด จำนวน ๒๕๖ แท่น โครงการที่ ๒ ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ งบลงทุนที่ดิน และสิ่งก่อสร้างกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน สัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จำนวนเงิน ๙,๙๗๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง ๑,๑๐๐ เมตร กำหนดให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยการดำเนินการได้มีการฝังแท่นคอนกรีตรูปตัวที่ ๐.๕ x ๑.๐ x ๓.๐ เมตร และ ๐.๔ x ๑.๐ x ๓.๐ เมตร วางซ้อนกันลงบนชายหาด จำนวน ๒๘๘ แท่น ซึ่งเป็นจำนวนกว่า ๕๐๐ ท่อน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทราบที่มีการคัดค้านจากภาคประชาชน จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการเปลี่ยนแปลง โครงการ ดังนี้ โครงการที่ ๑ วางแท่นคอนกรีต จำนวน ๓๐ แท่น รูปตัวที่ คสล. สูง ๑.๒๐ เมตร ฐานกว้าง ๑.๐๐ เมตร ต่อแท่งวางเติมทรายชายหาด จำนวน ๑๐๑,๓๐๕ ลูกบาศก์เมตร งานเส้นทางขนส่งทราย เติมชายหาด ทางลูกรัง ๔๒๐ เมตร โครงการที่ ๒ เปลี่ยนเป็นเติมทราย ทั้งหมด ต่อมา หลังจากศาลได้ระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการไกล่เกลี่ย แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโครงการอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ โดยเปลี่ยนแปลงโครงการเป็นเติมทรายทั้งหมด โดยมีเงื่อนไขในสัญญาให้ดำเนินการปรับพื้นที่ - คีนสภาพแหล่งทรายให้แล้วเสร็จ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้รับเหมาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด การเปลี่ยนแปลงของสัญญาเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และสัญญาเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ได้มีการดำเนินการแก้ไข ๓ ครั้ง นั้น มีข้อสังเกตว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการ แก้ไขเปลี่ยนแปลงไปในระหว่างการดำเนินโครงการ โดยยึดงบประมาณเท่าเดิมในการจัดการ

/ซึ่งในขณะที่...

ซึ่งในขณะที่วิธีดำเนินการ และปริมาณทรายที่ใช้เพื่อโครงการนี้มีการเปลี่ยนแปลงไป ในสัญญาที่ทำขึ้นใหม่ทุกครั้ง โดยไม่ได้ระบุแหล่งที่มาว่าจะนำทรายที่มาจากบริเวณใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกมีเจตนาไม่โปร่งใสในการดำเนินการจัดทำเอกสารการเปลี่ยนแปลง สัญญาดังกล่าวโดยมิชอบ เนื่องจากวัสดุก่อสร้างและปริมาณงานที่ได้แก้ไขใหม่นั้นมีราคา ไม่เหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับ อีกทั้ง การดำเนินการในแต่ละครั้งที่ผ่านมาก่อนมีการ แก้ไขสัญญาใหม่แต่ละฉบับก็ไม่ได้มีรายงานการใช้จ่ายที่ได้ดำเนินการแล้วระบุไว้ ฉะนั้น การแก้ไขสัญญาฉบับใหม่จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะมีการคำนวณค่าใช้จ่ายที่ไม่เข้ากับ วิธีการดำเนินการที่เปลี่ยนแปลงไปและไม่เป็นความจริงซึ่งการแก้ไขสัญญาแต่ละฉบับ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แสดงถึงเจตนาหลงใหลผู้อื่นเข้าใจว่า ได้มีการแก้ไขก่อนดำเนินโครงการ ทั้ง ๒ โครงการ ซึ่งสัญญาดังกล่าวยังเป็นการดำเนินการแต่ฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดีฝ่ายเดียว โดยเป็นสัญญาที่ขาดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และการมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจให้ดำเนินการโครงการและการแก้ไขปัญหาการดำเนินโครงการป้องกัน การกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ควรที่จะเป็นการดำเนินโครงการเป็นโครงการเดียวกัน เนื่องจากสภาพพื้นของโครงการเป็นโครงการเดียวกัน แต่ลักษณะการนำเงินงบประมาณแผ่นดิน มาใช้ กลับเป็นชนิดเงินงบประมาณคนละประเภท ในส่วนของโครงการที่ ๑ ได้มีการนำ งบกลางรายงานเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งตามความหมายของสำนักงบประมาณ นั้น “รายจ่ายงบกลาง หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้ เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจโดยทั่วไปเบิกจ่าย โดย (๘) กำหนดว่า “เงินสำรอง เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น” หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้ เพื่อจัดสรรให้แก่ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เบิกจ่ายในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น” ซึ่งตามจุดมุ่งหมายของการจ่ายเงิน งบประมาณแผ่นดินประเภทนี้ มีเจตนาที่ดีตามประเภทของการจ่ายเงิน แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เบิกเงินงบประมาณแผ่นดินมาใช้โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาด สมิหลา - ชลาทัศน์ ที่ไม่สมประสงค์กับจุดมุ่งหมายในการใช้เงินงบประมาณดังกล่าว เมื่อมีการใช้เงินงบประมาณประเภทนี้ก็จะทำให้รัฐต้องมีการตั้งงบประมาณรายจ่าย เพื่อชดใช้เงินคงคลัง ซึ่งหมายความว่า จะต้องมีการเก็บภาษีจากประชาชนให้มากขึ้น เพื่อชดใช้ในกรณีการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ซึ่งไม่ใช่เรื่องฉุกเฉินที่จะเข้าข่ายที่จะใช้เงินดังกล่าวมาดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ส่วนโครงการที่ ๒ ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ งบลงทุนที่ดินและ สิ่งก่อสร้าง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ซึ่งการดำเนินโครงการที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงการ หลายครั้ง การใช้งบลงทุนที่ดินและสิ่งก่อสร้าง มีความเหมาะสมหรือไม่ที่จะนำมาใช้ในการ ดำเนินการป้องกันการกัดเซาะชายหาด ดังนั้น การใช้งบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการใช้ประเภทของเงินไม่เหมาะสม และการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาหลายครั้งในการดำเนินโครงการแสดงให้เห็นเจตนาที่ไม่โปร่งใส ที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่พิพากษาถึงประเด็นนี้ จึงไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาว่าการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๔) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ศาลอาจต้องพิจารณาถึงเทคนิคและคำยืนยันในทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า โครงการที่พิพาทอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า โครงการที่พิพาทเป็นโครงการที่มุ่งหมายที่จะอนุรักษ์และบำรุงรักษาชายหาดที่พิพาทให้รอดพ้นจากการกัดเซาะอย่างรุนแรงที่จะเกิดขึ้นจากมรสุม โดยมีความมุ่งหมายที่จะให้สิ่งก่อสร้าง ซึ่งเป็นโครงสร้างแบบแข็งเป็นเครื่องมือชะลอในการกัดเซาะ ในวันที่มีการตรวจสอบสถานที่พิพาทได้มีการรื้อถอนคอนกรีตหมดเมื่อพิจารณาจากหลักฐานในสำนวน คอนกรีตรูปตัวไอ แม้จะเพียงวางฝังไว้ได้พื้นทราย โดยมีได้มีการติดตั้งไว้อย่างแข็งแรงถาวร แต่ก็ได้มีการฝังไว้ในลักษณะเป็นรอดักทรายที่มีการก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล ดังนั้น การจัดทำโครงการที่พิพาทจึงต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าโครงการที่พิพาทเฉพาะส่วนในโครงการที่มีการใช้โครงสร้างแบบแข็งดังกล่าวมีการดำเนินการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การดำเนินการโครงการเฉพาะในส่วนที่ว่านี้ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายภายหลังที่ศาลรับฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งต่อศาลว่าได้แก้ไขรายละเอียดของโครงการ โดยยกเลิกงานหล่อและฝังโครงสร้างแบบแข็งที่ยังเหลืออยู่ทั้งหมด ทำให้โครงการเป็นการขุดและขนทรายจากแหลมสนอ่อนมาถมเมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่เข้าข่ายที่จะจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ศาลจึงไม่ต้องมีคำบังคับ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งหกเห็นพ้องด้วยในคำพิพากษาบางส่วน แต่ไม่อาจเห็นพ้องด้วยในบางส่วนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะดำเนินการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ จะต้องมีการดำเนินการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหามาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนทั้งในการหาสาเหตุพื้นฟูและเยียวยา รักษาหาดชลาทัศน์ - สมิหลา และเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ผ่านมา มีการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งหลายครั้งแล้ว แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ การกัดเซาะชายฝั่งกลับทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น สะสมมาเป็นระยะมากกว่า ๑๐ ปี การศึกษาเพียงระยะเวลา ๑ ปี อาจจะทำให้รักษาหาดชลาทัศน์ - สมิหลา ได้ตลอดไป

/การที่...

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งต่อศาลว่าได้แก้ไขรายละเอียดของโครงการ โดยยกเลิกงานหล่อและฝังโครงสร้างแบบแข็งที่ยังเหลืออยู่ทั้งหมด ทำให้โครงการเป็นการขุดและขนทรายจากแหลมสนอ่อนมาถม เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่เข้าข่ายที่จะจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ศาลจึงไม่ต้องมีคำบังคับ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเห็นพ้องได้ เนื่องจากแต่เดิมโครงการนี้อยู่ในข่ายที่จะต้องดำเนินการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญา การเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาหลายครั้งไม่อาจจะนำมาลบล้างความไม่ถูกต้องและอยู่เหนือกฎหมาย หากมีการดำเนินโครงการในลักษณะเดียวกันอีก โดยอ้างว่าเป็นโครงการที่ทำเพื่อประโยชน์สาธารณะแล้ว ก็จะทำให้ทุกโครงการที่เข้าข่ายจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการอ้างความฉุกเฉิน เร่งด่วน จำเป็น และใช้พื้นที่ได้รับผลกระทบเป็นสถานที่ทดลอง แท้จริงแล้วหาดขลาทัศน์ไม่ใช่สถานที่ทดลอง ซึ่งหากไม่มีการฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการตามสัญญาจ้างครั้งที่ ๑ ที่จะมีการทำลายชายหาดโดยโครงสร้างแข็งที่ได้มีการวางแท่นคอนกรีตกว่า ๕๐๐ ท่อน อย่างแน่นอน นอกจากนี้ โครงการยังมีส่วนเกี่ยวกับการขุดทรายจากแหลมสนอ่อนมาถมทับ ซึ่งเป็นการทำลายหาดทรายชายหาด ดังนั้น แม้จะมีการรื้อถอนไม่วางแท่นคอนกรีตแต่มีผลกระทบแล้ว เมื่อเริ่มต้นโครงการกำหนดให้ทำวางแท่นคอนกรีตและการขุดแล้วนำทรายมาถมย่อมแสดงว่าโครงการส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อไม่ดำเนินการทำรายงานฯ ก็ย่อมต้องถือว่าเป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปแล้ว ดังนั้น การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่าไม่จำเป็นต้องมีคำบังคับนั้น จึงไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับว่า การดำเนินการโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ก่อนการดำเนินโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสามารถบังคับให้จัดทำรายงานฯ ได้ เนื่องจากยังมีส่วนในการทำให้เกิดความเสียหายต่อหาดแหลมสนอ่อนและหาดขลาทัศน์

๕) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า โครงการพิพาทมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามบทนิยาม ข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น ก่อนเริ่มดำเนินโครงการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่พิพาทให้ประชาชน

/รับทราบ...

รับทราบ และจะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีด้วยก็ได้ ตามนัยข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าว เนื่องจากโครงการที่พิพาท แม้ว่าจะมีการนำทรายมาถมบริเวณชายหาด แต่ก็ได้มีลักษณะเป็นการถมทรายนอกเขตชายฝั่งเดิมที่มีขนาด ๓๐๐ ไร่ขึ้นไป อันเข้าหลักเกณฑ์โครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงตามที่กำหนดไว้ในลำดับที่ ๑ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ แต่อย่างใดไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เป็นผู้รับผิดชอบโครงการจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และข้อ ๕ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ มีหน้าที่เพียงตามข้อ ๗ ส่วนจะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การมิได้จัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก็หาได้ฝ่าฝืนข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี นั้น โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นโครงการที่เข้าลักษณะโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงมาตั้งแต่เริ่มแรกโครงการที่ได้ทำโครงสร้างแข็งยื่นออกล่วงล้ำน้ำเป็นลักษณะรูดกัดทราย ทำให้ชายหาดเกิดความเสียหายมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากได้มีการร้องเรียนจากประชาชน ภายหลังจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงให้เหลือเพียงแต่วิธีการถมทราย การดำเนินโครงการก็มีความไม่ชอบด้วยกฎหมายมาตั้งแต่ต้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ควรกระทำตามที่กำหนดไว้ในลำดับที่ ๑ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และมาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ซึ่งปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวแต่อย่างใด ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าได้มีการรับฟังความคิดเห็นสำหรับโครงการแล้วจึงไม่ถูกต้อง เพราะยังขาดสาระสำคัญของโครงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องเปิดเผยการใช้จ่ายงบประมาณโครงการในรายละเอียดตามข้อ ๗ โดยไม่อาจอ้างว่าเป็นการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ เพราะการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อประชาชนจะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของโครงการที่เปิดเผยและโปร่งใส การที่ไม่ได้ชี้แจงรายละเอียดดังกล่าว จึงเป็นการฝ่าฝืนตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ในการจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลตามข้อ ๗ ให้ประชาชนทราบและจะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีตามข้อ ๙ ดังนั้น การดำเนินการโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา -

/ชลาทัศน์...

ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าการดำเนินโครงการไม่เข้าหลักเกณฑ์โครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง และไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และข้อ ๕ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ และการกระทำตามข้อ ๗ ในส่วนรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไม่ได้ฝ่าฝืนข้อ ๕ วรรคหนึ่ง จึงไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นว่าการดำเนินการโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าลักษณะโครงการที่ก่อผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง จำต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบ ก่อนการดำเนินโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๖) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ต้องจัดการเผยแพร่ ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของข้อ ๗ ทั้งสองวรรคประกอบกัน แสดงให้เห็นว่าประชาชนสามารถสืบค้นข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับโครงการของรัฐซึ่งรวมถึงโครงการที่พิพาทนี้ด้วย จากเครือข่ายสารสนเทศที่ทางราชการได้จัดให้มีโดยสะดวก เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลโดยจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน ๒ ป้าย ติดไว้บริเวณหน้าโครงการ และระบุถึงชื่อโครงการ งบประมาณหน่วยงานดำเนินการ ลักษณะงานก่อสร้าง ผู้รับจ้าง เลขที่สัญญา ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของสัญญาวงเงินทำสัญญา และผู้ควบคุมงานเพื่อให้ประชาชนผู้สนใจได้รับทราบ รวมถึงการให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ และการส่งมอบสำเนาเอกสารที่แสดงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการที่พิพาท เป็นไปตามนัยมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่พิพาทแก่ประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสมควรแล้ว นั้น การเผยแพร่ข้อมูลต้องมีการดำเนินการโดยที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และเหมาะสมกับสภาพชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการในแต่ละท้องที่นั้นด้วย การที่มีการเผยแพร่ข้อมูลโครงการในเครือข่ายสารสนเทศที่ทางราชการได้จัดให้อาจคำนึงได้ว่าเป็นการโดยสะดวกของรัฐเอง แต่ไม่ได้คำนึงครอบคลุมถึงประชาชนผู้ได้รับผลกระทบว่าสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทั้งหมดหรือไม่ การที่ได้มีการทำป้ายประชาสัมพันธ์ ๒ ป้าย ติดไว้บริเวณหน้าโครงการที่พิพาทก็ยังไม่เพียงพอที่จะเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้ทั่วถึงให้ผู้ได้รับผลกระทบและประชาชนได้รับทราบ เนื่องจากชายหาดชลาทัศน์ - สมิหลา มีพื้นที่บริเวณกว้างและยาว และการให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ก็เป็นเพียงแต่วิธีการที่ไม่เปิดกว้าง เนื่องจากต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจและติดตามในโครงการเท่านั้นที่จะโทรไปสอบถามข้อมูลได้

/ซึ่งการส่ง...

ซึ่งการส่งมอบเอกสารที่แสดงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการพิพาท หากผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำการ
ขอข้อมูลดังกล่าวทางผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็หาได้มอบข้อมูลดังกล่าว
ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเองไม่การเผยแพร่ข้อมูลเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีสมควรที่จะเป็นผู้ทำการ
เผยแพร่ให้ครอบคลุมด้วยตนเอง ดังนั้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลถูกต้องตามสมควรแล้ว ไม่น่าจะถูกต้อง
ตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของ
ศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการจัดการเผยแพร่
ข้อมูลตามข้อ ๗ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๗) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าโครงการที่พิพาท
จะต้องมีการดูทรายนอกชายฝั่งและจัดทำโครงการลงบนชายหาด จึงต้องได้รับการอนุญาต
จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งการมอบอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิได้มอบอำนาจในการอนุญาตให้
มีการดูทรายนอกชายฝั่งตามมาตรา ๑๒๐ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
หาได้มีอำนาจในฐานะเจ้าท่าที่จะพิจารณาอนุญาตสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการที่พิพาท
ได้อย่างครบถ้วนครอบคลุมได้ แม้ว่าจะเป็นกิจกรรมทางปกครองที่จำเป็นต้องกระทำ แต่มิได้มี
ความฉุกเฉินเร่งด่วน เพราะเป็นกรณีที่อาจคาดหมายได้ โครงการดังกล่าวจึงไม่ใช่กรณีที่มี
ความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยล่าช้าจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ อันจะเข้าช้อยกเว้น
ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งอนุญาตให้กับตนเอง ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๑๘
แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
และเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งหกเห็นพ้องด้วย
กับคำพิพากษาที่พิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ในส่วนนี้ แต่ไม่อาจเห็นพ้องด้วยในส่วนที่ไม่ได้พิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กระทำไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้มีอำนาจในการกำกับดูแล หากพบว่าโครงการ
มีการดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายจะด้วยเหตุผลประการใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นความเหมาะสม
การอนุญาตไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ได้ขออนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหน้าที่ในการสั่งการ
แนะนำ และเพิกถอนโครงการดังกล่าวได้ แม้ว่าการดังกล่าวจะเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อ
ประโยชน์สาธารณะก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะต้องมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามที่
กฎหมายกำหนดไว้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพิกเฉยไม่ได้ดำเนินการกำกับดูแลโครงการดังกล่าว
จึงเป็นการละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น ต้องถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่
กฎหมายกำหนดโดยไม่ชอบด้วย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/ละเอียดต่อ...

ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ จึงไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติ

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือไม่

๑) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาในประเด็นที่ว่า กรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า ได้มีการร้องเรียนถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเติมทรายชายหาดและหล่อแท่งคอนกรีตวางลงไปในทะเล มีลักษณะเป็นรอตักทราย ซึ่งต้องมีการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีการตรวจสอบขอข้อมูลเพื่อพิจารณาทางปกครอง ตามนัยมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แสดงการรับรู้ข้อเท็จจริงว่าข้อมูลทั้งสองฝ่ายสับสนไม่ตรงกันแล้วขอให้จังหวัดสงขลา เป็นผู้พิจารณาและดำเนินการให้ชัดเจนและไม่ให้เกิดความสับสน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หาได้ดำเนินการในประการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอในการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาสั่งระงับโครงการที่พิพาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงละเลยต่อหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินโครงการภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดนำคดีมาฟ้องต่อศาลโดยเปลี่ยนมาใช้วิธีการถมทรายเพียงอย่างเดียว เมื่อพิจารณาข้อมูลทางวิชาการที่ปรากฏในสำนวนคดี จึงไม่มีข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำต้องใช้อำนาจตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าวอีกต่อไป แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่ศาลก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งระงับการดำเนินโครงการ ตามนัยมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนชายฝั่งและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการ ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๔๘ และมาตรา ๑๖ วรรคสอง กำหนดให้เป็นดุลพินิจของอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะพิจารณาให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน ซึ่งพระราชบัญญัตีดังกล่าวเพิ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นระยะเวลาไม่นาน เมื่อพิจารณากับ

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดในทุกจังหวัดที่มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลรวมถึงจังหวัดสงขลา
โดยมีการคัดเลือกผู้แทนภาคประชาชน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์
หรือมีการยอมรับ มีการดำเนินการโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาการกัดเซาะ
ชายฝั่งจังหวัด ๒๓ จังหวัด เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการสมควรแก่กรณี จึงไม่อาจ
จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
ข้างต้นให้ต้องปฏิบัติ นั้น ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ ไม่สั่งระงับโครงการป้องกัน
การกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ในรูปแบบบรอดทนายในทันทีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทราบ
ปล่อยให้มีการดำเนินโครงการล่วงหน้าไปจนได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงการในภายหลัง
ให้เหลือแต่วิธีการถมทรายเพียงอย่างเดียว นั้น แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
มีเจตนาละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ในการสั่งระงับโครงการ เป็นการส่งเสริมให้มีการดำเนิน
โครงการต่อไป หากผู้ฟ้องคดีทั้งแปดและประชาชนไม่ได้มีการเรียกร้องให้พิจารณาโครงการ
เสียใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คงไม่ดำเนินการเปลี่ยนแปลงโครงการในภายหลัง
แต่อย่างใด เมื่อโครงการถูกเปลี่ยนแปลงเหลือเพียงวิธีการถมทราย แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าวอีกต่อไป แต่การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ที่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติก็ยังเป็นความผิดสำเร็จที่ยังคงอยู่
เนื่องจากโครงการดังกล่าวมีการดำเนินการโดยมิชอบมาตั้งแต่ต้น จึงเป็นการกระทำละเมิด
ต่อเนื่องในคดีเดียวกัน แม้ว่าจะยังมีการดำเนินโครงการอยู่ในรูปแบบวิธีการที่เปลี่ยนไป
แต่ก็ต้องกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งระงับการดำเนินโครงการดังกล่าวไว้ก่อน ตามนัย
มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากโครงการดังกล่าวไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ไม่ผ่านความเห็นชอบและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ดำเนินการจึงเป็นโครงการ
ที่ขัดด้วยกฎหมาย ส่วนอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและ
สนับสนุนชุมชนชายฝั่งและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการ ตามมาตรา ๑๖
วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘
และมาตรา ๑๖ วรรคสอง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการทรัพยากร
ทางทะเลชายฝั่งจังหวัดในทุกจังหวัดที่มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลรวมถึงจังหวัดสงขลา โดยมีการคัดเลือก
ผู้แทนภาคประชาชน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์หรือมีการยอมรับ
มีการดำเนินโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัด ๒๓ จังหวัด
แต่ก็ไม่สามารถอ้างได้ว่าเป็นการจัดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว
จะเป็นที่ยอมรับของประชาชน โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๗

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นให้ต้องปฏิบัติ เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวมีเพียงแต่ภาคประชาชนที่ถูกคัดเลือกเข้ามารับฟังการดำเนินโครงการเท่านั้น ไม่ได้รวมถึงประชาชนทั่วไป และผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการโดยตรงมาร่วมรับฟังด้วย จึงไม่สามารถกล่าวได้ว่าการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินไปโดยสมควรแก่เหตุ ฉะนั้น จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นให้ต้องปฏิบัติ การดำเนินการโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องสั่งระงับโครงการที่พิพาทที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าวอีกต่อไป แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และได้มีการดำเนินการสมควรแก่กรณี จึงไม่อาจจะรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นให้ต้องปฏิบัติ จึงไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กระทำการละเลยต่อหน้าที่ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นให้ต้องปฏิบัติ และต้องกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งระงับการดำเนินโครงการ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากเป็นโครงการที่ไม่ชอบมาตั้งแต่ต้น และสมควรจัดให้มีกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบก่อนการดำเนินโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า สำหรับกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ อาจมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ หลักเกณฑ์เป็นไปตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๙๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเกี่ยวกับการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัย และภัยแล้ง เพื่อการรักษาสภาพแนวลำน้ำและมอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาและอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ โดยไม่ได้มอบอำนาจให้ดูตทรายนอกชายฝั่ง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินโครงการที่พิพาทเสมือนหนึ่งได้รับอนุญาตแล้วโดยปริยาย ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการใช้อำนาจที่ได้รับมอบโดยไม่ถูกต้อง

/หรืออาจก่อให้เกิด...

หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ในกรณีเช่นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมีหน้าที่จะกำกับและแนะนำ การใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจออกคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และให้หยุดปฏิบัติราชการไว้ก่อน รวมทั้งเป็นผู้ใช้อำนาจโดยตรง ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ฟังไม่ขึ้น นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งหกเห็นพ้องด้วยในคำพิพากษา แต่มีข้อพิจารณาเพิ่มเติมที่ศาลปกครองชั้นต้น ไม่ได้พิจารณาให้ครอบคลุมถึงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินโครงการพิพาทในการปลูกสร้าง สิ่งล่วงล้ำลำน้ำ โดยไม่ได้มอบอำนาจให้บุตรชายนอกชายฝั่ง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนิน โครงการที่พิพาทเสมือนหนึ่งได้รับอนุญาตแล้วโดยปริยาย เป็นการใช้อำนาจที่ได้รับมอบอำนาจ โดยไม่ถูกต้องและก่อให้เกิดความเสียหาย เนื่องจากการสร้างแท่นคอนกรีตในโครงการป้องกัน การกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ คือ การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่ได้นำมาตั้งแต่ เริ่มแรกโครงการ ซึ่งเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชายหาดชลาทัศน์ - สมิหลา แม้จะได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการให้เหลือเพียงการถมทราย แต่ก็ทำได้เป็นการดำเนินโครงการ ที่ชอบไม่ เพราะเป็นโครงการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาตั้งแต่ต้น ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษา เพิ่มเติมในส่วนนี้ว่า การดำเนินโครงการดังกล่าวที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นโครงสร้างแบบแข็งที่ปลูกสร้างในการทำโครงการเริ่มแรก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ชายหาด แม้ได้เปลี่ยนวิธีการในภายหลังก็เป็นโครงการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาแต่ต้น

๓) ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ส่วนกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มาตรา ๕๖ (๑) ประกอบกับมาตรา ๕๓ (๑) และมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง (๙) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีหน้าที่กระทำการในการประการต่าง ๆ หากมี กฎหมายบัญญัติว่าเป็นหน้าที่เทศบาลซึ่งอำนาจหน้าที่ประการหนึ่งที่มาตรา ๑๖ (๒๗) แห่ง พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็คืออำนาจและหน้าที่ในการดูแลรักษา ที่สาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงมีอำนาจ และหน้าที่ในการดูแลรักษาชายหาดที่พิพาทอันเป็นสาธารณสมบัติสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ตามนัยมาตรา ๑๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเอาไว้ หากกรณีมี ข้อพิพาทหรือคดีเกี่ยวกับที่ดินสำหรับประชาชนใช้ร่วมกันซึ่งรวมถึงชายหาดที่พิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ต้องเป็นผู้ดำเนินการระงับข้อพิพาท ตามนัยข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฉบับเดียวกัน การใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงมีลักษณะเป็นการดูแลรักษาและ

/คุ้มครอง...

คุ้มครองป้องกันที่ดินเพื่อให้คงอยู่และไม่ให้ผู้ใดเบียดเบียนไปเป็นของตน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ใช้พื้นที่บางส่วนของชายหาดที่พิพาทเพื่อประโยชน์แก่ การป้องกันกีดเซาะชายหาด การเข้าใช้ชายหาดที่พิพาทมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลรักษาและ คุ้มครองป้องกันชายหาด และมีได้เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากสาธารณสมบัติของ แผ่นดินที่พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นประการอื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงไม่ได้ละเลยตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ นั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการดำเนินโครงการ ป้องกันกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ แม้ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลรักษาและคุ้มครอง ป้องกันชายหาด และมีได้เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ที่พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นประการอื่นแต่วิธีการที่ไปขุดทำลายแหลมสนอ่อนด้วยการขุดทราย ออกมา แล้วทิ้งไว้เป็นหลุมบ่อเป็นการดำเนินโครงการที่ขาดประสิทธิภาพ เพราะไม่ได้มีการ ดำเนินการศึกษา ประเมินแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักวิชาการของหน่วยงานของรัฐ และขาดการมี ส่วนร่วมของประชาชน จึงเป็นโครงการที่ก่อผลกระทบทำให้เกิดความเสียหาย ชายหาดมีการ กีดเซาะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในบริเวณของแหลมสนอ่อนที่ถูกละเลยและไม่ได้รับการฟื้นฟู อย่างต่อเนื่องเมื่อโครงการได้สิ้นสุดไปโดยผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาคนใหม่ ได้มีคำสั่งยกเลิก โครงการแต่ปรากฏว่า ถนนดินลูกรังบริเวณแหลมสนอ่อนยังไม่ได้ถูกรื้อถอนออกไปและไม่ได้ ฟื้นฟูให้เหมือนเดิมตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้าง และที่ผู้ดำเนินโครงการได้ให้การต่อศาลปกครอง จึงเหลือทิ้งไว้เพียงสภาพความเสียหายจากโครงการที่ได้ขุดทรายจากแหลมสนอ่อนไปถมทราย ในบริเวณชายหาดชลาทัศน์ - สมิหลา แม้สภาพปัจจุบันหลุมทรายธรรมชาติได้ฟื้นฟู และค่อยกลับเข้าสู่สภาพเดิมแล้ว เหลือเพียงแค่ถนนลูกรัง อันจะมีผลต่อการทดแทนพื้นที่ หาดทรายและป่าสนในอนาคตซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ทราบถึงการดำเนินโครงการดังกล่าวตลอดมา เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีข้อมูลในการดำเนินโครงการและข้อมูลในการทำวิจัยในการพัฒนา ชายหาดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่เมื่อผลกระทบเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ และเป็นโครงการ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่ต้น แม้ภายหลังจะได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเหลือเพียงถมทรายก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็หาได้ดำเนินการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาดเพื่อให้คงอยู่ตั้งแต่มี โครงการจนสิ้นสุดโครงการแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงได้ละเลยตามที่กฎหมายกำหนดให้ ต้องปฏิบัติ ดังนั้น การดำเนินการโครงการป้องกันกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะต้องใช้อำนาจในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาดที่พิพาท ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ได้ละเลยตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามนัยมาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษา ของศาลปกครองชั้นต้น เป็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

/ให้ต้อง...

ให้ต้องปฏิบัติ และสั่งให้มีการดูแลรักษา พันธุ์หายากหัตถ์ - สมิหลา ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการให้กลับมาดีตามเดิมเท่าที่ควรจะเป็น

ประเด็นที่สาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี หรือไม่

ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า โครงการที่พิพาทได้ถูกปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินการเป็นการถาวรเพียงอย่างเดียว แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์ปรากฏต่อศาลว่า โครงการที่พิพาทได้ดำเนินการโดยคำนึงถึงองค์ความรู้ของระบบหาดในพื้นที่ทั้งระบบแล้วหรือไม่ แต่วิธีการถาวรเพียงอย่างเดียวเป็นวิธีการเดียวกันกับที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยสถาบันวิจัยฯ ได้ทำการศึกษาว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะของหาดทรายที่พิพาท เพราะจะทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดซึ่งคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับวิธีการดังกล่าว กรณีจึงถือว่าเป็นวิธีการที่เป็นมาตรการที่เหมาะสม เพื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริง คู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างก็มุ่งประสงค์ที่จะปกป้องคุ้มครองชายหาดที่พิพาทด้วยกันทุกฝ่าย ดังนั้นเมื่อชั่งน้ำหนักเปรียบเทียบประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับจากการปล่อยให้โครงการดำเนินการต่อไปกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการที่พิพาทอาจไม่สอดคล้องกับแนวคิดทางวิชาการและมาตรฐานเทคนิคในเรื่องต่าง ๆ จึงถือว่าโครงการที่พิพาทไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่ก็ไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปด และศาลไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีส่วนที่ขอให้กำหนดคำบังคับสำหรับแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิดแต่อย่างใด นั้น ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งหาดชลาทัศน์ - สมิหลา นั้น มีมาอย่างยาวนานหน่วยงานราชการในจังหวัดสงขลาทราบดีและพยายามแก้ไขปัญหายู้อยู่หลายปี แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ การดำเนินโครงการเพียงเพื่อผ่านพ้นช่วงฤดูมรสุมที่มีลมแรงเท่านั้น ล้วนแล้วแต่เป็นการทำเฉพาะหน้าทั้งสิ้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการใดเพื่อเตรียมการแก้ไขปัญหายอย่างแท้จริง การที่ศาลพิพากษาว่า ศาลไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีส่วนที่ขอให้กำหนดคำบังคับสำหรับแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิดแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเห็นพ้องได้ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาในครั้งสุดท้าย ผู้รับเหมาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หาได้คำนึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อแหลมสนอ่อนเลยแม้แต่น้อย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำการชี้แจงปรากฏตามคำคัดค้านคำให้การ และคำชี้แจงเพิ่มเติมก่อนวันสิ้นสุด

/แสวงหา...

แสวงหาข้อเท็จจริงว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการพิพาทได้ทำลายระบบนิเวศของแหลมสนอ่อน ซึ่งภายหลังจากที่ศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีหาได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตน ซึ่งเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

วิธีการเติมทรายอาจจะเป็นกระบวนการที่ดีเหมาะสมสำหรับหาดชลาลัย แต่อย่างไรก็ตาม วิธีการเติม การได้มาของทราย ก็ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและกฎหมาย ไม่ใช่การอ้างเพียงว่าการเติมทรายโครงการนี้ดีกว่าโครงการอื่นที่ได้ทำไปแล้วนั้น ก็ไม่เป็นความจริง เนื่องจากพื้นที่ในปัจจุบัน ก่อนที่จะเกิดคลื่นใหญ่เข้ากระทบอันเกิดจากสภาพอากาศที่ปิดปกตินั้น ทรายที่ได้มีการเติมไปได้หายไปเกือบหมด และเมื่อมีคลื่นใหญ่พัดเข้ามาจากสภาพอากาศที่ผิดปกติ ทรายที่ถมไปทั้งหมดกลับหายไปหมดแล้วและรุกเข้าไปในชายหาดที่เหลือด้วย จึงพิสูจน์ได้ว่า การดำเนินการตามโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถแก้ไขปัญหาการกัดเซาะได้จริง ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหากได้มีการดำเนินการตามหลักวิชาการจะเป็นการแก้ไขปัญหาได้จริง

การขุดทรายจำนวนมากเพื่อไปถมยังหาดชลาลัยส่งผลกระทบต่อแหลมสนอ่อน มีการใช้ทรายจำนวนมาก ทำให้พื้นที่หาดทรายที่หาดแหลมสนอ่อนเป็นหลุมสระขนาดใหญ่ และไม่มีการปรับเปลี่ยนสภาพพื้นทรายให้เรียบร้อย เส้นทางลำเลียงถนนลูกรังความยาว ๙๕๐ เมตร กว้าง ๘ เมตร เมื่อดำเนินโครงการแล้วเสร็จลงเหลือก้อนกรวดปะปนกับพื้นทราย ไม่มีการนำก้อนกรวดนั้นออกไปให้หมด เมื่อระยะเวลาผ่านไปผลกระทบจากการขุดทราย และการทำเส้นทางลำเลียง ส่งผลให้น้ำเป็นแหล่งรวมสิ่งปฏิกูลเศษขยะ และการขุดควักทราย ทำให้หาดเกิดลักษณะเว้าแหว่ง และมีลักษณะไม่สวยงามทำลายแหล่งท่องเที่ยวของเมืองสงขลา เนื่องจากแหลมสนอ่อนเป็นส่วนหนึ่งของหาดสมิหลา และยังเป็นการทำลายระบบนิเวศของการเกิดขึ้นของป่าสน ได้แก่ ผักบุงทะเล ถั่วคล้าทะเล หญ้าลอยลม กล้าซ้อนใบ ไม่สามารถเข้ายึดครองพื้นที่ได้ กระบวนการทดแทนพื้นที่หาดทรายในลำดับต่อไปก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ และโอกาสที่ป่าสนชายหาดจะขยายตัวตามธรรมชาติก็ไม่เกิดขึ้น และการมีถนนลูกรังตัดผ่านเข้าไปในแหลมสนอ่อนทำให้มีการเข้าไปในพื้นที่แหลมสนอ่อน โดยการขับรถเข้าไปตามถนนที่ได้สร้างไว้ ซึ่งทำให้ถนนถูกอัดแน่นด้วยน้ำหนักรถที่วิ่งเข้าไป ซึ่งเมื่อถนนถูกอัดแน่นก็ทำให้พืชไม่สามารถเกิดเติบโตได้ ปรากฏตามสำเนาบทความผลกระทบจากถนนลูกรังต่อกระบวนการทดแทนพื้นที่หาดทรายของป่าสนชายหาด เมืองสงขลา

ประการต่อมา การขังน้ำหนักระหว่างประโยชน์สาธารณะกับการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีในการดำเนินโครงการกัดเซาะชายฝั่งหาดชลาลัย - สมิหลา นั้น เป็นโครงการที่ไม่มีความจำเป็น เนื่องจากเดิมการดำเนินโครงการแบบโครงสร้างแข็ง คือ การวางแท่นคอนกรีต จำนวนกว่า ๕๐๐ ท่อน ตามหลักวิญญูชนโดยทั่วไปย่อมทราบดีว่า

/แท่งคอนกรีต...

แห่งคอนกรีตเป็นแห่งมีลักษณะใหญ่ แข็งแรงและมีน้ำหนักมาก เมื่อวางลงบนหาดทราย ย่อมเป็นสิ่งที่ยึดกับพื้นหาดทรายที่มีลักษณะเป็นการถาวรเมื่อฝังลงทรายย่อมกลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพื้นทราย ซึ่งหมายความว่าไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ต่อมา เมื่อมีการแก้ไขสัญญาเป็นการวางแท่นคอนกรีตลักษณะชั่วคราว แต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาที่จะทำการรื้อถอนไว้ หากปล่อยให้ระยะเวลาผ่านไปก็จะเป็นโครงสร้างถาวร และท้ายสุดเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโครงการเป็นถมทรายก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีก็หาได้ดำเนินการฟื้นฟูสภาพหาดแหลมสนอ่อน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหาดสมิหลาแต่อย่างใดทั้งสิ้น แสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีหาได้มีวัตถุประสงค์ที่ดีในการปกป้องชายหาด เพียงแต่ต้องการใช้งบประมาณแผ่นดิน โดยการใช้หาดชลาลัยเป็นข้ออ้างในการดำเนินโครงการดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินโครงการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการไม่ขออนุญาตให้ถูกต้อง ไม่ดำเนินการตามขั้นตอนตามกฎหมายให้ถูกต้อง และการไม่ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่แหลมสนอ่อนให้ถูกต้อง เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กระทำหรือละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ย่อมต้องถือว่าเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จะต้องได้รับการฟื้นฟูแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่าโครงการที่พิพาทไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่ก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปด และศาลไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีจึงไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นว่าการกระทำโครงการกีดเซาะชายฝั่งหาดชลาลัย - สมิหลาเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีและจะต้องมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพื้นที่ชายฝั่งหาดสมิหลา - ชลาลัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า ในวงเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้ตัวแทนของผู้ฟ้องคดีและตัวแทนของประชาชนเป็นกรรมการในการบริหารจัดการกองทุน โดยกำหนดรายละเอียดวิธีการบริหารจัดการกองทุนจะต้องมีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อจะได้ดูแลรักษาชายหาดชลาลัย - สมิหลาอย่างยั่งยืนเคียงคู่กับจังหวัดสงขลาต่อไป

เหตุที่จำต้องอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เพื่อให้เกิดบรรทัดฐานในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่แท้จริง เพื่อให้หาดชลาลัยอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่พลเมืองสงขลาและผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้รับความปกป้อง ไม่ให้ถูกทำลายจากการดำเนินโครงการ

/ป้องกัน...

ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้คดีนี้เป็นบรรทัดฐานในอนาคตว่า การดำเนินโครงการใดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ของตน ตามกฎหมาย ดำเนินการศึกษาและวางแผนให้รอบคอบ เนื่องจากมีบทเรียนที่ผ่านมาของหาดชลทัศน์ เป็นระยะเวลายาวนานกว่า ๑๐ ปี ไม่ใช่การใช้อำนาจตามอำเภอใจ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ตระหนักถึงอำนาจหน้าที่แห่งตนที่จะต้องไม่ละเว้นอันเนื่องมาจากเป็น โครงการของหน่วยงานของรัฐด้วยตนเอง เพื่อให้ต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนที่จะได้รับ ผลกระทบจากการดำเนินโครงการ เพราะทุกโครงการของรัฐย่อมเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ สาธารณะ แต่ต้องเป็นการดำเนินการที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ และคำนึงถึง ความต้องการของประชาชน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดการกระทบถึงสิทธิของประชาชนต่อชุมชนชายฝั่ง และต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้เป็นไปตามหลักรัฐธรรมนูญ กฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชนสากล สิทธิชุมชน และสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม เพื่อคุ้มครองสิทธิชุมชน และสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาว่า การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะ ชายฝั่งหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการดำเนินการ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามคำฟ้อง เนื่องจากไม่ได้จัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่ได้ดำเนินการจัดการรับฟังความคิดเห็น ไม่ได้มีการ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างเหมาะสม และไม่มี การดำเนินการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแล้ว จำต้องดำเนินการฟื้นฟูและทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาชายหาดร่วมกัน ตามคำขอท้ายฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอยืนยันตามคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม จังหวัดสงขลา ได้ดำเนิน โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ แบ่งออกเป็น ๒ โครงการ ดังนี้ ๑. โครงการปรับปรุงการกัดเซาะ ชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ งบกลางรายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นจำนวนเงิน ๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง ๖๐๐ เมตร ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ สาเหตุที่ใช้งบดังกล่าว เนื่องจากเป็นงบกลาง

/รายการ...

รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อจังหวัดสงขลาจัดทำโครงการของงบประมาณเพื่อปรับปรุงการกัดเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ในการปรับปรุงการกัดเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ จึงได้อนุมัติงบประมาณให้ ดำเนินการตามโครงการ การพิจารณาอนุมัติงบประมาณเป็นดุลยพินิจของรัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรี และเป็นไปตามระเบียบงบประมาณและได้ดำเนินการแล้ว ๒. โครงการป้องกัน การกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ งบลงทุนที่ดินและสิ่งก่อสร้าง กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน เป็นจำนวนเงิน ๙,๙๗๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง กม. ๐+๖๐๐ - ๒+๓๕๐ เมตร เป็นงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนนำไปบริหารในงบลงทุนที่ดินและ สิ่งก่อสร้าง เมื่อจังหวัดสงขลาพิจารณาเห็นว่า ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ จำเป็นที่จะต้องดำเนินการปรับปรุง ปกป้อง ไม่ให้เกิดความเสียหายเพิ่มขึ้น จึงได้จัดทำโครงการ ของงบประมาณตามโครงการดังกล่าว เมื่อได้รับอนุมัติแล้วได้ดำเนินการตามโครงการ แต่พบว่า ในช่วงดำเนินการเข้าหน้ามรสุม เกิดคลื่นลมแรง จังหวัดจึงอนุมัติให้หยุดการปฏิบัติงาน ตามสัญญาจ้างเป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ จนกว่าผู้ว่าจ้างจะแจ้งให้ ดำเนินการตามความเหมาะสม เนื่องจากบริเวณสถานที่ดำเนินงานดังกล่าวมีคลื่นลมแรง เป็นช่วงมรสุม ซึ่งการดำเนินการโครงการที่ ๒ ยังไม่ได้มีการเบิกจ่าย การดำเนินโครงการ ทั้งสองโครงการดังกล่าวเป็นแหล่งที่มางบประมาณคนละหน่วยงาน ไม่สามารถนำมารวมกันได้ โดยการเบิกจ่ายต้องเบิกจ่ายตามต้นสังกัด

ตามที่ได้เกิดภาวะวิกฤตอากาศที่มีผลกระทบการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง นับตั้งแต่ฤดูฝนเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เหตุการณ์ยังไม่ปกติ กล่าวคือ พายุพัดรุนแรงและคลื่น ในทะเลอ่าวไทยมีระดับสูง ๒ ถึง ๔ เมตร ชายฝั่งหรือชายหาดโดนกัดเซาะเป็นบริเวณกว้าง ตั้งแต่ จังหวัดชุมพรถึงจังหวัดนราธิวาส ตามที่ปรากฏข่าวตามสื่อมวลชนต่าง ๆ นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรง กรณีหาดชลาทัศน์ อำเภอเมืองสงขลา เริ่มตั้งแต่เก้าเส้งถึงโรงแรมบีพีสมิหลา บีช โฮเต็ล แอนด์ รีสอร์ท ความยาวประมาณ ๔,๐๐๐ เมตร ได้มีพื้นที่บางส่วนของชายหาดชลาทัศน์ ถูกกระแสน้ำกัดเซาะ ทำให้ชายหาดสูญหายไปและต้นสนล้มเสียหายไปด้วย ในการป้องกัน หาดชลาทัศน์บริเวณเก้าเส้ง - กองบัญชาการทัพเรือภาคที่ ๒ ซึ่งมีความยาวประมาณ ๖๐๐ เมตร จังหวัดสงขลา มอบหมายให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสงขลา ศูนย์พัฒนาและ บำรุงรักษาทางน้ำที่ ๔ (สงขลา) สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๔ และสำนักงานเทศบาลนครสงขลา เป็นหน่วยงานสนับสนุน ดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์

/เขตเทศบาล...

เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณ ๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งบริเวณดังกล่าวนี้รอบปีที่ผ่านมามีการกระแสน้ำและคลื่นกัดเซาะหาดเป็นบริเวณกว้างและต้นสนล้มไปเป็นจำนวนมาก จังหวัดสงขลาถือว่าเป็นจุดวิกฤต หากปล่อยทิ้งไว้ ชายหาดมีเหลืออยู่กว้างประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ เมตร ใกล้จะถึงถนนชลาลัยและที่ดินต้นสนเหลืออยู่จำนวนน้อยกว่า ก่อนถึงฤดูมรสุมเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ เมื่อจังหวัดสงขลาได้ดำเนินการจัดโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เสร็จแล้ว และเมื่อฤดูมรสุมเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และมรสุมเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ ชายหาดของเดิม กว้างประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ เมตร ไม่ถูกกระแสน้ำกัดเซาะ แต่ประการใด และต้นสนไม่ล้มอีกด้วย แต่สำหรับทรายที่เดิมบริเวณชายหาดชลาลัยกว้างประมาณ ๖๐ เมตร ยาว ๖๐๐ เมตร กระแสน้ำและคลื่นกัดเซาะบางส่วน ยังมีทรายส่วนที่เดิม คงเหลืออยู่ประมาณร้อยละ ๔๐ ถึง ๕๐ แต่ถ้าหากไม่มีการจัดทำป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา บริเวณนี้กระแสน้ำและคลื่นคงกัดเซาะชายหาด จนถึงถนนชลาลัยชำรุดเสียหาย และต้นสนคงล้มหมดไป ดังเช่นถนนสายชายทะเลที่ชำรุดเสียหายในท้องที่จังหวัดอื่น ๆ

การดูแลรักษาสาธารณสมบัติของแผ่นดินเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามมาตรา ๑๒๒ กำหนดให้นายอำเภอร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อื่นอันอยู่ในเขตอำเภอ เมื่อชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ถูกกัดเซาะจนได้รับความเสียหาย นายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาดอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เมื่อนายอำเภอเมืองสงขลาไม่มีงบประมาณในการดำเนินการดูแลรักษาก็ต้องรายงานให้หน่วยงานที่มีงบประมาณดำเนินการดูแล คุ้มครองป้องกันชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ การดำเนินการต่าง ๆ จึงเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และกฎหมายกำหนด

การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ละเลยการปฏิบัติหน้าที่ถือเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีและขัดต่อกฎหมาย นั้น การป้องกันการกัดเซาะชายหาดชลาลัยมีการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายหาดมาอย่างต่อเนื่องและหลายหน่วยงาน ทั้งหน่วยงานในส่วนกลางหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาลนครสงขลา ทำการก่อสร้างรูดักทรายรูปตัวที (T - Groin) จำนวน ๓ ตัว ทางด้านเหนือของสถานีสูบน้ำเสีย

/และก่อสร้าง...

และก่อสร้างกำแพงกันคลื่นแบบหินทิ้งบริเวณด้านเหนือของการก่อสร้างรอดักทรายรูปตัวที (T – Groin) ทำให้ป้องกันการกัดเซาะตลิ่งในพื้นที่ก่อสร้างได้ผลดี ก่อให้เกิดพื้นที่หาดทรายหลังแนวรอดักทราย ประชาชนบริเวณนั้นใช้เป็นที่พักผ่อนริมน้ำและเป็นสถานที่ในการจัดงานในบางโอกาสเป็นสถานที่สำหรับเด็กและเยาวชนใช้ออกกำลังกาย ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เทศบาลนครสงขลาได้ทำการก่อสร้างกำแพงกันคลื่นแบบตาข่ายห่อหุ้มหินเพิ่มเติมเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายหาดเพิ่มขึ้น และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๒ กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ดำเนินการวางกระสอบทรายกันคลื่นบริเวณชายหาดชลาลัย ๓๕๐ เมตร ขนานตามแนวชายหาดเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา – ชลาทัศน์ จะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหามาอย่างต่อเนื่อง เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

กรณีผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การดำเนินการตามโครงการจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม นั้น ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) กำหนดให้ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ ให้จัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ข้อ ๒๕ การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล ๒๕.๑ รอดักทราย เขื่อนกันทรายและคลื่น ร่องน้ำกระแสน้ำทุกขนาด และข้อ ๒๕.๒ แนวเขื่อนกันคลื่นนอกฝั่งทะเล ทุกขนาด ที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ย่อมแสดงว่าการก่อสร้างตามประกาศดังกล่าวจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ในกรณีการเติมทรายที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการไม่ได้เป็นการก่อสร้างตามประกาศดังกล่าว การดำเนินการตามโครงการไม่ได้เป็นโครงสร้างแข็ง เป็นเพียงการเติมทรายเพื่อให้ที่ชายหาดกลับสู่สภาพเดิมจึงไม่เข้าข่ายในบังคับที่จะต้องศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด

กรณีผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ปัญหาชายหาดสมิหลา – ชลาทัศน์ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาอย่างยาวนาน แต่ไม่มีการศึกษา ประเมิน และแก้ไข ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการของหน่วยงานของรัฐและไม่มีการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงทำให้การป้องกันหาดชลาลัย – สมิหลา

/ไม่ประสบ...

ไม่ประสบความสำเร็จและไม่ถูกหลักวิชาการ นั้น ปัจจุบันแนวชายฝั่งทะเลทั่วประเทศประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งระยะทางประมาณ ๘๓๐ กิโลเมตร แยกเป็นแนวชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยที่ประสบปัญหาการกัดเซาะ ระยะทางประมาณ ๗๓๐ เมตร สภาพการกัดเซาะปานกลาง ๕๐๒ กิโลเมตร และกัดเซาะรุนแรง ๒๒๘ กิโลเมตร การกัดเซาะชายฝั่งทะเลในอนาคตรึมน้ำมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาวะโลกร้อนทำให้น้ำทะเลเพิ่มขึ้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องป้องกันและรักษาพื้นที่ชายฝั่งที่เหลือนอยู่ การแก้ไขพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่ประสบปัญหาการกัดเซาะและพังทลาย การสงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดแนวชายฝั่งทะเล พร้อมกับเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ต่อคุณค่าด้านการท่องเที่ยวตามธรรมชาติ รวมทั้งสร้างกลไกการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอย่างเป็นระบบในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการพัฒนาแนวชายฝั่งทะเลให้สมบูรณ์อย่างยั่งยืน ในอดีตที่ผ่านมาได้มีหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมเจ้าท่า กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทางหลวง กรมทรัพยากรธรณี กรมชลประทาน กรมประมง องค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และบริษัทเอกชน ได้ร่วมกันสร้างโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งในจังหวัดสงขลา เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา และระยอง ซึ่งเป็นพื้นที่ประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง ในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งมีวิธีการดำเนินการหลายวิธี เช่น กำแพงกันคลื่น เขื่อนกันคลื่นนอกชายฝั่ง เขื่อนหินทิ้ง กำแพงปากแม่น้ำ เขื่อนตักตะกอน เขื่อนไม้ไผ่กันคลื่น เข็มคอนกรีตสลายพลังคลื่น ไม้กรอกทรายและโครงสร้างอื่น ๆ แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อด้อย อยู่ที่จะนำวิธีป้องกันแบบใดเหมาะสมกับพื้นที่ใด รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัย เรื่อง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการนำที่ดินที่ถูกน้ำทะเลกัดเซาะกลับมาใช้ประโยชน์ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ศึกษาวิจัยประกอบการพิจารณาทางกฎหมาย คณะผู้วิจัยได้รวบรวมวิธีปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาดินที่ถูกน้ำกัดเซาะ พบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีแก้ปัญหาด้วยการสร้างสิ่งก่อสร้างทางวิศวกรรมเป็นหลักผลการรวบรวมวิธีปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาดินที่ถูกน้ำทะเลกัดเซาะ มาตรการแบบอ่อน คือ การเติมทรายให้ชายหาด เป็นมาตรการที่มีข้อดีสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหการกัดเซาะ และสามารถรักษาสภาพธรรมชาติของชายหาดให้เหมาะสมกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว จากรายงานการวิจัยฉบับดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการกัดเซาะชายหาดไม่ได้มีเฉพาะหาดสมิหลา - ชลาทัศน์เพียงแห่งเดียว แต่กลับมีทั่วไปตลอดชายหาดที่ติดริมทะเล โดยเฉพาะชายหาดบริเวณอำเภอปากพนัง อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ความเสียหายถึงขั้นที่ดินของราษฎรหายไปบนทะเลมีการกัดเซาะอย่างรุนแรง การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม แนวทางแก้ไขก็ได้มีการศึกษาหลายหน่วยงาน แต่วิธีการแก้ไขการกัดเซาะที่เหมาะสมกับชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ คือ

/การเติมทราย...

การเติมทรายซึ่งได้มีการผ่านการศึกษาวิจัยแล้ว แม้จะมีข้อเสียต้องเติมทรายอยู่เสมอก็ตาม แต่ก็คุ้มค่ากับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เลื่องลือของจังหวัดสงขลา ทำรายได้จากการท่องเที่ยวหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อย่างมากมายและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวสงขลาด้วย ดังนั้น วิธีการดำเนินการเติมทรายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการจึงเป็นวิธีการที่ดีที่สุดและเหมาะสม

กรณีผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เป็นโครงการที่มีขอบด้วยกฎหมาย มีการแก้ไขสัญญาถึง ๓ ครั้ง ไม่มีการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ นั้น ในการบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้าง สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านโยธาธิการและผังเมือง ทำการคำนวณรายละเอียดต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหลักวิชาการในการเติมทรายให้กลับสภาพเดิม และไม่ได้เป็นการก่อสร้างโครงสร้างแข็งที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) เมื่อผู้ควบคุมงานรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างว่ามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามโครงการคณะกรรมการตรวจการจ้างมีอำนาจพิจารณาสั่งหยุดงานและรายงานให้ผู้ว่าจ้างรับทราบเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ว่าจ้าง พิจารณาเห็นว่าเพื่อประโยชน์ของทางราชการจึงได้มอบหมายให้สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสงขลาทำการตรวจสอบรายละเอียดทางด้านวิศวกรรม และได้มีการตกลงบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้าง ซึ่งได้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ทุกประการ จึงไม่ได้ฝ่าฝืนกฎหมายแต่อย่างใด

กรณีผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า โครงการไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชน นั้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๙ กำหนดไว้ว่า การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามข้อ ๘ อาจใช้วิธีการอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การสำรวจความคิดเห็น ซึ่งอาจทำโดยวิธีดังต่อไปนี้ (ค) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมารับข้อมูลและแสดงความคิดเห็นต่อหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโครงการ (๒) การประชุมปรึกษาหารือ ซึ่งอาจทำได้โดยวิธีดังต่อไปนี้ (จ) การประชุมระดับตัวแทนของ

/กลุ่มบุคคล...

กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย... การดำเนินโครงการปรับปรุงการกักเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เชิญหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ประชาชน ประกอบด้วย นักวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสงขลา ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๔ สงขลา ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ ๔ สงขลา สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา รวมถึงประชาชนในพื้นที่ ถือว่าเป็นระดับตัวแทนของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย ตามข้อ ๙ (๒) (จ) เพื่อรับฟังความเห็น กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมกับชายหาด สำหรับการท่องเที่ยวและทำการแก้ไขปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม นอกจากนี้ ในการดำเนินการตามโครงการ ได้มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์รายละเอียดของโครงการงบประมาณ หน่วยงานดำเนินการ ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของสัญญา เพื่อให้ประชาชนทั่วไปและผู้สนใจได้รับทราบ โดยการติดตั้งป้ายบริเวณที่ตั้งโครงการ ถือเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการของรัฐ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๗ และได้ให้บริการข้อมูลทางโทรศัพท์ โดยเฉพาะผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอทราบข้อมูลทางโทรศัพท์จากผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลาโดยตรง เพื่อขอรายละเอียดข้อมูลโครงการฯ สัญญาจ้าง ซึ่งสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลาได้ดำเนินการถ่ายสำเนารายละเอียดโครงการและสัญญาจ้างให้แก่ผู้แทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถือว่าเป็นการรับฟังความคิดเห็น ตามข้อ ๙ (ค) และยังให้บริการข้อมูลแก่ประชาชนผู้สนใจ จะเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับฟังความคิดเห็นทั้งนักวิชาการ ประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ข้อมูลอย่างเพียงพอแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว

กรณีผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ไม่ได้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องอย่างเพียงพอ นั้น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ กำหนดไว้ว่า ภายใต้บังคับ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของทางราชการ อย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเจ้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการกำหนด... (๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลัง ดำเนินการ สำหรับการดำเนินโครงการปรับปรุงการกักเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการจัดให้มีข้อมูล แผนงาน การดำเนินการตามโครงการ ฯลฯ ไว้ให้ข้อมูลแก่ประชาชนผู้สนใจและมาขอข้อมูล เช่น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอทราบข้อมูลทางโทรศัพท์จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอรายละเอียดข้อมูลโครงการฯ สัญญาจ้าง ซึ่งสำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลาได้ดำเนินการถ่ายสำเนารายละเอียดโครงการ

/และสัญญาจ้าง...

และสัญญาจ้างให้แก่ผู้แทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอแก่ประชาชนผู้สนใจ

กรณีผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การดำเนินการตามโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสำนักงานนโยบายและแผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งกรมเจ้าท่าในเรื่องคำจำกัดความหมายของคำว่า การถมที่ดินในทะเล หมายถึง กระบวนการสร้างที่ดินใหม่โดยการถมทราย ดิน หรือโคลน หรือวัสดุในพื้นที่ทะเลรวมไปถึงชายฝั่งทะเล เพื่อใช้ประโยชน์บนที่ดินนั้นในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ ไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง นั้น ตามหนังสือฉบับดังกล่าว สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับที่ ๒๔ หมายถึง กระบวนการสร้างที่ดินใหม่โดยการถมทราย ดิน หรือโคลน หรือวัสดุอื่นใด ในพื้นที่ทะเลรวมไปถึงชายฝั่งทะเล เพื่อใช้ประโยชน์บนที่ดินด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ ไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องความหมายคือ ต้องเป็นการสร้างที่ดินใหม่ขึ้น และการสร้างที่ดินใหม่รุกล้ำเข้าไปในทะเลส่งผลให้น้ำทะเลเปลี่ยนทิศทางจึงต้องมีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่ในกรณีที่ดินเดิมเป็นที่ดินสาธารณะถูกคลื่นกัดเซาะเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ต้องรักษาไว้ซึ่งที่ดินสาธารณะประโยชน์ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดำเนินการเติมทรายไม่ได้เป็นกระบวนการสร้างที่ดินใหม่เป็นเพียงการเติมทรายให้กลับสภาพเดิม ไม่ได้กีดขวางทางน้ำหรือทำให้กระแสน้ำเปลี่ยนแปลงจึงไม่อยู่ในคำจำกัดความที่ต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด

กรณีผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การเติมทรายในโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ดำเนินการไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นั้น โครงการที่ ๑ ดำเนินการเติมทรายชายหาดระยะทาง ๖๐๐ เมตร โดยการเคลื่อนย้ายทรายจากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๗๐,๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร พร้อมกับให้ปรับพื้นที่ - คินสภาพจากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๓,๕๑๕ ลูกบาศก์เมตร ดำเนินการเติมทรายชายหาด จำนวน ๗๐,๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร จาก กม.๐+๐๐๐ - ๐+๖๐๐ เมตร การเคลื่อนย้ายทรายเป็นทรายที่ถูกคลื่นกัดเซาะจากหาดชลาทัศน์มาเติมกลับที่เดิม เมื่อได้ดำเนินการเติมทรายแล้วพื้นที่ดังกล่าวมีแนวต้นสนเหลืออยู่เพียงแนวเดียว เมื่อถึงหน้ามรสุมเกิดคลื่นลงแรง ชายหาดที่ได้เติมทรายก็ยังรักษาชายหาดไม่ให้เสียหายอย่างรุนแรงได้

/แม้ว่าทราย...

แม้ว่าทรายที่เดิมจะหายไปบ้างแต่ความเสียหายไม่ได้รุกรามถึงแนวต้นสนสามารถรักษาชายหาดไว้ได้รายละเอียดดังภาพ ในขณะเดียวกันโครงการระยะที่ ๒ ดำเนินการย้ายทรายจากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๘๔,๘๕๐ ลูกบาศก์เมตร จาก ๐+๖๐๐ - ๒+๓๕๐ เมตร ปรับพื้นที่ - คีนสภาพ จากบริเวณแหลมสนอ่อน จำนวน ๘,๔๘๕ ลูกบาศก์เมตร ดำเนินการเติมทรายชายหาดชลทัศน์ จำนวน ๘๔,๘๕๐ ลูกบาศก์เมตร และเติมทรายชายหาดชลทัศน์ปิดหัวจำนวน ๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร แต่ไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากผู้รับจ้างขอหยุดงานด้วยเหตุเกิดมรสุมคลื่นลมแรงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ เมื่อเกิดมรสุมคลื่นลมแรงพบว่าชายหาดบริเวณที่ไม่ได้เติมทรายถูกกัดเซาะชายหาดได้รับความเสียหายต้นสนถูกกัดเซาะล้ม ประมาณ ๑๐ ต้น เป็นความเสียหายที่ไม่สามารถประเมินมูลค่าเนื่องจากต้นสนมีอายุ ๓๕ ถึง ๔๐ ปี และสร้างความสมบูรณ์ให้แก่ชายหาดชลทัศน์ และมีมูลค่าทางจิตใจของประชาชน

ตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการตามโครงการพิพาท ทั้งในส่วนที่ได้ดำเนินการแล้วและในส่วนที่ยังมิได้ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำลังดำเนินการ นั้น จังหวัดสงขลาว่าจ้าง บริษัท เอ็ม เอส ๑๐๑ จำกัด เป็นผู้รับจ้างโครงการปรับปรุงการกัดเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในวงเงินค่าก่อสร้างรวมทั้งสิ้น ๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท สัญญาเริ่มวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา ได้สำรวจงานก่อสร้างโครงการในพื้นที่ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ พบความชำรุดบกพร่องของงานการก่อสร้างฯ จึงแจ้งให้บริษัท เอ็ม เอส ๑๐๑ จำกัด ทราบและดำเนินการก่อสร้างซ่อมแซมเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาดังกล่าว จังหวัดสงขลาแจ้งยกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เนื่องจากผู้รับจ้างไม่แก้ไขความชำรุดบกพร่องภายในระยะเวลาที่กำหนด และบริษัท เอ็ม เอส ๑๐๑ จำกัด โดยนางสาวกุมารี รังสัจจะ กรรมการผู้จัดการ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือจังหวัดสงขลา ที่ สข ๐๐๑๓.๑/๒๕๓๖๙ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เนื่องจากมีความเห็นว่าไม่ใช่ผู้ประพฤติดัดสัญญา ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการบริหารสัญญาตามโครงการให้เกิดประโยชน์สูงสุดและการใช้งบประมาณของแผ่นดินที่คุ้มค่า และอยู่ระหว่างการดำเนินการทางการปกครอง

กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นการดำเนินการโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าลักษณะโครงการที่อาจก่อผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง จำต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบก่อนดำเนินโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การดำเนินโครงการปรับปรุงการกักเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นการถมพื้นที่ชายหาดเดิม และเป็นการฟื้นฟูสภาพชายหาดซึ่งไม่เข้าข่ายที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่อย่างใด

อาศัยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย เหตุผลและพยานหลักฐานดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอยืนยันว่าได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้ฝ่าฝืนกฎหมายหรือกระทำการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และปฏิบัติตามคำสั่งศาลปกครองอย่างเคร่งครัด ในทางตรงการข้ามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการป้องกันการกักเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ด้วยการสำนึกในหน้าที่ ดำเนินการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เมื่อเห็นว่าหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ถูกกัดเซาะอย่างรุนแรง จึงได้ดำเนินการป้องกันการกักเซาะชายหาดด้วยวิธีการเดิมทรายเพื่อให้หาดสมิหลา - ชลาทัศน์กลับสู่สภาพเดิม รักษาความสมบูรณ์ ความสวยงาม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เลื่องชื่อ เป็นไปตามหลักวิชาการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามนัยมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่าโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเติมชายหาด และหล่อแท่งคอนกรีตวางลงไปในทะเล มีลักษณะเป็นรอดักทราย ซึ่งต้องมีการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ตรวจสอบขอข้อมูลเพื่อพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แสดงการรับรู้ข้อเท็จจริงว่า ข้อมูลทั้งสองฝ่ายสับสนไม่ตรงกัน แล้วขอให้จังหวัดสงขลา เป็นผู้พิจารณาและดำเนินการให้ชัดเจน และไม่ให้เกิดความสับสน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หาได้ดำเนินการในประการอื่นใด เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอในการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาสั่งระงับโครงการที่พิพาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติ อย่่างไรก็ตาม

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินโครงการภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดนำคดีมาฟ้องต่อศาล โดยเปลี่ยนมาใช้วิธีการถมทรายเพียงอย่างเดียว เมื่อพิจารณาข้อมูลทางวิชาการที่ปรากฏในสำนวนคดี จึงไม่มีข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำต้องใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอีกต่อไป และศาลไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งระงับการดำเนินโครงการ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ส่วนอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนชายฝั่ง และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๔๘ และมาตรา ๑๖ วรรคสอง กำหนดให้เป็นดุลยพินิจของอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะพิจารณาให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นระยะเวลาไม่นาน เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดในทุกจังหวัดที่มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลรวมถึงจังหวัดสงขลาด้วย โดยมีการคัดเลือกผู้แทนภาคประชาชนซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ที่เป็นที่ประจักษ์หรือมีการยอมรับ มีการดำเนินโครงการจัดทำยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ๒๓ จังหวัด เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามสมควรแก่กรณีแล้ว จึงไม่อาจจะรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ที่บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องปฏิบัติ ศาลปกครองสงขลาได้พิพากษาข้อด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แก้อุทธธณ์ว่า ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่าจ้างสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำและสถาบันวิจัยสภาพแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาและออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะตั้งแต่เขาแก้วเสด็จถึงแหลมสมิหลา ระยะทาง ๕ กิโลเมตร เพื่อศึกษาการขาดสมดุลของหาดทรายชุมชน การบริหารจัดการ รวมถึงปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งโดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่ง วิถีชุมชน ความคิดเห็นของชุมชน ตลอดจนผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งสถาบันวิจัยฯ ได้ทำการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการ รวม ๓ ครั้ง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีส่วนได้เสียก่อนดำเนินโครงการตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เนื่องจากมีการจัดประชุมประชาสัมพันธ์เพียงกลุ่มผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ครอบคลุมผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนิน

/โครงการ...

โครงการรายอื่นที่มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและแสดงความคิดเห็น อีกทั้ง ไม่มีการชี้แจงงบประมาณในการดำเนินโครงการอย่างชัดเจน เพียงแต่แจ้งงบประมาณโดยรวมที่ใช้ทั้งสองโครงการ นั้น การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา – ชลาทัศน์ ตามสัญญาเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และสัญญาเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นการดำเนินการโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนั้น การดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ผู้มีส่วนได้เสียก่อนดำเนินโครงการ ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาแล้ว ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่าจ้างสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำและสถาบันวิจัยสภาพแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาและออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะตั้งแต่เขาแก้วถึงแหลมสมิหลา เป็นการดำเนินการขั้นการศึกษาผลกระทบจากปัญหาการกัดเซาะชายหาด จึงยังไม่อยู่ในบังคับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่อย่างใด

ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจตามที่ได้รับมอบอำนาจให้ถูกต้อง หากพบว่ามี การดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือการอนุญาตไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่สั่งการ แนะนำ และเพิกถอนโครงการดังกล่าวได้แม้ว่าจะเป็นโครงการที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะก็ตาม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพิกเฉยไม่กำกับดูแลการดำเนินโครงการจึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ นั้น การออกคำสั่งมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๘๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เป็นกรณีที่อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” โดยอาศัยอำนาจตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๔๖ ที่บัญญัติว่า “เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย ซึ่งกรณีการ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามคำสั่งข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยตามเรื่องเสร็จที่ ๗๔/๒๕๕๔ โดยวางหลักในเรื่อง “การมอบอำนาจ” และเรื่อง “การมอบหมาย” ไว้โดยชัดเจนแล้วว่า กรณี “การมอบอำนาจ” มีหลักการตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับคำนิยาม “มอบอำนาจ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

/กฎหมาย...

กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจไว้ว่าถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้มอบอำนาจย่อมมีดุลพินิจที่จะมอบอำนาจให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนตามที่ได้รับมอบอำนาจในเรื่องนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้ ซึ่งการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในกรณีนี้ จะกระทำได้ต่อเมื่อผู้มอบอำนาจต้องเป็นผู้มีอำนาจหรือใช้อำนาจหรือสั่งการได้ตามกฎหมาย แต่ได้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นปฏิบัติราชการแทนคน และบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจนั้นสามารถลงนามในฐานะผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ใช้อำนาจได้ หลักการของ "การมอบอำนาจ" นี้ เนื่องจากผู้มอบอำนาจยังต้องรับผิดชอบในอำนาจของตน ผู้มอบอำนาจจึงต้องคำนึงถึงขีดความสามารถความรับผิดชอบ และความเหมาะสมตามสภาพของตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจ รวมทั้งสามารถวางแผน กำหนดรายละเอียด และกำกับดูแลวิธีปฏิบัติราชการเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหรือลักษณะของงานที่ได้รับมอบด้วยก็ได้ ส่วนกรณี "การมอบหมาย" อำนาจ "เจ้าท่า" ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นไว้เป็นการเฉพาะ โดยจะมอบหมายให้บุคคลใดเป็น "เจ้าท่า" ก็ได้ตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าจะเห็นสมควร และการที่บุคคลใดได้รับมอบหมายให้เป็น "เจ้าท่า" บุคคลนั้นก็มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ ในส่วนที่รับมอบหมายตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังเช่นเป็นอำนาจของตนเอง หากใช่เป็นการทำการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่าแต่อย่างใดไม่ กรณีนี้จะไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ได้ออกคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๙๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ และออกคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ มอบอำนาจ "เจ้าท่า" ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แม้ว่าคำสั่งทั้งสองฉบับดังกล่าวจะระบุว่าเป็น "การมอบอำนาจ" แต่ก็ไม่เข้าหลักและเกณฑ์การมอบอำนาจ เนื่องจากเป็น "การมอบหมาย" ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ดังนั้น กรณีนี้เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจ "เจ้าท่า" ตามที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แล้ว ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติราชการในฐานะเป็น "เจ้าท่า" ไม่ถือว่าเป็นปฏิบัติราชการแทนอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่อย่างใด

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับที่ต้องกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามนัยมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ หากแต่เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของการมอบหมายอำนาจ “เจ้าท่า” ดังกล่าวภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แก้อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะต้องใช้อำนาจในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาดที่พิพาทที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ได้ละเลยตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามนัยมาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ไม่น่าจะถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งได้กำหนดให้นายอำเภอมีหน้าที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อื่นอันอยู่ในเขตอำเภอ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะผู้ดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกันมีหน้าที่เพียงดูแลรักษาและป้องกันมิให้ผู้ใดนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตนได้เท่านั้น แต่สำหรับโครงการปรับปรุงการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นโครงการเพื่อประโยชน์สาธารณะซึ่งผู้ฟ้องคดียอมรับว่าโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาดและมิได้เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นประการอื่น จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ทุกประการ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องจึงชอบแล้ว

การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ แม้มีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาด และมิได้เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นประการอื่น เมื่อโครงการสิ้นสุดไปโดยผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาคนใหม่ได้มีคำสั่งยกเลิกโครงการ แต่ปรากฏว่าถนนดินลูกรังบริเวณแหลมสนอ่อนยังไม่ได้ถูกรื้อถอนออกไป และไม่ได้ฟื้นฟูให้เหมือนเดิมตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็หาได้ดำเนินการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันชายหาดเพื่อให้คงอยู่ตั้งแต่มีโครงการจนสิ้นสุดโครงการแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ นั้น ข้อเท็จจริงในประเด็นข้างต้นที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นอ้างอุทธรณ์ นั้น เป็นข้อที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยกขึ้นว่า

/กันมาแล้ว...

กันมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น ตามข้อ ๑๐๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีการพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี นั้น การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ซึ่งเป็นโครงการเพื่อประโยชน์สาธารณะและเพื่อให้ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ได้รับการป้องกันตามสมควรจึงเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เมื่อโครงการดังกล่าวเป็นโครงการเพื่อประโยชน์สาธารณะ ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีส่วนช่วยคุ้มครองชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสงขลา มิให้ได้รับความเสียหายจากคลื่นลมในฤดูมรสุม จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มิได้ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่อันจะเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีก็มิใช่ผู้เสียหายจากการกระทำดังกล่าว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า ประเด็นตามคำพิพากษา กรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ อาจมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ และเมื่อได้มอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำหรือแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้ สำหรับหลักเกณฑ์ทางปฏิบัติในการมอบอำนาจ นั้น ได้ถูกกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ และต่อมา ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขึ้น ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวนั้นได้กำหนดให้ผู้มอบอำนาจจะต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) วางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ (๒) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและการรายงานผลการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ (๓) กำกับดูแล และแนะนำการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ และ (๔) จัดทำบัญชีการมอบอำนาจเสนอผู้บังคับบัญชา และในกรณีที่ ได้มีการมอบอำนาจแล้ว มาตรา ๗ วรรคสอง กำหนดว่า หากผู้มอบอำนาจเห็นว่าผู้รับมอบอำนาจ ใช้อำนาจที่ได้รับมอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้มอบอำนาจอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจหรือให้ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน และผู้มอบอำนาจเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรงก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/ได้มอบอำนาจ...

ได้มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๘๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเกี่ยวกับการให้ขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง และเพื่อการรักษาสภาพแนวลำน้ำที่อยู่ในเขตอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณา และอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเฉพาะสิ่งปลูกสร้างตามประเภทที่กำหนด โดยไม่ได้มอบอำนาจการอนุญาตให้ดูตทรายนอกชายฝั่งไว้ด้วยดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นก่อน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินโครงการที่พิพาทซึ่งมีการดูตทรายนอกชายฝั่ง โดยไม่ได้ขออนุญาตผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อให้เจ้าท่าซึ่งเป็นอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ หรือผู้อื่นที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าท่าพิจารณาอนุญาต โดยถือว่าเมื่อได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้เป็นเจ้าท่าแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องขออนุญาตและได้ดำเนินโครงการที่พิพาทเสมือนหนึ่งว่าได้รับอนุญาตโดยปริยายแล้ว ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการใช้อำนาจที่ได้รับมอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ในกรณีเช่นนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมีหน้าที่ที่จะกำกับดูแลและแนะนำการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจออกคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และให้หยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน รวมทั้งเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรง ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยจะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยประการหนึ่งประการใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ข้างต้น ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปดฟ้องคดีขอให้ศาลตรวจสอบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ โดยแสดงข้อเท็จจริงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิได้ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมดูแลเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจที่ได้รับมอบให้ถูกต้อง นั้น การออกคำสั่งมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๘๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เป็นกรณีที่อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ที่บัญญัติว่า “เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย ซึ่งกรณีการ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามคำสั่งข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยตามเรื่องเสร็จที่ ๗๔/๒๕๕๔ โดยวางหลักในเรื่อง “การมอบอำนาจ” และเรื่อง “การมอบหมาย” ไว้ชัดเจนแล้วว่า กรณี “การมอบอำนาจ” มีหลักการตามมาตรา ๓๘

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับคำนิยาม “มอบอำนาจ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจไว้ว่า ถ้ากฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ผู้มอบอำนาจย่อมมีดุลพินิจที่จะมอบอำนาจให้แก่ผู้รับมอบอำนาจซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนตามที่ได้รับมอบอำนาจในเรื่องนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ซึ่งการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในกรณีนี้จะกระทำได้ต่อเมื่อผู้มอบอำนาจต้องเป็นผู้มีอำนาจหรือใช้อำนาจหรือสั่งการได้ตามกฎหมาย แต่ได้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นปฏิบัติราชการแทนตน และบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจนั้นสามารถลงนามในฐานะผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ใช้อำนาจได้ หลักการของ “การมอบอำนาจ” นี้ เนื่องจากผู้มอบอำนาจยังต้องรับผิดชอบในอำนาจของตน ผู้มอบอำนาจจึงต้องคำนึงถึงขีดความสามารถความรับผิดชอบและความเหมาะสมตามสภาพของตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจ รวมทั้งสามารถวางแผนทาง กำหนดรายละเอียด และกำกับดูแลวิธีปฏิบัติราชการเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหรือลักษณะของงานที่ได้รับมอบด้วยก็ได้ ส่วนกรณี “การมอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นไว้เป็นการเฉพาะโดยจะมอบหมายให้บุคคลใดเป็น “เจ้าท่า” ก็ได้ตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าจะเห็นสมควร และการที่บุคคลใดได้รับมอบหมายให้เป็น “เจ้าท่า” บุคคลนั้นก็มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ ในส่วนที่รับมอบหมายตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ตั้งเช่นเป็นอำนาจของตนเอง หากใช่เป็นการทำงานแทนอธิบดีกรมเจ้าท่าแต่อย่างใดไม่ กรณีนี้จะไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ได้ออกคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๙๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ และออกคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งแม้ว่าคำสั่งดังกล่าวทั้งสองฉบับจะระบุว่าเป็นการมอบอำนาจ แต่ก็ไม่เข้าหลักเกณฑ์การมอบอำนาจ เนื่องจากเป็นการมอบหมาย ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือ

/ในน่านน้ำไทย...

ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ดังนั้น หากผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจ “เจ้าท่า” ตามที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปแล้ว ก็ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติราชการในฐานะเป็น “เจ้าท่า” โดยไม่ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับที่ต้องกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามนัยมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ หากแต่เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของการมอบหมายอำนาจ “เจ้าท่า” ดังกล่าวภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๗ แก้อุทธรณ์ว่าการมอบอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ใช่การมอบหมายตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าเป็นตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เนื่องจากคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๔๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ระบุชัดเจนว่า เป็นการมอบอำนาจการดำเนินโครงการปรับปรุงการกักเซาะชายฝั่งทะเลหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องเป็นการขออนุญาตการดำเนินการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะกลายเป็นคู่กรณีเสียเองในการเป็นผู้ออกคำสั่งและรับทราบคำสั่งของตนเอง ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๓ กำหนดว่า เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้ (๑) เป็นคู่กรณีเอง โดยหลักความชอบด้วยกฎหมายของฝ่ายปกครอง เรียกร้องให้การกระทำของฝ่ายปกครองต้องเป็นไปตามกฎหมายและไม่ขัดต่อกฎหมายตลอดทั้งกฎหมายอันเป็นที่มาแห่งฐานอำนาจและกฎหมายฉบับอื่น ๆ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการ จึงไม่อาจที่จะเป็นผู้อนุญาตหรือรับทราบคำสั่งแห่งตนได้ ในคดีนี้เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีดุลพินิจในการให้สั่งการแนะนำ และเพิกถอนโครงการดังกล่าวได้ จะอ้างว่าเป็นการมอบหมายและตนจึงไม่ต้องกำกับดูแลตามกฎหมายหาได้ไม่

ตามสำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำสั่งอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง (ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นองค์กรปกครอง

/ส่วนท้องถิ่น)...

ส่วนท้องถิ่น) ที่ได้กล่าวถึงเรื่องการมอบหมายของบุคคลได้รับมอบหมายให้เป็น “เจ้าท่า” ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นสมควร บุคคลที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ ในส่วนที่ได้รับมอบหมายตามที่กฎหมายบัญญัติ นั้น หาใช่เป็นการทำแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีข้อสังเกตว่า เพื่อให้การมอบหมายตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีดังกล่าวมีความชัดเจนให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการแก้ไขคำสั่งกรมพาณิชยนาวีให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ได้วินิจฉัย แสดงให้เห็นว่า การมอบอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขัดต่อหลักกฎหมาย และบันทึกความเห็นลงวันที่ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ หาได้ดำเนินการแก้ไขความบกพร่องของการมอบอำนาจตามที่สำนักงานกฤษฎีกาได้เสนอความเห็นจนล่วงเลยมาหลายปี ซึ่งสอดคล้องกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการตามที่มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ สำหรับการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ กรมเจ้าท่าและเทศบาลคลองวาฬ ได้ดำเนินโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งชายหาดคลองวาฬ ระยะทาง ๓๐๐ เมตร และโครงการก่อสร้างสวนสาธารณะต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีการดำเนินการก่อสร้างเพิ่มเติม “โครงการสร้างเขื่อนหินกันน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง (เขื่อนหินทิ้งรูปตัวที) ในทะเล” ผลจากการดำเนินโครงการทำให้หาดคลองวาฬกลายเป็นหาดเลี้ยวพระจันทร์ เนื่องจากหาดมีความเว้าแหว่งเป็นช่วง ๆ ส่งผลกระทบต่อหาดและชุมชนที่อาศัยอยู่บริเวณดังกล่าว ต่อมา ประชาชนในพื้นที่ชุมชนดังกล่าวได้มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง และศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาว่า เทศบาลคลองวาฬเป็นเจ้าท่าตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งตามกฎหมายการเดินเรือในน่านน้ำไทย ไม่ได้กำหนดข้อยกเว้นไว้ซึ่งตามมาตรา ๓ ของกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้กรมเจ้าท่าในฐานะเจ้าท่ามีอำนาจมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นเจ้าท่าได้ เช่น รองปลัดกระทรวงหรือปลัดกระทรวงคมนาคม เมื่อกรมเจ้าท่าเป็นเจ้าของเขื่อนกันน้ำกัดเซาะ จึงไม่อาจที่จะเป็นผู้ยื่นขออนุญาตและเป็นผู้อนุญาตได้ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งกรมเจ้าท่าต้องส่งเรื่องให้เจ้าท่าอื่นพิจารณา และกรมเจ้าท่าไม่สามารถที่จะอ้างได้ว่ามีแนวปฏิบัติราชการสืบต่อกันมาโดยตลอดว่า ส่วนราชการไม่ต้องขออนุญาตในสิ่งก่อสร้างที่ตนเองเป็นผู้ก่อสร้างเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เพียงแต่การก่อสร้างนั้นต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามที่ต้องขออนุญาตเท่านั้น ศาลจึงมีคำพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างของเทศบาลคลองวาฬ และกรมเจ้าท่าต้องขออนุญาตจากเจ้าท่าอื่นที่มีอำนาจ ขอให้ศาลพิพากษาตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เพื่อให้หน่วยงานรัฐจะไม่ดำเนินการใด ๆ ที่กระทบต่อชายฝั่งหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ โดยคำนึงถึงสิทธิของประชาชนที่จะได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ เพราะทุกโครงการ

/ของรัฐ...

ของรัฐย่อมเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ การดำเนินการใด ๆ ก็ตาม ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ และคำนึงถึงความต้องการของประชาชน ต้องไม่กระทำที่ไม่เกิดการกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ต่อชุมชนชายฝั่งและต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้เป็นไปตามหลักรัฐธรรมนูญกฎหมายหลักสิทธิมนุษยชนสากล สิทธิชุมชน และสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเพื่อคุ้มครองสิทธิชุมชนและสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบ คำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า หาดชลลดาทัศน์เป็นชายหาดริมทะเลตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นชายหาดที่ยาวต่อเนื่องมาจากหาดสมิหลาที่อยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือโดยมีแหลมสมิหลาเป็นจุดแบ่ง ลักษณะของหาดค่อนข้างเป็นเส้นตรง มีถนนชลลดาทัศน์เลียบแนวชายหาดและมีแนวต้นสนยาวตลอดหาดไปจนถึงหาดเก้าเส้งที่อยู่ทางด้านทิศใต้ของหาดชลลดาทัศน์ แต่ก็นิยมเรียกรวมกันว่าหาดสมิหลา - ชลลดาทัศน์ มีระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๗ พายุได้พัดเรือ Genar - II สัญชาติปานามา เข้ามาเกยตื้นชายหาดชลลดาทัศน์ทางด้านเหนือชุมชนเก้าเส้ง และไม่สามารถเคลื่อนย้ายเรือดังกล่าวลงทะเลได้ ทำให้พื้นที่ชายหาดด้านทิศเหนือของซากเรือดังกล่าวเกิดการกัดเซาะเนื่องจากลำเรือไปขวางทิศทางของตะกอนชายฝั่ง แม้ว่าจะมีการรื้อถอนเรือดังกล่าวออกไปแล้ว ปัญหาการกัดเซาะชายหาดชลลดาทัศน์ก็ยังมีตลอด โดยเฉพาะในช่วงหน้ามรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดเข้าสู่ฝั่งที่ลมแรงและมีคลื่นขนาดใหญ่ การกัดเซาะชายหาดชลลดาทัศน์มีความรุนแรงยิ่งขึ้น ต้องสูญเสียชายฝั่งลึกเข้ามาประมาณ ๑๕๐ เมตร ทำให้ป่าสนที่เคยเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจถูกทำลายเกือบหมด และถูกทำลายรุกล้ำเกือบถึงหาดชลลดาทัศน์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงได้แก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายหาดชลลดาทัศน์บริเวณที่พิพาทตามลำดับ คือ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ทำการก่อสร้างรอตักทรายรูปตัวที (T - Groin) จำนวน ๓ ตัว ทางด้านเหนือของสถานีสูบน้ำเสีย ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ก่อสร้างกำแพงกันคลื่นแบบหินทิ้งบริเวณด้านเหนือของรอตักทรายรูปตัวที ทำให้เกิดพื้นที่หาดทรายหลังแนวรอตักทราย ประชาชนบริเวณนั้นใช้เป็นที่พักผ่อนริ้ว ช่อมริ้ว และเป็นสถานที่ในการจัดงานในบางโอกาส เป็นสถานที่สำหรับเด็กและเยาวชนใช้ออกกำลังกาย จากนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ทำการก่อสร้างกำแพงกันคลื่น

/แบบตาข่าย...

แบบตาข่ายท่อหุ้มหินเพิ่มเติม ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ กรมโยธาธิการ และผังเมืองได้ดำเนินการวางกระสอบทรายกันคลื่นเพื่อป้องกันการกัดเซาะบริเวณหาดชลาลัยคัน ความยาว ๑,๐๕๐ เมตร ขนานตามแนวชายหาด ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำและสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะ ชายฝั่งบริเวณหาดชลาลัย ตั้งแต่เขาเก้าแสงไปทางทิศเหนือถึงโรงแรม บีพี สมิตลา บีช แอนด์ รีสอร์ท ไปจนถึงแหลมสมิตลาบริเวณประติมากรรมนางเงือกบนโขดหิน คิดเป็นระยะทาง ตามแนวชายฝั่งยาวประมาณ ๕ กิโลเมตร งบประมาณ ๓,๐๐,๐๐๐ บาท โดยทำการศึกษา สาเหตุการขาดความสมดุลของทรายชายหาด สาเหตุด้านชุมชน สาเหตุการบริหารการจัดการ รวมถึงปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณพื้นที่โครงการในอนาคต ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งนั้น สถาบันวิจัยฯ ได้กำหนดให้สอดคล้องกับสาเหตุหลักของการเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่โครงการ และคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชายฝั่ง วิถีความเป็นอยู่ของชุมชนความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ ตลอดจนผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่มีโครงการโดยให้มีผลกระทบข้างเคียงน้อยที่สุด ทั้งนี้ ในการลงพื้นที่ ประชาสัมพันธ์โครงการ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ สถาบันวิจัยฯ ได้รวบรวม ข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมที่ได้ร่วมกันเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะบริเวณ ชายหาดไว้หลายแนวทาง โดยสถาบันวิจัยฯ ได้คัดเลือกแนวทางการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะ ชายฝั่งในพื้นที่โครงการตามที่มีความเป็นไปได้ทางวิชาการและเหมาะสมกับพื้นที่ ๗ ทางเลือก ดังนี้ ทางเลือกที่ ๑ ปล่อยไว้ไม่ทำอะไร (ไม่รื้อโครงสร้างเดิม) ทางเลือกที่ ๒ เสริมทรายชายหาด ทางเลือกที่ ๓ เสริมทรายชายหาดและก่อสร้างหัวหาดเทียม ทางเลือกที่ ๔ ก่อสร้าง สันดอนทรายได้นำและเสริมทรายชายหาด ทางเลือกที่ ๕ ก่อสร้างสันดอนทรายได้นำ เสริมทรายชายหาดและก่อสร้างหัวหาดเทียม ทางเลือกที่ ๖ ก่อสร้างโดมปะการังเทียมและ เสริมทรายชายหาด และทางเลือกที่ ๗ ก่อสร้างโดมปะการังเทียม เสริมทรายชายหาด และก่อสร้าง หัวหาดเทียม ผลการรวมคะแนนพบว่าทางเลือกที่มีประชาชนเลือกมากที่สุดคือทางเลือกที่ ๒ เสริมทรายชายหาด และทางเลือกที่มีผู้เลือกน้อยที่สุดคือทางเลือกที่ ๑ ปล่อยไว้ไม่ทำอะไรเลย จากนั้น สถาบันวิจัยฯ ได้ทำการประชาสัมพันธ์โครงการ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ทางเลือกที่ ๗ การก่อสร้างโดมปะการังเทียม เสริมทรายชายหาดและก่อสร้าง หัวหาดเทียมถูกเลือกมากที่สุด แต่ได้คะแนนเพียงร้อยละ ๒๙ จากแบบสอบถามทั้งหมด ๑๘๐ ชุด ต่อมา สถาบันวิจัยฯ ได้ร่วมกับคณะทำงานแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดสงขลาและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนักวิชาการ ประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชนได้ประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้ข้อสรุปที่ประชุมว่า รูปแบบทางเลือกป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง คือ

/รื้อโครงสร้าง...

รื้อโครงสร้างเดิมออกแล้วเสริมทรายชายหาด ทั้งนี้ ในการปฏิบัติควรเริ่มดำเนินการเสริมทรายชายหาด ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี หากโครงสร้างใดยังไม่สามารถเอาออกได้ก็ถมทรายทับโครงสร้างเดิมไปก่อน แล้วระบุเป็นพื้นที่หรือบริเวณที่ต้องพึงกระทำในอนาคต ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดรูปแบบแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยเสนอองค์ประกอบของโครงการ ดังนี้ ๑. งานขุดย้ายทรายชายหาดในทะเลบริเวณแหลมสนอ่อน เพื่อนำไปเสริมทรายชายหาดสมิหลา ๒. งานเติมทรายชายหาดสมิหลา ปริมาณ ๖๔๘,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ส่วนที่ ๒ ที่ สข ๐๐๑๓.๒/ว ๑๐๓๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะผู้แทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย ครั้งที่ ๓ ในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และสถาบันวิจัยฯ ได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย แต่จากการตอบแบบสอบถาม มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนร้อยละ ๑๓ ที่ไม่เลือกรูปแบบทางเลือกทั้ง ๗ ทางเลือก โดยเสนอรูปแบบใหม่เป็นทางเลือกที่ ๘ คือ การเติมทรายชายหาดโดยไม่มีโครงสร้างแข็ง และให้เอาโครงสร้างเก่าออกทั้งหมด และในขณะเดียวกันความเห็น จำนวนร้อยละ ๕๘ เห็นว่าทางเลือกที่ ๒ คือ การเสริมทรายชายหาดส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมต่ำสุด ผู้เข้าร่วมประชุม ครั้งที่ ๒ มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ควรต้องมีการดำเนินการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ถนนชลทัศน์ ด้วยวิธีการเสริมทรายชายหาดโดยรื้อโครงสร้างเดิมออก โดยมีข้อคิดเห็นและรายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมทรายที่แตกต่างกัน แต่เห็นว่าการเสริมทรายชายหาดส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับทางเลือกอื่น จากสภาพปัญหากรณีดังกล่าว เยาวชนในจังหวัดสงขลาได้ร่วมกันศึกษาสถานการณ์การพังทลายของชายหาดสมิหลา และเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของเยาวชนสงขลาภายในสถาบันการศึกษาของตนเอง และได้มีการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเยาวชนอนุรักษ์หาดสมิหลาอย่างยั่งยืน ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยตัวแทนจากสภาพลเมืองเยาวชนสงขลา กับนายกเทศมนตรีนครสงขลาได้ลงนามในบันทึกข้อตกลง (MOU) ว่าด้วยการรับรองและร่วมมือในการขับเคลื่อนธรรมนูญเยาวชนอนุรักษ์หาดสมิหลาอย่างยั่งยืน ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยทั้งสองฝ่ายได้ตกลงความร่วมมือที่จะรับรองร่างรัฐธรรมนูญเยาวชนอนุรักษ์หาดสมิหลาอย่างยั่งยืนดังกล่าว และส่งเสริมสนับสนุนในการดำเนินการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสภาพลเมืองเยาวชนสงขลา อย่างไรก็ตาม การกัดเซาะชายหาดยังเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาเห็นว่า ชายหาดชลทัศน์มีความเสียหายอย่างรุนแรงจริง จึงได้สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ แบ่งออกเป็น ๒ โครงการย่อย ดังนี้

/๑. โครงการ...

๑. โครงการปรับปรุงการกักเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ งบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ดันยวรรธนะ) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้าง และบริษัท เอ็มเอส ๑๐๑ จำกัด เป็นผู้รับจ้าง จำนวนเงิน ๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง ๕๐๐ เมตร เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ ดังนี้ งานงวดที่ ๑ ขุดลอกทราย งานงวดที่ ๒ หล่อโครงสร้างกำแพงกันคลื่น และวางโครงสร้างกำแพงกันคลื่น จำนวน ๒๕๖ ท่อน

๒. โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ งบลงทุนที่ดินและสิ่งก่อสร้าง กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้าง และบริษัท เอ็มเอส ๑๐๑ จำกัด เป็นผู้รับจ้าง จำนวนเงิน ๙,๙๗๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง ๑,๑๐๐ เมตร เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ การดำเนินการ ดังนี้ งานงวดที่ ๑ ขุดลอกทราย งานงวดที่ ๒ หล่อโครงสร้างกำแพงกันคลื่น และวางโครงสร้างกำแพงกันคลื่น จำนวน ๒๘๘ ท่อน

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เชิญหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ประชาชน ประกอบด้วยนักวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสงขลา ผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๔ สงขลา ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ ๔ สงขลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อรับฟังความเห็น กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมกับชายหาดสำหรับการท่องเที่ยว และทำการแก้ไขปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม หลังจากนั้น เมื่อได้ดำเนินการตามโครงการโดยการนำเรือดูดทรายในทะเลเพื่อนำทรายมาเติมชายหาด ปรากฏว่าปริมาณทรายมีน้อยและคุณสมบัติของทรายไม่เหมาะสมกับการเติมทราย เนื่องจากเป็นทรายซีเมนต์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินการจากดูดทรายในทะเลเป็นการย้ายทรายมาจากแหล่งอื่นแทน และมีการวางแท่งคอนกรีตโดยไม่มีการตอกเสาเข็มแต่ประการใด

ต่อมา สภาพลเมืองเยาวชนสงขลาโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ร่วมกับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้ระงับ

/โครงการ...

โครงการดังกล่าวไว้ก่อน โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลจากงานวิจัยและการลงพื้นที่ภาคสนาม พบว่า การสร้างโครงสร้างเชิงริมหาดสมิหลานั้น ส่งผลกระทบต่อหาดสมิหลาอย่างรุนแรง และการ เติมทรายที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้นไม่ได้ทำการศึกษาวิจัยแต่อย่างใด พร้อมทั้งขอให้มีการศึกษาวิจัย ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ก่อนที่จะดำเนินโครงการนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๔๒๒/๒๑๕๗ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึง ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในฐานะตัวแทนสภาพลเมืองสงขลาแจ้งให้ทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๔๒๒/๒๑๕๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สรุปความได้ว่า สภาพลเมืองเยาวชนสงขลาได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า โครงการของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเติมทรายชายหาดและหล่อแท่งคอนกรีตวางลงไปในทะเล ซึ่งตาม ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของ โครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้การก่อสร้างหรือขยาย สิ่งก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล ลำดับที่ ๒๕ ได้แก่ (๒๕.๑) รอดักทราย เชือกกันทรายและคลื่น รอบังคับกระแสน้ำ ทุกขนาด และ (๒๕.๒) แนวเชือกกันคลื่นนอกฝั่งทะเล ทุกขนาด ให้เสนอ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ แต่เนื่องจากโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ระบุไว้ในเอกสารการดำเนินโครงการว่าเป็นการ เติมทรายชายหาดและวางหินใหญ่บรรจุกล่องเกเบียนยื่นไปในชายหาด ซึ่งแตกต่างจาก ข้อร้องเรียนของสภาพลเมืองเยาวชนสงขลาดังกล่าว และผลการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในโครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะ ชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ถนนชลทัศน์ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ได้แนวทางการ แก้ไขปัญหา ๗ แนวทางเลือก และผลรวมคะแนนของทุกปัจจัยการพิจารณาของ แต่ละแนวทางเลือกนั้น ทางเลือกที่มีคะแนนความเหมาะสมมากที่สุดคือทางเลือกที่ ๒ การเสริมชายหาด ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงแหล่งและชนิดของทรายที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามหลักวิชาการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงขอให้จังหวัดสงขลาพิจารณารายละเอียด การดำเนินงานโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ให้ชัดเจน และไม่ให้เกิด ความสับสนกับผู้ร้องเรียนและเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน นอกจากนี้ สภาพลเมืองเยาวชนสงขลา โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ยังได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอให้ระงับและตรวจสอบโครงการดังกล่าว ด้วยเหตุผล เช่นเดียวกันกับที่ได้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ ได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓.๐๘/ต.๓๓๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งตอบว่า

/ได้รับ...

ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้ว เป็นคำร้องที่ ๔๑๑/๒๕๕๘ และอยู่ในระหว่างการดำเนินการเพื่อรับเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และหากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติเป็นอย่างไร จะแจ้งผลการดำเนินการให้ทราบต่อไป

ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม The World Beach Day งานแลเล แลหาด ครั้งที่ ๕ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องหาดทรายและการพังทลายของหาดสมิหลา เพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานเพื่ออนุรักษ์หาดสมิหลา ข้อเท็จจริงทางวิชาการเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดจากการดำเนินโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้น สภามืองยาวชนสงขลา โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอให้นายกเทศมนตรีนครสงขลาชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีส่วนร่วมในโครงการนี้อย่างไร ได้รายงานผลการศึกษาโครงการศึกษาและการตรวจสอบการเดิมทรายชายหาดสมิหลาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่ พร้อมทั้งขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบความเสียหาย และดำเนินการฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกรัฐมนตรีขอให้ชะลอโครงการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะร่วมดำเนินการกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้ชั่วคราว ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินโครงการอย่างเร่งรีบและรวบรัด โดยไม่รับฟังคำทักท้วงจากภาคประชาสังคม จึงเป็นการดำเนินโครงการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งในเชิงกระบวนการและในเชิงเนื้อหา โดยในเชิงกระบวนการนั้น มีความบกพร่องในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนและไม่มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจโครงการ ไม่มีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามกฎหมาย มิได้ขออนุญาตหรือขออนุมัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก่อนการดำเนินโครงการ และในเชิงเนื้อหานั้น โครงการนี้ไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ในการป้องกันการกัดเซาะชายหาดได้ และวิธีการดำเนินการตามโครงการมีความไม่เหมาะสมกับการแก้ปัญหาของหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ และขัดแย้งกับการศึกษาวิจัยและความต้องการของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นเมืองสงขลา อีกทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งแปดยังเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เพราะผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าตรวจสอบและสั่งการให้ยุติการก่อสร้างตามโครงการดังกล่าวไปก่อน เนื่องจากมีการดำเนินการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินโครงการจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง และต่อชุมชนและประชาชน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้ามิได้ดำเนินการยุติโครงการแต่อย่างใด ต่อมา บริษัท เอ็มเอส ๑๐๑ จำกัด ผู้รับจ้าง ได้รายงานปัญหาต่อคณะกรรมการ

/ตรวจการจ้าง...

ตรวจการจ้างถึงปัญหาการขาดทรายขึ้นมากมหาต คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงเห็นว่า ทรายที่นำมาเติมนั้นจะต้องเป็นทรายจากแหล่งเดิมหรือจากบริเวณแหลมสนอ่อนเท่านั้น จากนั้น เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงโครงการ เป็นงวดที่ ๑ เติมทราย และงวดที่ ๒ เติมทรายและวางแท่งคอนกรีตชั่วคราว ๓๐ แท่ง ในวงเงินและระยะเวลาเท่าเดิม ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดซึ่งไม่เห็นด้วยกับการดำเนินโครงการดังกล่าว จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีให้ดำเนินโครงการทั้งหมด ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างตามโครงการดังกล่าว และปรับสภาพพื้นที่ให้คืนสู่สภาพเดิมโดยงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า พร้อมทั้งจัดทำโครงการโดยให้มีกระบวนการมีส่วนร่วม และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนให้เป็นไปตามหลักวิชาการ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการแจ้งข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลอย่างเหมาะสมและจริงจัง และจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งชายหาดสมิหลา ทั้งหมดในจังหวัดสงขลาจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพื้นที่ชายฝั่งหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเนื่องมาจากการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง โดยใช้งบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า ในวงเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้ตัวแทนของผู้ฟ้องคดีและตัวแทนของประชาชนเป็นกรรมการในการบริหารจัดการกองทุน และให้กำหนดรายละเอียดของวิธีการบริหารจัดการกองทุนว่าจะต้องมีการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้าง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเพื่อปรับลด - เพิ่มปริมาณงาน สำหรับทั้งสองสัญญา โดยมีการแก้ไขรูปแบบโครงการใหม่ ดังนี้ โครงการที่ ๑ วางแท่งคอนกรีตชั่วคราว จำนวน ๓๐ แท่ง รูปตัว T คสล. สูง ๑.๒๐ เมตร ฐานกว้าง ๑ เมตรต่อแท่ง งานเติมทรายชายหาด จำนวน ๑๐๑,๓๐๕ ลูกบาศก์เมตร โดยดำเนินการ ดังนี้ (๑) ดำเนินการเติมทราย (๒) ฝังแท่งคอนกรีต รูปตัว T ขนาด ๐.๔ x ๑.๒ เมตร วางทุกระยะ ๑๐๐ เมตร ยาวแท่งละ ๓ เมตร จำนวน ๖ แท่ง ลงบนชายหาดยื่นลงไปยาว ๑๘ เมตร จำนวนคอนกรีต ๓๐ แท่ง โครงการที่ ๒ ยกเลิกงานวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด ให้ดำเนินการเติมทรายไม่น้อยกว่า ๘๖,๓๕๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการตามโครงการที่พิพาท ทั้งในส่วนที่ได้ดำเนินการแล้วและในส่วนที่ยังมิได้ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการตามที่มาตรา ๗

/แห่งพระราชกฤษฎีกา...

แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ สำหรับการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๗ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นฟ้องด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

โดยที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้อุทธรณ์ไว้ในหลายประเด็น ศาลปกครองสูงสุดจะวินิจฉัยในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำการที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ในประเด็นนี้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ได้อุทธรณ์ไว้หลายประการ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและมีการเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ และในการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม วรรคสอง บัญญัติว่า การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ

/เสรีภาพ...

เสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยทำสัญญาจ้างเอกชนให้ดำเนินการฝังแท่นคอนกรีตรูปตัวที ขนาด ๐.๕ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร และ ๐.๔ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร วางซ้อนกันบนชายหาด จำนวน ๒๕๖ แท่น และฝังแท่นคอนกรีตรูปตัวทีขนาด ๐.๕ x ๑.๐ x ๓.๐ เมตร และ ๐.๔ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร วางซ้อนกันบนชายหาดจำนวน ๒๘๘ แท่น แต่ก่อนดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำ และสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทำการศึกษารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดชลาทัศน์ คิดเป็นระยะทางตามแนวชายฝั่งยาวประมาณ ๕ กิโลเมตร งบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์โครงการ ครั้งที่ ๑ สถาบันวิจัยฯ ได้รวบรวมข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมที่เข้าร่วมกันเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหการกัดเซาะบริเวณชายหาดไว้หลายแนวทาง โดยสถาบันวิจัยฯ ได้คัดเลือกแนวทางการแก้ไขปัญหการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่โครงการตามที่มีความเป็นไปได้ทางวิชาการและเหมาะสมกับพื้นที่ ๗ ทางเลือก ผลการรวมคะแนนพบว่าทางเลือกที่มีประชาชนเลือกมากที่สุดคือทางเลือกที่ ๒ เสริมทรายชายหาด และทางเลือกที่มีผู้เลือกน้อยที่สุดคือทางเลือกที่ ๑ ปล่อยให้ไม่ทำอะไรเลย จากนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการประชาสัมพันธ์โครงการ ครั้งที่ ๒ ปรากฏว่าทางเลือกที่ ๗ การก่อสร้างโดมปะการังเทียมเสริมทรายชายหาดและก่อสร้างหัวหาดเทียมถูกเลือกมากที่สุด แต่ได้คะแนนเพียงร้อยละ ๒๙ จากแบบสอบถามทั้งหมด ๑๘๐ ชุด ต่อมา สถาบันวิจัยฯ ได้ร่วมกับคณะทำงานแก้ไขปัญหการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดสงขลาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนักวิชาการ ประชาชน และองค์กรพัฒนาเอกชนได้ประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้ข้อสรุปที่ประชุมว่า รูปแบบทางเลือกป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งคือรื้อโครงสร้างเดิมออกแล้วเสริมทรายชายหาด ทั้งนี้ ในการปฏิบัติควรเริ่มดำเนินการเสริมทรายชายหาดภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี หากโครงสร้างโดยังไม่สามารถเอาออกได้ก็ถมทรายทับโครงสร้างเดิมไปก่อน แล้วระบุเป็นพื้นที่หรือบริเวณที่ต้องพึงกระทำในอนาคต ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดรูปแบบแนวทางการแก้ไขปัญหโดยเสนอองค์ประกอบของโครงการ ดังนี้ ๑. งานขุดย้ายทรายชายหาดในทะเลบริเวณแหลมสนอ่อน เพื่อนำไปเสริมทรายชายหาดสมิหลา ๒. งานเติมทรายชายหาดสมิหลา ปริมาณ ๖๔๘,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สข ๐๐๑๓.๒/ว ๑๐๓๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะ

/ผู้แทน...

ผู้แทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย ครั้งที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคณะวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย แต่จากการตอบแบบสอบถามมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนร้อยละ ๑๓ ที่ไม่เลือกรูปแบบทางเลือกทั้ง ๗ ทางเลือก โดยเสนอรูปแบบใหม่เป็นทางเลือกที่ ๘ คือ การเสริมทรายชายหาดโดยไม่มีโครงสร้างแข็ง และให้เอาโครงสร้างเก่าออกทั้งหมด และในขณะเดียวกัน ความเห็น จำนวนร้อยละ ๕๘ เห็นว่าทางเลือกที่ ๒ คือ การเสริมทรายชายหาดส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมต่ำสุด ผู้เข้าร่วมประชุมครั้งที่ ๓ มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ควรต้องมีการดำเนินการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ถนนชลาลัยค์ ด้วยวิธีการเสริมทรายชายหาดโดยรื้อโครงสร้างเดิมออก โดยมีข้อคิดเห็นและรายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมทรายที่แตกต่างกัน แต่เห็นว่าการเสริมทรายชายหาดส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับทางเลือกอื่น ตามข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า การจัดทำโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ด้วยการทำสัญญาจ้างเอกชนให้ดำเนินการฝังแท่นคอนกรีตรูปตัวที ขนาด ๐.๕ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร และ ๐.๔ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร วางซ้อนกันบนชายหาด จำนวน ๒๕๖ แท่น และฝังแท่นคอนกรีตรูปตัวที ขนาด ๐.๕ x ๑.๐ x ๓.๐ เมตร และ ๐.๔ x ๑.๑ x ๓.๐ เมตร วางซ้อนกันบนชายหาด จำนวน ๒๘๘ แท่น นั้น เป็นการฝังแท่นคอนกรีตขนาดใหญ่และจำนวนมากลงบนชายหาดอันอาจส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมและต่อหาดทรายบริเวณชายหาดอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติ ตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำ และสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาเป็นรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง บริเวณหาดชลาลัยค์ โดยมีการประชาสัมพันธ์โครงการ และรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมที่ได้ร่วมกันเสนอแนวทางการแก้ไข ปัญหาการกัดเซาะบริเวณชายหาดถึง ๓ ครั้ง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สข ๐๐๓๓.๒/ว ๑๐๓๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะผู้แทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย ในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคณะวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ควรต้องมีการดำเนินการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ถนนชลาลัยค์ ด้วยวิธีการเสริมทรายชายหาดโดยรื้อโครงสร้างเดิมออก โดยมีข้อคิดเห็นและรายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมทรายที่แตกต่างกัน แต่เห็นว่าการเสริมทรายชายหาดส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุด

/เมื่อเทียบกับ...

เมื่อเทียบกับทางเลือกอื่น นอกจากนี้ ในการดำเนินการตามโครงการได้มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์รายละเอียดของโครงการ งบประมาณ หน่วยงานดำเนินการ ระยะเวลาเริ่มต้น และสิ้นสุดของสัญญา เพื่อให้ประชาชนทั่วไปและผู้สนใจได้รับทราบ โดยการติดตั้งป้ายบริเวณที่ตั้งโครงการ ถือเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการของรัฐ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังให้บริการข้อมูลทางโทรศัพท์ เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอทราบข้อมูลทางโทรศัพท์จากผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลาโดยตรง เพื่อขอรายละเอียดข้อมูลโครงการและสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการถ่ายสำเนารายละเอียดโครงการและสัญญาจ้างให้แก่ผู้แทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามข้อเท็จจริงข้างต้น จึงเห็นว่าการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบแล้ว ข้ออ้างในอุทธรณ์ประการนี้ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ จึงไม่อาจรับฟังได้

ประการที่สอง การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับในขณะเกิดข้อพิพาท มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเสนอขอความเห็นชอบตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่โครงการหรือกิจการประเภทหรือขนาดใดหรือที่จะจัดตั้งขึ้นในพื้นที่ใดมีการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้แล้ว และเป็นมาตรฐานที่สามารถใช้กับโครงการหรือกิจการประเภทหรือขนาดเดียวกันหรือในพื้นที่ลักษณะเดียวกันได้ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้โครงการหรือกิจการในทำนองเดียวกันได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมก็ได้ แต่ทั้งนี้ โครงการหรือกิจการนั้นจะต้องแสดงความยินยอมปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่โครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๖ เป็นโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือโครงการร่วมกับเอกชน ซึ่งต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการนั้น

/จัดทำ...

จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเสนอความเห็นประกอบ การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี วรรคสี่ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ ในการดำเนินโครงการหรือกิจการด้านการคมนาคมขนส่ง การชลประทาน การป้องกันสาธารณภัย โรงพยาบาล หรือที่อยู่อาศัย ในระหว่างที่รอผลการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ โครงการหรือกิจการนั้น อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการเพื่อให้ได้มา ซึ่งเอกชนผู้รับดำเนินการตามโครงการหรือกิจการไปพลางก่อนได้ แต่จะลงนามผูกพัน ในสัญญา หรือให้สิทธิกับเอกชนผู้รับดำเนินการตามโครงการหรือกิจการไม่ได้ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่โครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๖ เป็นโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการ ตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการให้บุคคลผู้ขออนุญาตเสนอรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงาน นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการเสนอรายงานดังกล่าว อาจจัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี กำหนดตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ก็ได้ วรรคสอง บัญญัติว่า ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาต ตามกฎหมายรอกการส่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการตามวรรคหนึ่งไว้ก่อนจนกว่าจะทราบ ผลการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ จากสำนักงาน นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามมาตรา ๔๘ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้เสร็จ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบแล้ว วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ หรือในกรณีที่ถือว่า คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย ส่งอนุญาตแก่บุคคลซึ่งขออนุญาตได้

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท และขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ข้อ ๓ กำหนดว่า ประเภทและขนาดของโครงการ หรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ

/ระเบียบปฏิบัติ...

ระเบียบปฏิบัติ ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ เว้นแต่ประเภทและขนาดโครงการหรือกิจการ ลำดับที่ ๑.๕ และ ๒๖.๒ ตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ ให้จัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ข้อ ๒ กำหนดว่า กรณีโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หรือกรณีโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายให้เสนอรายงานตามตารางท้ายนี้ ข้อ ๓ กำหนดว่า กรณีโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายให้เสนอรายงานตามตารางท้ายนี้ ... ลำดับที่ ๒๕ การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ ๒๕.๑ กำแพงริมชายฝั่ง ติดแนวชายฝั่ง ความยาวตั้งแต่ ๒๐๐ เมตร ขึ้นไป ๒๕.๒ รอดักทราย เชือกกันทรายและคลื่น รอบังคับกระแสน้ำ ทุกขนาด ๒๕.๓ แนวเชือกกันคลื่นนอกฝั่งทะเล ทุกขนาด ต่อมา ได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ได้ยกเลิกความในลำดับที่ ๒๕ ในเอกสารท้ายประกาศ ๓ ของประกาศข้างต้น และแก้ไขใหม่เป็น ข้อ ๒๕ การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล ทุกขนาด ให้เสนอในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ ๒๕.๑ รอดักทราย เชือกกันทรายและคลื่น รอบังคับกระแสน้ำ ๒๕.๒ แนวเชือกกันคลื่นนอกฝั่งทะเล ...

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า โครงการป้องกันกีดขวางชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ แต่จะเป็นโครงการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำโครงการป้องกันการกีดขวางชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ แบ่งออกเป็น ๒ โครงการย่อย ดังนี้ ๑. โครงการปรับปรุงการกีดขวางชายฝั่ง ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ งบกลางรายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ดันยวรรธนะ) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สบ. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้าง และบริษัท เอ็มเอส ๑๐๑ จำกัด เป็นผู้รับจ้าง การดำเนินการดังนี้ งานงวดที่ ๑

/ชุดลอกทราย...

ชุดลอกทราย งานงวดที่ ๒ หล่อโครงสร้างกำแพงกันคลื่น และวางโครงสร้างกำแพงกันคลื่น จำนวน ๒๕๖ ท่อน ๒. โครงการป้องกันการกัดเซาะ ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เขตเทศบาลนคร สงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ งบลงทุน ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ การดำเนินการดังนี้ งานงวดที่ ๑ ชุดลอกทราย งานงวดที่ ๒ หล่อโครงสร้างกำแพงกันคลื่น และวางโครงสร้างกำแพงกันคลื่น จำนวน ๒๘๘ ท่อน ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เชิญหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ประชาชน ประกอบด้วยนักวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล กลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โยธาธิการและผังเมือง จังหวัดสงขลา ผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค ที่ ๔ สงขลา ศูนย์พัฒนาและ บำรุงรักษาทางน้ำที่ ๔ สงขลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อรับฟังความเห็นกำหนดรูปแบบที่เหมาะสม กับชายหาดสำหรับการท่องเที่ยว และทำการแก้ไขปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม หลังจากนั้น เมื่อได้ดำเนินการตามโครงการโดยการนำเรือดูดทรายในทะเลเพื่อนำทรายมาเติมชายหาด ปรากฏว่า ปริมาณทรายมีน้อย และคุณสมบัติของทรายไม่เหมาะสมกับการเติมทราย กล่าวคือ เป็นทรายชี้เปิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินการ จากดูดทรายในทะเลเป็นการย้ายทราย มาจากแหล่งอื่นแทน และมีการวางแท่งคอนกรีต โดยไม่มีการตอกเสาเข็มแต่ประการใด ตามข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า โครงการที่พิพาทได้จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ทั้งสองโครงการย่อย ซึ่งในขณะนั้น ได้มีการใช้บังคับประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการ หรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แล้ว โดยมีการยกเลิกความในลำดับที่ ๒๕ ในเอกสารท้ายประกาศ ๓ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และแก้ไขใหม่เป็น ข้อ ๒๕ การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล ทุกขนาด ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือ ขออนุญาต ๒๕.๑ รอดักทราย เชื้อนก้นทรายและคลื่น รอบังคับกระแสน้ำ ๒๕.๒ แนวเชื่อมกันคลื่น นอกฝั่งทะเล ดังนั้น เมื่อโครงการที่พิพาททั้งสองโครงการย่อยเป็นการชุดทรายเพื่อมาเติมทราย ชายหาดและหล่อแท่งคอนกรีตวางลงไปทะเล แม้จะวางฝังไว้ได้พื้นทรายโดยมิได้มีการ

/ติดตรึงไว้...

ติดตรึงไว้อย่างแข็งแรงถาวรก็ตาม แต่ก็ได้ฝังไว้ในลักษณะตั้งฉากยื่นออกไปจากชายฝั่ง จึงย่อมแสดงให้เห็นว่ามีการใช้แท่งคอนกรีตดังกล่าวเป็นเครื่องกั้นขวางไว้มิให้ทรายที่อยู่ในระหว่างแท่งคอนกรีตถูกคลื่นลมพัดพาเคลื่อนออกไปจากชายหาดที่พิพาทได้โดยง่าย จึงเป็นการบังคับมิให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของมวลทรายโดยกระบวนการตามธรรมชาติ ซึ่งมีผลเป็นเช่นเดียวกันกับการดักให้ตะกอนสะสมอยู่ระหว่างโครงสร้างแต่ละแนว โครงสร้างแบบแข็งดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นรอกดทรายที่มีการก่อสร้างบริเวณหรือในทะเลตามความในลำดับที่ ๒๕.๑ ในเอกสารท้ายประกาศ ๓ ของประกาศดังกล่าว ดังนั้น การจัดทำโครงการที่พิพาทจึงต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับในขณะเกิดเหตุพิพาท ดังนั้น ในการอนุมัติการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ จนกระทั่งมีการทำสัญญาจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และตามสัญญาจ้างเลขที่ ทสจ.สข. ๕๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จึงต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อนเริ่มโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้วโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำ และสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดชลาทัศน์แล้ว โดยทำการศึกษาสาเหตุและสภาพปัญหา สาเหตุการขาดความสมดุลของทรายชายหาด สาเหตุด้านชุมชน สาเหตุด้านการบริหารการจัดการ รวมถึงปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณพื้นที่โครงการในอนาคต ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหการกัดเซาะชายฝั่ง สถาบันวิจัยฯ ได้กำหนดให้สอดคล้องกับสาเหตุหลักของการเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่โครงการ และคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชายฝั่ง วิถีความเป็นอยู่ของชุมชน ความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ ตลอดจนผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่มีโครงการโดยให้มีผลกระทบข้างเคียงน้อยที่สุด ซึ่งผลการศึกษาของสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำ และสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังกล่าวข้างต้น เป็นการศึกษาพื้นที่ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ พื้นที่พิพาทจึงเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ที่ผู้วิจัยทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในเมื่อพื้นที่พิพาทได้มีการทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โดยสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำ และสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่จำเป็นต้องทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ใหม่ เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและรวดเร็วในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า นั้น ตามข้อเท็จจริงข้างต้น

/เห็นว่า...

เห็นว่า แม้จะฟังได้ว่าก่อนเริ่มโครงการป้องกันการกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ได้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว แต่ก็จัดทำโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมีใช้ส่วนราชการที่เป็นผู้รับผิดชอบโครงการป้องกันการกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเป็นข้อพิพาทในคดีนี้ อีกทั้ง ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้กระทำในฐานะตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นส่วนราชการที่เป็นผู้รับผิดชอบโครงการป้องกันการกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ จึงต้องฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานส่วนราชการ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการป้องกันการกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเป็นข้อพิพาทในคดีนี้ ยังไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า สภาพลเมืองเยวชนสงขลาโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ร่วมกับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้ระงับโครงการดังกล่าวไว้ก่อน โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลจากงานวิเคราะห์และการลงพื้นที่ภาคสนาม พบว่า การสร้างโครงสร้างแข็งริมหาดสมิหลานั้นส่งผลกระทบต่อหาดสมิหลาอย่างรุนแรง และการเติมทรายที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้นไม่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์แต่อย่างใด พร้อมทั้งขอให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนก่อนที่จะดำเนินโครงการนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่าสภาพลเมืองเยวชนสงขลาได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเติมทรายชายหาดและหล่อแท่งคอนกรีตวางลงไปทะเล ซึ่งให้เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ แต่เนื่องจากโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ระบุไว้ในเอกสารการดำเนินโครงการว่า เป็นการเติมทรายชายหาดและวางหินใหญ่บรรจุกล่องเกเบียนยื่นไปในชายหาด ซึ่งแตกต่างจากข้อร้องเรียนของสภาพลเมืองเยวชนสงขลาดังกล่าว และผลการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในโครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบโครงสร้างป้องกันการกีดเซาะชายฝั่งบริเวณหาดสมิหลา ถนนชลาทัศน์ ทางเลือกที่มีคะแนนความเหมาะสมมากที่สุดก็คือ การเสริมชายหาด ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงแหล่งและชนิดของทรายที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงขอให้จังหวัดสงขลาพิจารณารายละเอียดการดำเนินงานโครงการป้องกันการกีดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ให้ชัดเจน และไม่ให้เกิดความสับสนกับผู้ร้องเรียนและเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน นอกจากนี้ สภาพลเมืองเยวชนสงขลาโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ยังได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอให้ระงับและตรวจสอบโครงการ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓.๐๘/ต.๓๓๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งรับเรื่องร้องเรียนไว้เป็นคำร้องที่ ๔๑๑/๒๕๕๘ และอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม The Word Beach Day งานแลเล แลหาด ครั้งที่ ๕ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องหาดทรายและการพังทลายของหาดสมิหลา เพื่อนำเสนอผลการดำเนินงาน เพื่ออนุรักษ์หาดสมิหลา ข้อเท็จจริงทางวิชาการเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดจากการดำเนิน โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้น สภาพลเมืองเยวชนสงขลาโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีนครสงขลาขอให้ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีส่วนร่วมในโครงการนี้อย่างไร ได้รายงานผลการศึกษาโครงการศึกษาและการตรวจสอบการเติมทรายชายหาดสมิหลาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่ อย่างไร พร้อมทั้งขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบความเสียหาย และดำเนินการฟื้นฟู ความเสียหายที่เกิดขึ้น จากนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกรัฐมนตรี ขอให้ชะลอโครงการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะร่วมดำเนินการกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้ชั่วคราว ต่อมา บริษัท เอ็มเอส ๑๐๑ จำกัด ผู้รับจ้างได้รายงานปัญหาต่อคณะกรรมการ ตรวจการจ้างถึงปัญหาการขาดทรายขึ้นมาถมหาด คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงเห็นว่าทราย ที่นำมาเติมนั้นจะต้องเป็นทรายจากแหล่งเดิม หรือจากบริเวณแหลมสนอ่อนเท่านั้น หลังจากที่ได้มีการ ยื่นฟ้องคดีนี้ ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติให้เปลี่ยนแปลง โครงการเป็น งานขุดที่ ๑ เติมทราย และงานขุดที่ ๒ เป็นการเติมทรายและวางแท่งคอนกรีต ชั่วคราว ๓๐ แท่ง ในวงเงินและระยะเวลาเท่าเดิม และเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปด ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ระหว่างการพิจารณา ศาลปกครองชั้นต้นได้ออกไปตรวจสอบสถานที่พิพาท เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ข้อเท็จจริง ปรากฏต่อศาลว่า ได้มีการรื้อถอนแท่งคอนกรีตทั้งหมดขึ้นจากบริเวณชายหาดที่พิพาท ดังนั้น จึงไม่ปรากฏต่อศาลว่าโครงการที่พิพาทมีการวางแนวแท่งคอนกรีตดังกล่าวในลักษณะใด จากนั้น เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งเอกสารแสดงการแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงสัญญาจ้าง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นบันทึกแนบท้าย สัญญาจ้าง เพื่อปรับลด - เพิ่มปริมาณงาน สำหรับทั้งสองสัญญา โดยมีเนื้อหาเป็นการแก้ไข รูปแบบโครงการเสียใหม่ กล่าวคือ โครงการที่ ๑ ได้เปลี่ยนแปลงโดยยกเลิกงานหล่อและจัดวาง แท่งคอนกรีตทั้งหมด โดยจะดำเนินการเติมทรายเพียงอย่างเดียว ในระยะทาง ๖๐๐ เมตร ส่วนโครงการที่ ๒ ก็จะยกเลิกงานหล่อและวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด โดยจะดำเนินการเติมทราย เพียงอย่างเดียวด้วยเช่นกัน ในระยะทาง ๑,๗๕๐ เมตร โดยสรุป โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปรับเปลี่ยนจากโครงการที่มีโครงสร้างแบบแข็งทั้งสองโครงการ เป็นการเติมทรายเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีโครงสร้างแบบแข็ง ตามข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า ภายหลังจากที่ศาลรับคำฟ้องในคดีนี้ไว้พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้แจง ต่อศาลว่า ได้แก้ไขรายละเอียดของโครงการที่พิพาทโดยยกเลิกงานหล่อและฝังโครงสร้าง แบบแข็งที่ยังเหลืออยู่ทั้งหมด จนทำให้การดำเนินโครงการตามโครงการทั้งสองโครงการเป็นการขุด และขนทรายจากแหลมสนอ่อนมาถมในบริเวณที่จัดทำโครงการแต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้น โครงการที่พิพาทจึงถูกปรับเปลี่ยนสาระสำคัญจนไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องจัดทำรายงานการ วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเมื่อโครงการที่พิพาทไม่จำเป็นต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับ โครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการจัดทำรายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการกิจการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ ชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด ประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน อย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า โครงการที่พิพาทในปัจจุบันกลายเป็นโครงการที่ไม่ต้อง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งศาลไม่จำเป็นต้องมีคำบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวในกรณีนี้ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย ข้ออ้างในคำอุทธรณ์ ประการนี้ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ จึงไม่อาจรับฟังได้

ประการที่สาม ความเสียหายของชายหาดที่เพิ่มขึ้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากการนำเรือ Genar - II สัญชาติปานามา ออกไปจากบริเวณชายหาด แต่เป็นเพราะการดำเนิน โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ขาดประสิทธิภาพ ในการแก้ไขปัญหากัดเซาะชายหาด และการใช้งบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาหลายครั้ง เป็นการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสม หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑๐๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า คำอุทธรณ์ให้ทำ

/เป็นหนังสือ...

เป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องระบุ ... (๒) ข้อคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น วรรคสอง กำหนดว่า ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างในการยื่นคำอุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในคำอุทธรณ์ และต้องเป็นข้อที่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้ว โดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น แต่ถ้าปัญหาข้อใดเป็นปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ผู้อุทธรณ์จะยกปัญหาข้อนั้นขึ้นกล่าว ในคำอุทธรณ์หรือในชั้นอุทธรณ์ก็ได้

เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งหกกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่า ความเสียหายของชายหาด ที่เพิ่มขึ้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากการนำเรือ Genar - II สัญชาติปานามา ออกไปจากบริเวณ ชายหาด แต่เป็นเพราะการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ขาดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหាកัดเซาะชายหาด และการใช้ บประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะ ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นการใช้จ่ายเงินที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข สัญญาหลายครั้ง แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่ไม่โปร่งใสการกระทำดังกล่าว เห็นว่า ข้อกล่าวอ้าง ตามคำอุทธรณ์ข้างต้นของผู้ฟ้องคดีทั้งหกมิได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น และมีได้เป็นปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับ ประโยชน์สาธารณะ จึงต้องห้ามตามข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๗ อุทธรณ์มา ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่วินิจฉัยให้

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลย ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่

ประการที่หนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริม การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ต้องปฏิบัติในการ ระวังการกระทำหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง” หมายความว่า สิ่งที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นตามธรรมชาติในบริเวณทะเลและชายฝั่ง รวมถึงพืชมังสวิรัติ พื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่ง คลอง คูแพรก ทะเลสาบ และบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำที่มี พื้นที่ติดต่อกับทะเลหรืออิทธิพลของน้ำทะเลเข้าถึง... มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ ปรากฏว่าบุคคลใดก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นระงับการกระทำหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิด ความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งนั้นเป็นการชั่วคราวตามความเหมาะสม

/วรรคสอง...

วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อได้มีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว หากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เห็นว่าการกระทำหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งนั้น อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแจ้งประสานงานหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องนั้น โดยมีชักช้าเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่ มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนและหากปล่อยให้นิ่งช้าไปจะทำให้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มีความเสียหายเพิ่มขึ้น ...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ร่วมกับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งให้ระงับโครงการที่พิพาทไว้ก่อน โดยแสดงเหตุผลว่าโครงการที่พิพาทมีการใช้โครงสร้าง แบบแข็งอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชายหาดที่พิพาท จึงเป็นการขอให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาจากข้อเท็จจริงและพบว่าโครงการที่พิพาทโครงการดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงต่อชายหาดที่พิพาทจริง อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องใช้อำนาจ ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกคำสั่งให้ระงับโครงการที่พิพาทไว้ชั่วคราว แต่ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่ายังไม่มีพยานหลักฐานที่จำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหลายกล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ย่อมมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีหรือผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๔๒๒/๒๑๕๖ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยแจ้งว่าได้มีการร้องเรียนถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเติมทรายชายหาดและหล่อแท่งคอนกรีตวางลงไป ในทะเลอันมีลักษณะเป็นรอดักทราย ซึ่งตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการ วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล ลำดับ ๒๕.๑ อันได้แก่ รอดักทราย ต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในขั้นตอนขออนุมัติ หรือ

/ขออนุญาต...

ขออนุญาตโครงการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมาว่า โครงการดังกล่าว ประกอบด้วยโครงการย่อยสองโครงการ คือ โครงการเติมทรายชายหาด และโครงการวางหินใหญ่ บรรจุกล่องเกเบี้ยนยื่นไปในชายหาด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเห็นว่าจะมีความสับสนทางข้อมูล จึงขอให้จังหวัดสงขลาพิจารณารายละเอียดการดำเนินงานโครงการที่พิพาทให้ชัดเจน ไม่ให้เกิดความสับสนกับผู้ร้องเรียน และเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ตามข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาทางปกครองว่าจะออกคำสั่งระงับการดำเนินการตามโครงการที่พิพาทเป็นการชั่วคราวหรือไม่ โดยมีการขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันเป็นการดำเนินการเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงก็ตาม แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แสดงการรับรู้ข้อเท็จจริงแต่เพียงว่าข้อมูลของทั้งสองฝ่ายสับสนไม่ตรงกันแล้วเพียงแต่ขอให้จังหวัดสงขลาเป็นผู้พิจารณาและดำเนินการให้ชัดเจนและไม่ให้เกิดความสับสน โดยอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยอธิบดีกรมเจ้าท่าหาได้ดำเนินการในประการอื่นใดตามควรแก่กรณี เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอต่อการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่าจะสั่งระงับโครงการที่พิพาทไว้เป็นการชั่วคราวหรือไม่ แต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยอธิบดีกรมเจ้าท่าจึงละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินโครงการภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดนำคดีมาฟ้องต่อศาล โดยเปลี่ยนมาใช้วิธีการถมทรายเพียงอย่างเดียว ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลทางวิชาการที่ปรากฏในสำนวนคดี ประกอบกับความเห็นของคู่กรณี ทั้งสองฝ่ายที่ต่างก็ยอมรับกันว่าวิธีการดังกล่าวเป็นมาตรการที่ส่งผลกระทบต่อชายหาดที่พิพาทและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด จึงทำให้ไม่มีข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำเป็นต้องใช้อำนาจตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าวอีกต่อไป เมื่อเป็นเช่นนี้ แม้เดิมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยอธิบดีกรมเจ้าท่าจะละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่ศาลก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยอธิบดีกรมเจ้าท่าต้องออกคำสั่งระงับการดำเนินโครงการไว้ชั่วคราว ตามนัยมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด

ประการที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ กำหนดให้ต้องปฏิบัติในการอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ และในการอนุญาตให้ดูทรายในทะเลหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำ และพาณิชย์นาวี หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวีมอบหมาย ... มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ... หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า วรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยกฎกระทรวงดังกล่าวจะต้องระบุลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึงอนุญาตได้ไว้ให้ชัดแจ้งพร้อมทั้งระยะเวลาที่จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จด้วย ... มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้เจ้าท่ามีหน้าที่ดูแล รักษา... ทะเลภายในน่านน้ำไทย วรรคสอง บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอก แกะไข หรือทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเปลี่ยนแปลง... ทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาทและให้เจ้าท่าสั่งให้หยุดกระทำการดังกล่าว

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ข้อ ๑ กำหนดว่า ในกฎกระทรวงนี้ “ล่วงล้ำลำแม่น้ำ” หมายความว่า ล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้ น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว ข้อ ๔ กำหนดว่า ลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึงอนุญาตได้ มีดังต่อไปนี้... (๕) เชือกกันน้ำเซาะ ก. ต้องมีรูปแบบที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่องานน้ำ คลื่น และบริเวณข้างเคียง ข. ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรงและอยู่ในแนวฝั่งเดิมมากที่สุด หากมีส่วนที่ยื่นเข้าไปในน้ำให้มีเฉพาะส่วนที่จำเป็น ค. ความลาดชันของเชือกกันน้ำเซาะไม่เกิน ๑ : ๓ โดยแนวสันเชือกด้านบน ต้องอยู่ที่แนวกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน สำหรับบริเวณลำน้ำที่แคบหรืออาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ เชือกต้องมียุทธลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันยื่นออกมา

ระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ขุดลอกเพื่อประกอบการอนุญาตให้ขุดทรายตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ หรือผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาในพื้นที่รับผิดชอบ แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาออกใบอนุญาต

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการ

/ดำเนินการอื่น...

ดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้... วรรคสาม บัญญัติว่า ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมาย ที่บัญญัติให้ต้องออกใบอนุญาตหรือที่บัญญัติผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ในกรณีเช่นนั้น ให้ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจมอบอำนาจให้ข้าราชการ ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร หรือตามที่คณะรัฐมนตรี กำหนด ในกรณีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจ ได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้มอบอำนาจกำหนด มาตรา ๔๐ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อได้มอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติราชการ ของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำหรือแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการมอบอำนาจ ให้ผู้มอบอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้... (๓) กำกับดูแล และแนะนำการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ... วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว หากผู้มอบอำนาจเห็นว่า ผู้รับมอบอำนาจใช้อำนาจที่รับมอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิด ความเสียหาย ผู้มอบอำนาจอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจหรือให้ ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน และผู้มอบอำนาจเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรงก็ได้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๙๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเกี่ยวกับการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินที่มี วัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง เพื่อการรักษา สภาพแนวลำน้ำที่อยู่ในเขตอำนาจ และมอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมขนส่ง ทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๙๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาและอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เห็นว่า การมอบอำนาจดังกล่าว แม้จะเป็นการทำคำสั่งมอบอำนาจ แต่ผลในทางกฎหมายเป็นกรณีที่อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มอบหมายอำนาจเจ้าทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มิใช่เป็นการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/จึงไม่มี...

จึงไม่มีหน้าที่กำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่มีอำนาจแนะนำหรือแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่อาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรงก็ได้ ตามมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจเจ้าท่าตามที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการดำเนินการโครงการพิพาทของตน ซึ่งเป็นการปลูกสร้างสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปบนหาดชลทัศน์ซึ่งเป็น ที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภายในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าท่า และไม่ถือว่าเป็นปฏิบัติราชการแทน อธิบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับที่ต้องกำกับดูแล การปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ หากแต่เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องปฏิบัติ หน้าที่ราชการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของเจ้าท้างกล่าวตามกฎหมาย โดยอนุญาตให้เป็นไปตามข้อ ๑ และข้อ ๔ (๕) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าท่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีฐานะ เป็นเจ้าท่าในอีกฐานะหนึ่งนอกเหนือจากฐานะที่เป็นราชการส่วนภูมิภาค และสามารถ ใช้อำนาจเจ้าท่าในเขตท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จนกว่า จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกคำสั่งดังกล่าว เมื่อการจัดทำโครงการป้องกันการกัดเซาะ ชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ มีสภาพเป็นสิ่งล่วงล้ำเข้าไปเหนือ น้ำ ในน้ำ และได้น้ำ ของทะเล ภายในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว ตามข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายหาด ซึ่งเป็นสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบหมายให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาอนุญาตได้ และถึงแม้ในกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะถือเป็น คู่กรณีในการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/เป็นเจ้าท่า...

เป็นเจ้าท่าในการพิจารณาและอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำดังกล่าวในท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ประกอบกับไม่มีการยกเลิกคำสั่งที่มอบอำนาจเจ้าท่าให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด จึงถือเป็นกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ ซึ่งเป็นข้อยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับกรณีนี้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเพื่อป้องกันน้ำทะเลกัดเซาะชายหาดได้ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่มีหน้าที่ ตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่จะมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ โดยดูดทรายนอกชายฝั่งมาถมบริเวณชายหาดที่ถูกกัดเซาะ แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินโครงการที่พิพาทซึ่งมีการดูดทรายนอกชายฝั่ง โดยไม่ได้ขออนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำหรือผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ประกอบข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ขุดลอกเพื่อประกอบการอนุญาตให้ดูดทรายตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๖ ก็ตาม แต่โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษา และขุดลอกร่องน้ำ ทางเดินเรือ เดินทะเลภายในน่านน้ำไทย และห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอก แกะไข หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดินทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ฉะนั้น เมื่อได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าท่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีฐานะเป็นเจ้าท่าในอีกฐานะหนึ่งนอกเหนือจากฐานะที่เป็นราชการส่วนภูมิภาค และสามารถใช้อำนาจเจ้าท่าในเขตท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกคำสั่งดังกล่าว เมื่อการจัดทำโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ได้ดำเนินโครงการที่พิพาทโดยมีการดูดทรายนอกชายฝั่ง ก็เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าท่ามีอำนาจออกใบอนุญาตได้เช่นกัน และถึงแม้ในกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะถือเป็นคู่กรณีในการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

/ก็ตาม...

ก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าทำในการพิจารณาและอนุญาตให้ชุดลอก ดุดทราย ในท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วประกอบกับไม่มีการยกเลิกคำสั่งที่มอบอำนาจเจ้าทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด จึงถือเป็นกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ซึ่งเป็นข้อยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับกรณีนี้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตให้ชุดทรายได้เช่นกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ได้ทำการตรวจสอบการดำเนินการโครงการที่พิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หรือไม่ จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำที่เป็นชายหาดและทะเล และในการอนุญาตให้ชุดทรายในทะเล แต่อย่างไรก็ดี เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจเจ้าทำพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำเข้าไปเหนือลำน้ำ ในน้ำ และได้ลำน้ำ ของทะเลภายในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าวตามข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ และพิจารณาออกใบอนุญาตให้ชุดทรายในทะเล ซึ่งการออกใบอนุญาตกฎหมายได้กำหนดแบบและขั้นตอนการออกใบอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายได้กำหนดแบบและขั้นตอนการออกใบอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้เป็นเจ้าทำ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะยกข้อกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เจ้าทำจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แล้ว การดำเนินการดังกล่าวจึงเป็นการอนุญาตโดยปริยายจึงไม่อาจรับฟังได้ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ประการนี้ ฟังขึ้นบางส่วน ส่วนอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รับฟังได้

ประการที่สาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ กำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดูแลที่สาธารณะหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การชุดทรายที่แหลมสนอ่อนจนเป็นหลุม และถนนดินลูกรังบริเวณแหลมสนอ่อนยังไม่ได้ถูกรื้อถอนออกไปและไม่ได้ฟื้นฟูให้เหมือนเดิมตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดกล่าวอ้างนั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดฟ้องคดีนี้ ข้อพิพาทในคดีนี้

/มีเพียงแต่...

มีเพียงแต่ว่าการดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับโครงการพิพาทหรือไม่ ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเกี่ยวกับการชดเชยที่แหลมสนอ่อนจนเป็นหลุม และถนนดินลูกรังบริเวณแหลมสนอ่อน ยังไม่ได้ถูกรื้อถอนออกไปและไม่ได้ฟื้นฟูให้เหมือนเดิมจึงเป็นเรื่องนอกฟ้องนอกประเด็น ศาลปกครองสูงสุดไม่วินิจฉัยให้ แต่หากผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเห็นว่า การชดเชยที่แหลมสนอ่อนจนเป็นหลุม และถนนดินลูกรังบริเวณแหลมสนอ่อนยังไม่ได้ถูกรื้อถอนออกไปและไม่ได้ฟื้นฟูให้เหมือนเดิมเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดก็ชอบที่จะฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เป็นคดีใหม่ได้

ประเด็นที่สาม การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม อันเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

ตามที่ไต่สวนมาข้างต้นว่า แม้จะฟังได้ว่าก่อนเริ่มโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ได้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว แต่ก็จัดทำโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมีใช้ส่วนราชการที่เป็นผู้รับผิดชอบโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเป็นข้อพิพาทในคดีนี้ อีกทั้ง ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้กระทำในฐานะตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นส่วนราชการที่เป็นผู้รับผิดชอบโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ จึงต้องฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะส่วนราชการซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเป็นข้อพิพาทในคดีนี้ ยังไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ

/สิ่งแวดล้อม...

สิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นเหตุให้การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นโครงการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม แม้ในขณะยื่นฟ้องคดีจะปรากฏเหตุถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเป็นข้อพิพาทในคดีนี้ก็ตาม และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ก็ได้แสดงพยานหลักฐานให้ศาลเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งหกได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินโครงการที่พิพาทอย่างไร และเพียงพอ เพียงแต่ศาลพิจารณาว่าการดำเนินโครงการพิพาทอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยอ้างข้อมูลทางวิชาการประกอบกับความเห็นของนักวิชาการ ซึ่งก็เป็นแต่เพียงความเห็นโดยทั่วไปมิได้เป็นความเห็นของการก่อสร้างตามโครงการพิพาทนี้ อีกทั้ง ข้อมูลและความเห็นดังกล่าวไม่มีพยานหลักฐานยืนยันให้เห็นเป็นประจักษ์ว่า ข้อเท็จจริงที่จะเกิดขึ้นกับโครงการพิพาทนี้เป็นไปตามข้อมูลและความเห็นดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในเวลาต่อมาว่า โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้าง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้าง เพื่อปรับลด - เพิ่มปริมาณงาน สำหรับทั้งสองสัญญา โดยมีเนื้อหาเป็นการแก้ไขรูปแบบโครงการเสียใหม่ กล่าวคือ โครงการที่ ๑ ได้เปลี่ยนแปลงโดยยกเลิกงานหล่อและจัดวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด โดยจะดำเนินการเติมทรายเพียงอย่างเดียว ในระยะทาง ๖๐๐ เมตร ส่วนโครงการที่ ๒ ก็จะยกเลิกงานหล่อและวางแท่งคอนกรีตทั้งหมด โดยจะดำเนินการเติมทรายเพียงอย่างเดียวด้วยเช่นกัน ในระยะทาง ๑,๗๕๐ เมตร โดยสรุปโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปรับเปลี่ยนจากโครงการที่มีโครงสร้างแบบแข็งทั้งสองโครงการ เป็นการเติมทรายเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีโครงสร้างแบบแข็งก่อสร้างขึ้นในบริเวณชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อีกต่อไป จึงยังไม่พอฟังว่า การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ ที่มีการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้าง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเนื่องจากโครงการพิพาท จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐจึงไม่จำต้องรับผิดชอบแต่ประการใด

/เมื่อได้วินิจฉัย...

เมื่อได้วินิจฉัยมาข้างต้นแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะส่วนราชการซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ อันเป็นข้อพิพาทในคดีนี้ ยังไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นเหตุให้การดำเนินโครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ เป็นโครงการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ใช้อำนาจเจ้าทำพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำ ของทะเลภายในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว ตามข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ โครงการป้องกันการกัดเซาะชายหาดสมิหลา - ชลาทัศน์ และพิจารณาออกใบอนุญาตให้ถมทรายในทะเล เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้เป็นเจ้าท่า แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ระหว่างการพิจารณา ศาลปกครองชั้นต้นได้ออกไปตรวจสอบสถานที่พิพาทเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ข้อเท็จจริงปรากฏต่อศาลว่า ได้มีการรื้อถอนแห่งคอนกรีตทั้งหมดขึ้นจากบริเวณชายหาดที่พิพาท ดังนั้น จึงไม่ปรากฏต่อศาลว่า โครงการที่พิพาทมีการวางแนวแห่งคอนกรีตดังกล่าวในลักษณะใด จากนั้น เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งเอกสารแสดงการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้าง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้าง เพื่อปรับลด - เพิ่มปริมาณงานสำหรับทั้งสองสัญญา โดยมีเนื้อหาเป็นการแก้ไขรูปแบบโครงการเสียใหม่ กล่าวคือ โครงการที่ ๑ ได้เปลี่ยนแปลงโดยยกเลิกงานหล่อและจัดวางแห่งคอนกรีตทั้งหมด โดยจะดำเนินการเติมทรายเพียงอย่างเดียว ในระยะทาง ๖๐๐ เมตร ส่วนโครงการที่ ๒ ก็จะยกเลิกงานหล่อและวางแห่งคอนกรีตทั้งหมด โดยจะดำเนินการเติมทรายเพียงอย่างเดียวด้วยเช่นกันในระยะทาง ๑,๓๕๐ เมตร โดยสรุป โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปรับเปลี่ยนจากโครงการที่มีโครงสร้างแบบแข็งทั้งสองโครงการ เป็นการเติมทรายเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีโครงสร้างแบบแข็ง ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างตามโครงการดังกล่าว และปรับสภาพพื้นที่ให้คืนสู่สภาพเดิม โดยงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า ตามคำขอท้ายคำฟ้องในข้อ ๒ อีกต่อไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการตามโครงการที่พิพาท ทั้งในส่วนที่ได้ดำเนินการแล้วและในส่วนที่ยังมิได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

/และให้...

และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการตามที่มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ สำหรับการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นห้ามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการใด ๆ ตามโครงการที่พิพาทในส่วนที่ไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ จนกว่าจะได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ แล้ว ทั้งนี้ นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายอำพน เจริญชีวินทร์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายณัฐ รัฐอมฤต

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเมธี ชัยสิทธิ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันทรสังเคราะห์

สำเนาถูกต้อง

จุฬารัตน์

(นางสาวจุฬาลักษณ์ สอนานนท์)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

